

46. Glazbena tribina Pula

5. – 8.

studenoga

2009.

SUSRETI generacija u znaku PRAIZVEDBI

SUSRETI generacija
u znaku praižvedbi

Hrvatsko društvo skladatelja

Cantus d.o.o.

46. Glazbena tribina Pula

Utemeljena 1963. godine

U Puli od 1999. godine

Susreti generacija od 2004. godine

Međunarodna od 1994. do 2004. godine

U Opatiji od 1963. do 1999. godine

Ove je godine posebno izražena stvaralačka dimenzija koju Glazbena tribina Pula oduvijek potiče te će se *Susreti generacija* odvijati u znaku praiizvedbi. Dosad nezapamćeni odaziv skladatelja rezultirao je sa četrdesetak novih djela koja će se čuti na devet koncerata Tribine, što nas čini sretnima, jer svjedoči o životnosti našega glazbenog stvaralaštva kao čimbenika svjetske glazbene scene.

Istarski izvorni glazbeni izričaj otvara i zatvara vrata festivala poput arke — otkrivamo raskoš tradicijske škrinjice.

Tribina obilježava 60 godina života Đeni Dekleva–Radaković, 70. obljetnicu života Eve Sedak i Đele Jusića, 75 godina života Pavla Dešpalja, 80 godina Adalberta Markovića, 95. obljetnicu rođenja Stjepana Šuleka, 100. obljetnicu rođenja Brune Bjelinskog, 20 godina djelovanja Gudačkog kvarteta Sebastian, 80. sezonu Simfonijskog orkestra Hrvatske radiotelevizije i 50 godina stvaralaštva Pavice Gvozdić.

U izvedbama sudjeluju umjetnici svih generacija — od najmlađih polaznika pulske Glazbene škole Ivana Matetića–Ronjgova do najsajnije zvijezde ovogodišnje Tribine, korifeja hrvatskoga pijanizma Pavice Gvozdić. Ovogodišnji niz vodećih interpretata suvremene hrvatske glazbe — Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije pod ravnanjem Mladena Tarbuka, gitaristi István Römer i Žarko Ignjatović, violinist Jože Haluza, violist Milan Čunko, pijanistice Pavica Gvozdić i Katarina Krpan, očaravajući duo violončelistice Petre Kušan i pijanista Danijela Detonija te Gudački kvartet Sebastian, obogaćen je priznatim umjetnicima koji se po prvi put predstavljaju na Tribini — atraktivni Trio Solenza sa sopranisticom Davorkom Horvat, klarinetistom Brunom Philippom i pijanistom Marijom Čoporom, ugledna orguljašica Elizabeta Zalović, violončelistica Neva Begović, pijanist Vladimir Mlinarić, slovenski klarinetist Slavko Kovačić, Zagrebački akademski kvartet gitara, dubrovački fagotist Matija Novaković i pulska Mješovita vokalna skupina Nešpula, a niz završavaju prvak etno jazza Bruno Krajcar te strastvena i neponovljiva Tereza Kesovija. Mladi virtuoz, pobjednici međunarodnih natjecanja tradicionalno nastupaju na Tribini. Ove godine to su pijanisti Kristian Keil, Domagoj Guščić i Azra Medić, gitarist Juraj Majstorović i violinisti Đana Kahrman i Marin Maras.

Po prvi puta pretplatnicima Istarskog narodnog kazališta predstavljamo tri večernja koncerta Tribine — Svečano otvorenje *U čast stvaralaštvu* uz Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije i soliste, zatim večer klavirske glazbe *Novo ispod batića* uz Vladimira Mlinarića i Katarinu Krpan, kao i završni koncert *Dubrovački kantuni* Đele Jusića.

Razgovore na tribinama o Glazbenom nakladništvu, uz moderatoricu Janu Haluzu, vodit će najpozvaniji gosti — Dalibor Davidović, Mirjana Matić, Eva Sedak, Krešimir Seletković, Antun Tomislav Šaban, Tomislav Škulić, Mladen Tarbuk i Ivan Živanović.

Elektronička glazba ponovno je nakon duže pauze prisutna na Tribini.

Predstavljanje noviteta glazbene današnjice koji su, kao nova forma, uvedeni prošle godine, obuhvaćaju Projekt Splithesis iz Splita i međunarodno društvo Ekmelic Music Society iz Salzburga.

Plejadi hrvatskih skladatelja pridružuju se po prvi puta Laura Mjeda Čuperjani, Nenad Firšt, Silvije Glojnarčić, Ana Horvat, Đelo Jusić, Igor Karača i Vanja Lisjak.

46. Glazbena tribina Pula pamtit će se ne samo po izvedbama 70-tak skladbi 53. autora, od kojih su dvije trećine praiizvedbe, nego i po pet prvih izvedbi većih cikličkih djela u integralnoj verziji: *Pour le concours* Dalibora Bukvića, *Kate's Kiss* Mladena Tarbuka, *Cithara* Željka Brkanovića, 7 preludija Branka Lazarina i Triptih (Dona nobis pacem) Stjepana Šuleka.

Uživajte u sadržajima ovogodišnje Tribine!

Sanja Drakulić,

voditeljica 46. Glazbene tribine Pula

46. Glazbena tribina Pula

5. – 8. studenoga 2009.

SUSRETI generacija u znaku PRAIZVEDBI

SUSRETI generacija
u znaku praižvedbi

Četvrtak, 5. 11.

**19.15 Predvorje Istarskoga
narodnog kazališta**

FOLKLOR SE VOLI I U ŠKOLI

Diego Vitasović, mala i velika roženica,
vidalice, sopelica

Danijel Vitasović, mala roženica, vidalice,
šurle, mijeh, organi

Mateo Blašković, mijeh, harmonika

Sara Erman, šurle, bajs

Hana Fajtović i Asja Fajtović, violine

Valter Bašić, harmonika, triještina

20.00 Istarsko narodno kazalište

Svečano otvorenje 46. Glazbene tribine Pula

U ČAST STVARALAŠTVU

Simfonijski orkestar Hrvatske
radiotelevizije

Dirigent: Mladen Tarbuk

Solisti:

István Römer, gitara

Jože Haluza, violina

Milan Čunko, viola

Pavica Gvozdić, klavir

Skladatelj:

Đeni Dekleva–Radaković*

Adalbert Marković*

Bruno Bjelinski

Frano Parać

Stanko Horvat

22.30 Hotel Histria

SAM SVOJ MAJSTOR

Elektronička glazba

Skladatelji:

Massimo Brajković*

Dalibor Bukvić*

Frano Đurović*

Ana Horvat*

Mirela Ivičević*

Igor Karača*

Davorin Kempf

Igor Kuljerić

Josip Magdić*

Vjekoslav Nježić*

Krešimir Seletković*

Zlatko Tanodi*

Petak, 6. 11.

11.00 Hotel Histria / Kavana

**PREDSTAVLJANJE PROJEKTA
SPLITHESES**

Mirko Krstičević

12.00 Circolo

POSEBNI SASTAVI

Trio Solenza

Davorka Horvat, sopran

Mario Čopor, klavir

Bruno Philipp, klarinet

Skladatelji:

Olja Jelaska*

Josip Magdić*

Petar Bergamo

Bashkim A. Shehu*

Davor Bobić*

Marko Ruždjak

16.30 Hotel Histria / Kavana

TRIBINA

**Glazbeno nakladništvo – notna i
knjiška izdanja**

Dalibor Davidović

Jana Haluza

Eva Sedak

Krešimir Seletković

Ivan Živanović

Subota, 7. 11.

19.30 Circolo

ASSONANCE

Petra Kušan, violončelo

Danijel Detoni, klavir

Skladateljji:

Andelko Klobučar*

Berislav Šipuš

Srđan Dedić

Ruben Radica*

Dubravko Detoni

Ivan Božičević*

21.00 Istarsko narodno kazalište

NOVO ISPOD BATIĆA

Pijanisti:

Vladimir Mlinarić

Katarina Krpan

Skladateljji:

Viktorija Čop*

Bogo Leskovic**

Mladen Tarbuk*

11.00 Hotel Histria / Kavana

PREDSTAVLJANJE EKMELIC MUSIC SOCIETY

Žarko Ignjatović, gitara

Slavko Kovačić, klarinet

Skladateljji:

Augustin Castilla-Ávila**

Ulf-Diether Soyka**

Franz Richter Herf**

12.00 Katedrala Uznesenja Blažene Djevice Marije

ELIZABETIN SVIJET

Elizabeta Zalović, orgulje

Neva Begović, violončelo

Skladateljji:

Sanja Drakulić*

Stjepan Šulek*

Željko Brkanović*

Ante Knešaurek*

Branko Lazarin*

Ivo Josipović

16.30 Hotel Histria / Kavana

TRIBINA

Glazbeno nakladništvo — diskografija

Jana Haluza

Mirjana Matić

Antun Tomislav Šaban

Tomislav Škulić

Mladen Tarbuk

19.30 Crkva svetog Franje

**TRANSCONTINENTAL
POSTCARDS**

Gudački kvartet Sebastian

Skladatelj:

Frano Đurović*

Sanda Majurec*

Anđelko Igrec

Nenad Firšt

Silvije Glojnarčić*

Tomislav Uhlik*

Vanja Lisjak

21.00 Istarsko narodno kazalište

DUBROVAČKI KANTUNI

Gudački kvartet Sebastian

Matija Novaković, fagot

Neva Begović, violončelo

Elizabeta Zalović, klavir

Zagrebački akademski kvartet gitara

Mješovita vokalna skupina Nešpula

Dirigenta: Tatjana Merkl

Vinka Burić, klavir

Bruno Krajcar

Tereza Kesovija

Skladatelj: **Đelo Jusić**

Nedjelja, 8. 11.

**12.00 Kazališna dvorana Pučkog
otvorenog učilišta Poreč**

**POBJEDNICI MEĐUNARODNIH
NATJECANJA U 2008. I 2009.
GODINI**

Kristian Keil, klavir

Đana Kahrman, violina

Juraj Majstorović, gitara

Domagoj Guščić i Azra Medić, klavir
četveroručno

Marin Maras, violina i Renata Hil, klavir

Skladatelj:

Dalibor Bukvić*

Ivana Stefanović**

Akil Mark Koci**

Pavle Dešpalj

Stjepan Šulek

Nikša Njirić*

Laura Mjeda Čuperjani*

Zoran Juranić*

Dubravko Detoni*

14.00 Selo Paladnjaki — Žminj

BUGARENJE

Ženska vokalna skupina Lanišće

Bruno Krajcar

Četvrtak, 5. 11.

19.15 Predvorje Istarskoga narodnog kazališta

Obilježavanje 60 godina Glazbene škole Ivana Matetića–Ronjgova Pula
FOLKLOR SE VOLI I U ŠKOLI

Diego Vitasović, mala i velika roženica, vidalice, sopelica
Danijel Vitasović, mala roženica, vidalice, šurle, mijeh, organi
Mateo Blašković, mijeh, harmonika
Sara Erman, šurle, bajs
Hana Fajtović i Asja Fajtović, violine
Valter Bašić, harmonika, triještina
Ravnateljica: Vlada Može

Istarski plesovi:

Matinjada za roženice
Ceranski balun za roženice
Barbanski balun za mijeh
Balun za malu roženicu i mijeh
Mazurka za šurle
Deštin za šurle
Starinski balun za vidalice
Bodelarski balun za sopelicu i vidalice
Balun za malu roženicu i harmoniku
Špic polka za violine, bajs, organi, harmoniku i triještinu

S gotovo tri stotine učenika u Osnovnoj i stotinu u Srednjoj, pulska **GLAZBENA ŠKOLA IVANA MATETIĆA-RONJGOVA** jedna je od najvećih u Republici Hrvatskoj, a jedina je srednjoškolska glazbena ustanova u Istarskoj županiji. Škola ima teorijski, pjevački i instrumentalni odjel na kojem se uči sviranje gitare, harmonike, violine, flaute, udaraljki, violončela, klarineta, saksofona, trublje, korne, orgulja i trombona. Pri Školi djeluju razni komorni ansambli, dječji i mješoviti zbor Osnovne i Srednje škole, harmonikaški orkestar Osnovne i Srednje škole te vokalni ansambl Srednje glazbene škole. Od 1993., Škola je uvela dva nova fakultativna programa: osnove jazza, u okviru kojega djeluje jazz ansambl te sviranje istarskih narodnih glazbala. Neupitan je (istaknut u brošuri Škole) *utjecaj Glazbene škole Pula na promicanju glazbe koja oplemenjuje život, pomaže u razvijanju osobnosti, a čiji se sklad zvukova, tonova i boja upotpunjuje s našom prirodom*. Tijekom 2009. Škola je vrlo svečano slavila 60. obljetnicu nizom od 13 koncerata, a prvi (20. ožujka) je bio održan pod nazivom *Koncert učenika Glazbene škole posvećen hrvatskim skladateljima!*

**Svečano otvorenje 46. Glazbene tribine Pula
U ČAST STVARALAŠTVU**

Povodom 60 godina života Đeni Dekleva–Radaković, 80 godina života Adalberta Markovića, 100. obljetnice rođenja Brune Bjelinskog, 80. sezone Simfonijskog orkestra Hrvatske radiotelevizije i 50 godina stvaralaštva Pavice Gvozdić

Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije

Dirigent: Mladen Tarbuk

Solisti:

István Römer, gitara

Jože Haluza, violina

Milan Čunko, viola

Pavica Gvozdić, klavir

Program:

Đeni Dekleva–Radaković: Rakatač*

Adalbert Marković: Concert Piece* za gitaru, gudače i udaraljke

Bruno Bjelinski: Suita iz Korkyre

Intrada (Poco sostenuto)

Tempo di marcia

Andantino cantabile

Finale (Presto)

Frano Parać: Koncert za violinu, violu i gudače

Stanko Horvat: Koncert za klavir i orkestar

SIMFONIJSKI ORKESTAR HRVATSKE RADIOTELEVIZIJE osnovan je 1930., samo četiri godine nakon početka emitiranja tadašnjega Radio–Zagreba. Godine 1951. utemeljen je Komorni orkestar Radio–Zagreba koji je u domovini i u inozemstvu stjecao ugled pod vodstvom prvoga dirigenta Antonija Janigra (nakon njega vodili su ga Stjepan Šulek i Pavle Dešpalj). Orkestar se postupno povećavao do simfonijskog ansambla; od 1957. počinje djelovati pod imenom Simfonijski orkestar Radio–televizije Zagreb, u razdoblju od 1975. do 1990. mijenja naziv u Zagrebački simfoničari RTZ–a, a od 1991. nosi današnji naslov. Na čelu Orkestra stajali su mnogi ugledni dirigenti, Pavle Dešpalj, Krešimir Šipuš, Josef Daniel, Oskar Danon, Milan Horvat, Uroš Lajović, Vladimir Kranjčević i Nikša Bareza. Među mnogim dirigentima i solistima s kojima je ansambl surađivao bili su Lovro Matačić, Igor Markevič, Franz Konwitschny, Claudio Abbado, Lorin Maazel, Zubin Mehta, Ernst Bour, Stjepan Šulek, Arnold Katz, Krzysztof Penderecki, Antonio Janigro, André Navarra, Leonid Kogan, Henryk Szeryng, Aldo Ciccolini, Ruža Pospis–Baldani, Dunja Vejzović, Dubravka Tomšić–Srebotnjak, Rudolf Klepač, Ivo Pogorelić, Mstislav Rostropovič, Maksim Fedotov, Editra Gruberova, José Carreras, Ruggero Raimondi, Barbara Hendricks, Luciano Pavarotti i drugi. Uz redovitu koncertnu djelatnost u Zagrebu te obvezu redovite suradnje u radijskom i televizijskom programu, Orkestar gostuje u domovini i inozemstvu, gdje je doživio mnoga priznanja i postao zaslužnim kulturnim veleposlanikom Republike Hrvatske u svijetu. Početkom Domovinskoga rata glazbenici Simfonijskoga orkestra HRT–a stavili su svoje umijeće i darovitost u službu domovine. Desetine koncerata održane su na samim bojišnicama, od Pakraca, Lipika, Đakova, Gospića, Vinkovaca, Bošnjaka do Šibenika, Zadra, Karlovca, pa čak i Sarajeva. Uz klasični i suvremeni koncertni repertoar, kao i snimanja za potrebe matične ustanove i za diskografske nakladnike, Orkestar osobito skrbi za hrvatsku glazbenu baštinu i suvremeno hrvatsko stvaralaštvo. U zanimljivu diskografskom opusu ističu se autorske kompaktne ploče hrvatskih skladatelja Stjepana Šuleka, Milka Kelemenina i Mire Belamarića, zatim serija od pet CD–ova posvećena šefovima dirigentima Orkestra, snimka Alpske simfonije R. Straussa, te ploča s djelima talijanskoga skladatelja Gina Marinuzzija starijega (obje posljednje pod palicom sadašnjega šefa dirigenta Nikše Bareze).

MLADEN TARBUK (Sarajevo, 1962.), autor je opsežnoga i razgranata opusa u kojemu se nalaze solistička, komorna, koncertantna, orkestralna i vokalno–instrumentalna djela. »Tarbukove partiture tako pokazuju zanimljivu dvojnost: s jedne strane čvrsta unutarnja struktura, postojana i solidna arhitektonika, znalačko iskorištavanje izvođačkih sastava, a s druge pak strane snažni izvanglazbeni poticaji, asocijacije i mota koji u skladateljskom činu izazivaju pravu »žed« za ekspresijom — u koloritu, količini zvuka i tretiranju (često nekonvencionalnih) izvođačkih aparata» (Borko Špoljarić). Njegova djela predstavljena su na značajnim festivalima suvremene glazbe (*Gaudeamus* Amsterdam, *Musikprotokoll*, *Erasmus* Graz, *Bregenzer Festspiele*, Moskovska jesen, *Europamusicales* u Münchenu, Svjetski dani glazbe u Manchesteru, *Musidora* i *Le temps du souffle* u Parizu, *Trieste Prima* i Muzički biennale Zagreb) i u najprestižnijim koncertnim dvoranama (bečki *Musikverein*, *Konzerthaus*). Mnoga od njih objavljena su kao partiture ili na nosačima zvuka (*HoneyRock*, Orfej, Cantus). Dobitnik je nagradâ *Ernst Vogel*, *Tolosa* 1993., Stjepan Šulek, »Josip Štolcer Slavenski«, Boris Papandopulo i Nagrade KD Vatroslava Lisinskog. Njegov balet *Tramvaj zvan čežnja* otvorio je Muzički biennale Zagreb — Svjetske dane glazbe 2005., a 2007., na zamolbu grada Wuppertala

piše skladbu *Über glitzernden Kies* u znak sjećanja na preminuloga Siegfrieda Palma, čelističkog barda suvremene glazbe (djelo praisveo Gail Gilmore). Kao dirigent razvio je intenzivnu međunarodnu karijeru gostujući diljem Europe i na sjevernoameričkom kontinentu. Od 2004. stalno gostuje u Njemačkoj u Operi na Rajni u Düsseldorfu. Od 2000. prvi je dirigent Simfonijskog orkestra HRT-a s kojim redovito nastupa na koncertima u okviru Majstorskog ciklusa. Za potrebe Hrvatskog radija snimio je bogati fundus od sedamdesetak sati hrvatske glazbe. Dirigirao je također na inozemnim gostovanjima ovog Orkestra u Münchenu, Szegedu, Ljubljani i u Novom Sadu. U razdoblju od 1993. do 2000. bio je na čelu Simfonijskog puhačkog orkestra Hrvatske vojske. Pored niza rariteta iz svjetske glazbene baštine pisanih za taj specifični sastav, naručio je i praisveo niz značajnih opusa hrvatskih suvremenih skladatelja. Obavljao je dužnost intendanta Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu (2002.–'05.). Od 1989. predaje glazbenu teoriju na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu.

ISTVÁN RÖMER (Zagreb, 1962.) studirao je gitaru kod Marge Bäuml-Klasinc na Hochschule für Musik und darstellende Kunst u Grazu (diplomirao 1984.) i na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, gdje je diplomirao 1983. u razredu Darka Petrinjaka. Njegova je karijera obilježena brojnim nagradama za izvrsnost na međunarodnim natjecanjima, od kojih valja izdvojiti prve nagrade koje je osvojio sredinom osamdesetih u Mettmannu (Njemačka) i na Segovijinu natjecanju u Palma de Mallorci, te nešto kasnije u Viñi del Mar u Čileu. Od tada je ostvario više stotina koncerata u Europi, Južnoj Americi i Aziji kao solist, u duetu s violončelistom Valterom Dešpaljem i klarinetistom Milkom Pravdićem te uz ugledne hrvatske i inozemne orkestre. Kao solist i komorni glazbenik ostvario je osam diskografskih izdanja. Član je renomirana Zagrebačkog gitarskog trija. Profesor je na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji.

Violinist **JOŽE HALUZA** (Rekek, Slovenija, 1950.), nakon završene Srednje muzičke škole u Varaždinu kod prof. Đure Horvata, studirao je u klasi prof. Ivana Pinkave i Ivana Weilanda na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, na kojoj danas djeluje kao izvanredni profesor za komornu glazbu. Bio je član, a kasnije i zamjenik koncertnog majstora u Zagrebačkoj filharmoniji (1973.–1982.), 16 godina djelovao je u Zagrebačkim solistima, a potom je nastavio kao koncertni majstor orkestra Gradskog kazališta Komedija (1998.–2003.). Kontinuirano se bavi komornim muziciranjem, kao član Trija Ars longa, Gudačkog kvarteta Pro arte, Zagrebačkog gudačkog trija, Gudačkog kvarteta Rucner, Ansambla 3+ (osnovao s M. Čunkom i K. Lazarom), a povremeno i drugih. Jedan je od osnivača i koncertni majstor Varaždinskog komornog orkestra (donedavno umjetnički ravnatelj) s kojim često nastupa kao solistički u djelima A. Vivaldija, J. S. Bacha, G. Ph. Telemanna, A. Corellija, W. A. Mozarta, F. Schuberta, R. Vaughana Williamsa, T. Uhlika, F. Paraća, M. Tarbuka i A. Klobučara. Solistički je nastupao sa Zagrebačkim solistima, Društvenim orkestrom Hrvatskog glazbenog zavoda i sa Simfonijskim orkestrom HRT-a.

Violist **MILAN ČUNKO** (Varaždin, 1957.) diplomirao je violinu u razredu prof. Milana Tarbuka i violu u razredu prof. Daniela Thunea na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, na kojoj je sada izvanredni profesor viole. Kao orkestralni glazbenik bio je član, potom i

solo violist Zagrebačke filharmonije, zatim vođa viola Hrvatskog komornog orkestra i član Zagrebačkih solista. Jedan je od osnivača Varaždinskog komornog orkestra u kojemu vodi dionicu viola. Trenutno je umjetnički ravnatelj Orkestra. U disciplini komornog muziciranja, ali i solistički, surađuje s više hrvatskih pijanista te s mnogim zagrebačkim komornim ansamblima. Trio Egmont utemeljio je s M. Pravdićem i V. Glodićem, a Ansambl 3+ zajedno s J. Haluzom i K. Lazarom. Kao solist nastupao je uz Hrvatski komorni orkestar, Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski orkestar HRT-a, Zagrebačke soliste, Varaždinski komorni orkestar, Hrvatski barokni ansambl, Zadarski i Šibenski komorni orkestar i ljubljanski orkestar Slovenicum. Ostvario je niz snimaka za HRT. Kao solist nastupao je uz violista G. Caussea, kontrabasista B. Paradžika, violinista M. Korunića i A. Andrušenka te dirigente K. Onoa, P. Dešpalja, M. Tarbuka, U. Lajovica i I. Repušića.

Koncertna pijanistica međunarodnog ugleda i redovita profesorica klavira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, **PAVICA GVOZDIĆ** (Srijemska Mitrovica, 1937.) na hrvatskoj i inozemnoj glazbenoj sceni intenzivno je prisutna već punih pet desetljeća. Klavir je studirala na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu prof. Svetislava Stančića, pod čijim je pedagoškim vodstvom stekla i magisterij. Kao stipendistica francuske Vlade usavršavala se i završila majstorsku klasu kod Magde Tagliaferro u Parizu. Opetovano je nastupala u najvećim svjetskim glazbenim središtima, solistički i uz pratnju vodećih orkestara, kao i dirigenata, Stanislaw Skrowaczewskog, Kurta Sanderlinga, Carla Zecchija, Vasilija Sinjajskoga, Eleasara Carvalhoa, Andreja Markowskoga, Karela Stryja, Hansa Müllera-Kraya, Antonija Janigra, Uroša Lajovica, Lovre Matačića, Milana Horvata, Pavla Dešpalja, Nikše Bareze, Ive Lipanovića i Mladena Tarbuka (Pariz, Beč, London, Moskva, Varšava, Budimpešta, Salzburg, Bruxelles, Stockholm, Bukurešt, Lisabon, Varšava, Helsinkij). U bivšem SSSR-u gostovala je čak 14 puta, a ostvarila je i tri velike prekooceanske turneje (Japan, Kanada, Kuba). Bila je solistica na niz koncerata uz pratnju najvažnijih simfonijskih ansambala i komornih orkestara bivše Jugoslavije (Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT-a, Slovenska, Makedonska i Sarajevska filharmonija, Zagrebački solisti...). Česta je gošća uglednih glazbenih festivala u Hrvatskoj i u inozemstvu (Dubrovnik, Split, Zadar, Osor, Zagreb, Taormina, Estoril, Salzburg, Festival du Grand Jardin...), a za festivalske nastupe u Hrvatskoj ovjenčana je nagradama »Orlando« (Dubrovačke ljetne igre), »Marul« (Splitsko ljeto), »Fran Petrić« (Festival u Osoru). Umjetnica je studijski snimila i koncertno praižvela niz djela hrvatskih skladatelja koja je često izvodila i na inozemnim turnejama. Među brojnim skladbama posvećenima Pavici Gvozdić, brojnošću i dosegom posebno se izdvajaju zahtjevne klavirske partiture Stanka Horvata. Na dvadesetak nosača zvuka sačuvane su njezine izvedbe kapitalnih djela klavirske literature (24 preludija F. Chopina, 6 partita J. S. Bacha, nekoliko velikih Beethovenovih sonata, izabrane sonate W. A. Mozarta...). Većinu diskografskih projekata pijanistice zaokružuje tematska usredotočenost na opus nekog velikog skladatelja (Brahms, Debussy, Papandopulo) ili nekog određenog razdoblja (glazba 20. stoljeća.). Pored tako respektabilne diskografije, glazbenica je ostvarila mnoštvo tonskih zapisa za radijske postaje u Hrvatskoj i u inozemstvu. Od 1975. predaje klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Čak 54 studenta diplomirala su, magistrirala ili se pak usavršavala u njezinoj pijanističkoj klasi, održala je brojne seminare i majstorske tečajeve širom Hrvatske, u Portugalu, Japanu i Kanadi. Godine 2008. dobila je počasno zvanje *profesor emeritus* Zagrebačkog sveučilišta. Dobitnica

je mnogih najviših priznanja. Pobjednica je 6. natjecanja Bavorskog radija u Münchenu, laureatkinja je Natjecanja »Magda Tagliaferro« u Parizu, dobitnica je diplome na Međunarodnom natjecanju »Frederic Chopin« u Varšavi. Pored prestižne Nagrade Vladimir Nazor, umjetnica je u domovini dobila niz strukovnih priznanja (Nagrada »Milka Trnina«, Nagrada »Josip Štolcer Slavenski«, Nagrada Hrvatskog društva skladatelja, Nagrada Grada Zagreba...). Nositeljica je Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića, odlikovanja Republike Hrvatske za zasluge u kulturi. Pavica Gvozdić proslavila je 40. obljetnicu umjetničkog rada s dva velika koncerta u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog (1999.). Nakon opsežna recitala (F. Chopin: 4 balade, M. Ravel: »Gaspard de la Nuit«, Stanko Horvat: »De diebus furoris«), uslijedio je koncert uz Zagrebačku filharmoniju i maestra Pavla Dešpalja kada je u istoj večeri predstavila klavirske koncerte W. A. Mozarta, M. Ravela i F. Chopina. Vrijedno je podsjetiti se da je, uz Zagrebačku filharmoniju i dirigenta Milana Horvata, upravo Pavica Gvozdić pripala čast svečano otvoriti Koncertnu dvoranu Vatroslava Lisinskog izvedbom Prvog koncerta za klavir i orkestar u b–molu P. I. Čajkovskog. (Zlatko Madžar)

Skladateljica, harmonikašica i pedagoginja **ĐENI DEKLEVA-RADAKOVIĆ** (Pazin, 1949.) prvu je glazbenu poduku primila od oca, a studij harmonike nastavila je u Trossingenu (Njemačka) u klasama prof. F. Doblера i H. Notha. Nakon završena poslije-diplomskog studija, diplomirala je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Ljubljani (prof. Dane Škerl) gdje je studirala i glasovir kod prof. H. Horak.

Đeni Dekleva–Radaković prva je diplomirana skladateljica u povijesti hrvatske glazbe. Cijeli niz godina aktivna je kao pedagoginja, a za harmoniku je osmislila nastavni program. Bila je aktivna i u Trossingenu gdje je surađivala s Elzbeth Moser, glasovitom umjetnicom na bajanu. Profesoricа je na Pedagoškom fakultetu u Puli, predstojnica izvanrednog studija Glazbene kulture (od 2000.) i prorektorica za nastavu na Sveučilištu Jurja Dobrile u Puli. Njezine su skladbe nagrađivane i tiskane u Hrvatskoj i inozemstvu, a objavljene su na više nosača zvuka. Članica je žirija međunarodnih natjecanja u zemlji i u inozemstvu.

♫ Skladba **Rakatač** za simfonijski orkestar nastajala je između srpnja i rujna 2009. godine. Kompozicija se bavi višeslojnošću zvučnog odnosa između male orkestralne grupe i cijeloga orkestra, istražujući kombinacije različitih zvučnih boja, ploha i tekstura. Tematskim materijalom i izričajem oslanja se na glazbenu baštinu istarskog poluotoka, krećući se u tonalitetskom prostoru kromatskog totala. Naslov Rakatač (ribež, po domaće, na istrijanski) po autoričnim riječima »zvučnošću najavljuje unutrašnji ritam kompozicije, dok značenjem asocira i na sami proces njezinog nastajanja«.

»Skladateljčin suvremeni glazbeni izraz sazdan na intonacijama istarske narodne glazbe, neposredan je, lako prihvatljiv i otvoren za komunikaciju kako s umjetnicima, tako i s publikom.« (Sanja Drakulić)

Đeni Dekleva–Radaković — popis djela

DJELA. Orkestralna: Suita baroknog stila, 1974.; Sinfonietta, 1975.; La locandiera, 1974.; Divertimento, 1998.; Diptih, 1999.; Poema istriana za gudače, 2000.; Rondomorfoza, 2002.; Espressioni, 2006.; Rakatač, 2009.; — Komorna: za klarinet i glasovir: Pazinska sjećanja, suita, 1996.; Igra, 1997.; Pastoral, 1997.; Divertimento istriano, 1998.;

Susreti s barba Slavkom, 2002.; Fantazija, 2008; — za flautu i glasovir: Pjesma, 1997.; Trio za dvije flaute i glasovir, 1998.; Strašilo, 1998.; Divertimento, 1998.; Tri capriccia, 1999. — Lagani valcer i polka za trubu i glasovir, 1997. — za saksofon i glasovir: Suita za saksofon, alt saksofon i glasovir, 1997.; Andante i Scherzo istriano za alt saksofon i glasovir, 1998.; Saxophonia za tenor saksofon i bajan, 2001.; Tri akvarela za duo alt saksofona, 2002. — razni sastavi: Temperamenti istriani za kvintet harmonika i udaraljke, 1997.; Skice za puhački kvintet, 1998.; Dijalog za vibrafon i glasovir, 2000.; Noćni razgovori za harmoniku, flautu i glasovir, 2006.; Šegun i šegac za harmoniku i klavir, 2009.; Čari igre i snova za vibrafon i klavir, 2009.; Divertimento za klavir i harmoniku, 2006.; Kvartet »Vita« za gudački kvartet, 2002.; Panova suita za flautu, rog, harmoniku, udaraljke, violinu i kontrabas; Duo concertante za duo gitara, 2008.; Due intermezzi concertanti za flautu, obou, udaraljke, klavir, harmoniku i kontrabas, 2008.; Tri slike za klavir četveroručno, 1998.; Danze capricciose za klavir četveroručno, 2008.; Suita za klavir četveroručno 2006.; — Za solo instrument: za harmoniku: Zbirka 14 malih komada za djecu, 1976.; Istarska fantazija, 1995.; Tri karaktera, 1997.; Alla marcia, 1998.; Dvije imitacije, 1998.; Metamorfoza, 1999.; Sonatina, 2000.; Senzacije, 2000.; As–D–Es–As, 2000.; Suita mjeseca Veljače, 2000.; Preludij D–E–A, 2001.; Tri skoka, 2001.; Terra »M«, 2001.; Suita radosti, 2005.; Jutarnja fantazija, 2005.; Toccata, 2005.; Toccata, 2005.; Rapsodija »I«, 2005.; Suoni dell vento, 2008.; Težnja, 2006.; klavirska: La ruota del tempo, 2006.; Scherzino, 1973.; Mala suita, 1973.; Suita »Mozaik«, 2000.; Skakutanje, 2005.; Sanjarenja, 2005.; Pejzaž, 2005.; Scherzo, 1974.; Minijatura, 1978.; Pjesma, 1978.; Gioco solenne, 1997.; Istarska polka, 1998.; Tri skoka, 1998.; Zvukovi šume, 1998.; Metamorfoza, 1999.; Istarska balada, 2000.; Intermezzo, 2004.; Un gioco con... i fugoso, 2004.; Mala suita za dva klavira, 1976.; za gitaru: Suita da terra nostra, 2007.; Igra za žice, 2005.; Zabava na gitari, 2005.; Vokalno–instrumentalna i vokalna: za sopran i glasovir: Košuta i djevojka (A. G. Matoš), 1980.; Cucal (G. Musizza), 1998.; El caro (G. Musizza), 1998.; Terra mia (G. Musizza), 2002.; Baci misli kad te ljubim (T. Milohanić), 2002. — za mezzosopran i klavir: Notturmo (A. G. Matoš), 1980.; za glas i klavir: La liberta (I. Dobran), 1979.; Il salvadanaio (E. Rupel), 1979.; Il primo amore za sopran i klavir (D. Jekić), 2006.; — Zborska: Mješoviti zborovi: Plava laguna (Đ. Dekleva–Radaković), 1981.; Grgo Ničigov (D. Orlić), 1986.; Misa biskupa J. Dobrile, (solisti i orgulje), 1988.; Vrata Lovreča grada (D. Orlić), 1989.; Malinice male 1. (D. Orlić), 1991.; Kanat Buzetu (V. Pernić), 1991.; Bog se rodi (uz orgulje), 1999.; Koledica (uz orgulje), 1999.; Zdravo Marijo (uz orgulje), 1999.; Malinice male 2. (D. Orlić), 2000.; Naša je pjesma molitva (T. Mislej) (uz glasovir), 2001.; Lis mojej Mame (Z. Visković) (sopran solo i glasovir), 2001.; Kantata Sveten Mauru (D. Orlić za sopran i bas solo, uz orgulje i zvona), 2001.; Pred vratih Poreča 1. (V. Nazor) (uz glasovir), 2001.; Ča ću storit? (T. Ujčić), 2002.; Pred vratih Poreča 2. (V. Nazor), 2002.; Svanuće, 2003.; Božić nam kuca, 2003.; Neka bude Bože moj (Z. Visković–Vukić), 2003.; Naše supeli za mješoviti zbor obou, fagot i tamburin (T. Ujčić), 2004.; U Buožjih ruokah (T. Milohanić), 2005.; Per Maria ad Jesus (A. Milovan), 2005.; Molitva Svetemu Mauru (T. Milohanić), Sidro u čoviku (J. Fiamengo), 2006.; Čeka san (R. Šošić) 2006.; Kad svjetlost tvoju, mješoviti zbor (J. Fiamengo) 2009.; Riječ tvoja (J. Fiamengo), 2007.; Magistrale, mješoviti zbor, udaraljke i harmoniku (A. Milovan), 2007.; Misa biskupa Dobrile, mješoviti zbor (duhovni tekst), 1988.; — Djevojački zborovi: Slap (D. Cesarić), 1973.; Istra (M. Batričević), 1985.; Korta suita (Đ. Dekleva–Radaković), 1989.; Triptihon, 1991.; More (A. Cvečić), 2000.; Besida čakavska (R. Šošić), 2000.; Deštin (V. Pernić), 2000.; Anđelić (M. Vidović), 2003.; Vabriga (T. Mi-

sllej),1992.; Mih, djevojački zbor i dvije flaute (D. Orlić, 1992.; Kanat, rožić, tići i sonce za djevojački zbor i klavir (V.Pernić),1992.; Patok (Đ. Dekleva–Radaković),1992.; Pastir Jožić (T. Ujčić, 1992.; Ala ci moja (T. Mislej); Zima (Đ. Dekleva–Radaković),1992.; Vrsar ima nov zvonik za djevojački zbor i klavir (D. Orlić, 1992.; Frkalas za djevojački zbor i klavir (T. Milohanić, 1992.; Ruke moje none (M. Sinčić, 1992.; More (Z. Visković–Vukić), 2005.; Dječji zborovi: Pahuljica snježna (V. Popa), 1974.; Majka (uz harmonikaški orkestar), 1979.; Lipi Poreč (Đ. Dekleva–Radaković, 1997.; Dječja misa (uz orgulje), 1998.; Djeca Muzičke škole (Đ. Dekleva–Radaković), 1998.; Bičikleta, Barka, Pčelica mala uz klavir (Đ. Dekleva–Radaković), 1998.; Sreću velu za Istru celu, Bala (Đ. Dekleva–Radaković), 1999.; Plovi barka, 2000.; Kažunić, Korneta, Čuk, Barba Slavko, Stara ura (Đ. Dekleva–Radaković, 2000.; Istra (M. Bojić, 2000.; Ura (I. Mužul), 2002.; Tičić (M. Matas), 2002.; Moj otac (B. Kiršić), Po domoće (J. Kokot), 2002.; Nona Tonka uz klavir (M. Glavičić), 2004.; Patok (Đ. Dekleva–Radaković), 1992.; Pastir Jožić (T. Ujčić), 1992.; Zima (Đ. Dekleva–Radaković), 1992.; Daž (Đ. Dekleva–Radaković), 1992.; Dica Istre, dječji zbor uz klavir (Đ. Dekleva–Radaković), 1985.; Prašćić i nonić (Đ. Dekleva–Radaković), 1985.; Djed Mraz stari (Đ. Dekleva–Radaković), 1986.; Domovine rođendan (Đ. Dekleva–Radaković), 1986.; Gitara jesenjskog lišća (D. Cesarić), 1980.; Ala je lijep ovaj svijet (Z. J. Jovanović), 1979.; Lipi Poreč, 1991.; niz obradbi za sopran, zbor, harfu i klavir V. Ussardija prema Canzonieru F. Petrarce i drugo.

Skladatelj, dirigent i pedagog **ADALBERT MARKOVIĆ** (Zagreb, 1929.) završio je studij kompozicije u razredu prof. Lucijana Marije Škerjanca na Akademiji za glasbo u Ljubljani. Riječ je o glazbeniku vrlo bogate pedagoške karijere koja je najvećim dijelom vezana uz Muzičku akademiju u Zagrebu i Pedagoški fakultet u Osijeku. Pored toga, istaknuti je promotor amaterskog stvaralaštva. Cijeli niz godina vodio je s velikim uspjehom više pjevačkih zbornih ansambala. Svojim društvenim aktivnostima trajno je obilježio rad matičnoga skladateljskog društva kojemu je u više navrata bio predsjednik, »posebno se posvećujući zaštiti autorskih prava, društvenom priznanju statusa skladatelja te promicanju hrvatskog glazbenog stvaralaštva u zemlji i inozemstvu«. Kao skladatelj primio je niz priznanja — Nagradu Vladimir Nazor za životno djelo, Nagradu Grada Zagreba, Nagradu Boris Papandopulo, Nagradu za životno djelo Hrvatskoga društva glazbenih i plesnih pedagoga te brojne plakete i zlatne medalje Festivala hrvatske tamburaške glazbe u Osijeku.

🎵 Hrvatsko društvo glazbenih i plesnih pedagoga ponudilo mi je 2003. da skladam djelo za solo gitaru uz orkestar u prigodi Međunarodnog natjecanja Europske glazbene nagrade za mlade u okviru European Union of Music Competitions for Youth (EMCY) u kategoriji seniora. Tako je skladba **Concert Piece** doživjela praiizvedbu 18. listopada 2004. u izvedbi Petrita Čekua, pobjednika natjecanja, uz Dubrovački simfonijski orkestar (gudači i udaraljke) i maestra Igora Gjadrova. Nakon Trio sonate (1992.) posvećene Zagrebačkom gitarskom triju, Tri osorske impresije za kvartet gitara (1997.) i Pet osorskih bagatela za violinu i gitaru (2000.), napisao sam djelo za gitaru solo uz gudače i udaraljke (timpane). Bez stilskih i eksperimentalnih opterećenja (o tome sam razmišljao prije 40, 50 godina), prepustio sam sve glazbi, a je li to *neo...* ili ne, prepustam onima koji vole teoretizirati. Koncertant i slušatelj, kojima je glazba namijenjena, sami će donijeti svoj sud!

O autoru — Skladatelj je široki opus obuhvaća djela kao što su solo pjesma, simfonija, oratorij, kantata i scenska glazba, a posebno mjesto pripada komornoj glazbi. U većini zbornih skladbi, kao i u djelima za tamburaški sastav, Marković poseže za bogatim folklornim naslijeđem; inspirira ga narodna glazba Istre, Hrvatskog primorja i posebice Kvarnerskih otoka. Njegov se rukopis ne može odrediti unutar granica jednog glazbenog stila. Nakon što se okušao u neoromantičnom stilu pod kraj studija, kasnije je rabio aktualnije skladateljske metode i postupke, no nikada se nije ograničio na strogo određene tehnike. Suvremeniji glazbeni izraz odražava se u njegovoj primjeni dodekafonije, aleatoričke i minimalističke glazbe, u djelima poput Studije za klarinet i gudače, Cantus za francuski rog i gudače, *Moments musicaux*, Četiri haikua i opusu *Raspoloženja* za gudački kvartet. Neoromantična bujnost ranih djela ustupila je mjesto jednostavnijem glazbenom obliku i sažetijem izrazu. U eksperimentiranju s određenim skladateljskim tehnikama, Adalbert Marković ne usmjerava se na radikalna rješenja, nego se tek povremeno okreće neoromantici i neoklasicizmu, kao u Muzici za gudače — In modo classico.

Adalbert Marković — popis djela

DJELA. Orkestralna: Simfonijski orkestar: Passacaglia, 1956.; Simfonija u tri poeme, 1958.; Mladost u pokretu, 1965.; In modo antico, suita, 1967.; Poema za simfonijski orkestar, 1974. — Za gudački orkestar: Muzika za gudače (In modo classico), 1982.; Četiri bagatele, 1990.; Aquarius, 1994. — Puhački orkestar: Intrada, 2004. — Tamburaški orkestar: Međimurski pejzaž, 1977.; Poema eroica, 1982.; Pastorale i rondo, 1982.; Dva stara plesa, 1984.; Dvije bagatele, 1986.; Na slavonski način, 1987.; Podravski pejzaž, 1987.; Kroz vrijeme, 1987.; Mala koncertantna suita za čelo i orkestar, 1988.; Dmriški nokturno, 1988.; Impresija I (Večer na Dravi), 1991.; Romantični trenutak, 1991.; Impresija II (Kalnik), 1991.; Impresija III (Mjesec u Dravi), 1991.; Romantična suita, 1992.; Osječki nokturno, 1993.; Dva prizora, 1993.; Nokturno, 1993.; Svečani preludij, 1993.; Vrbovečki krajobraz, 1993.; Preludij, 1993.; Križevačka suita, 1994.; Impresija IV (Podravski bregi), 1994.; Uspomena, 1995.; Pogled s Bukovja, 1995.; Varaždinska impresija, 1994.; Mala suita »Iz djetinjstva«, 1996.; Divertimento, 1996.; Scherzo grotesco, 1996.; Četiri razglednice iz starog Zagreba, 1996.; Meditacija, 1996.; U starom stilu (Sarabanda—Gigue), 1996.; Intrada, 1996.; Koncertantni trenutak za harmoniku i orkestar, 1997.; Canzonetta za trublju i orkestar, 1997.; Tri raspoloženja, 1997.; Pastorale i igra (Preludij—Fuga), 1997.; Osječki tornjevi, 1997.; Na način starih (Air—Bourrée), 1997.; Četiri prizora iz dječjeg svijeta, 1997./'98.; Dvije impresije iz Našica, 1997.; Proljetna uvertira, 1997.; Koncertantni stavak za brač i orkestar, 1998.; Pinkovska rapsodija, 1998.; Pastoralna, 1998.; Melodija za violinu i orkestar, 1998.; Lirska predigra, 1998.; Andante i capriccio, 1998.; Veselje mladosti, 1998.; Dva kontrasta, 1998.; Vukovar u mjesecini, 1998.; Sanjarenje, 1999.; Idila za dvoje za sopran i violinu, uz orkestar, 1999.; Večer uz Kupu, 1999.; Tvrdi u sutonu, 1999.; Đačka koračnica, 1999.; Lirska skica, 1999.; Pastorale adriatico, 1999.; Lento i allegro, 1999.; Idila i ples, 1999.; Predvečerje na Bosutu, 1999.; Pastoralna predigra, 1999.; Za vrijeme odmora, 2000.; Podravski vrbici, 2000.; Lirska bagatela za violončelo i orkestar, 2000.; Lirska skica, 2000.; Koncertantni stavak, za klarinet i orkestar, 2000.; Musica risonanta, 2000.; Interludij, 2000.; Rondo za mlade tamburaše, 2000.; Mala suita, 2001.; Mjesec iznad Gradine, 2001.; Cantilena za trombon i orkestar, 2001.; Snovi i igra, 2001.; Tema za alt saksofon i orke-

star, 2001.; Triptih za mlade, 2001.; Časkanje za violinu i orkestar, 2001.; U raspoloženju, 2001.; Krajobraz u osvit, 2001.; Serenada za bisernicu i orkestar, 2002.; Hommage à K. Odak, 2002.; Ugođaj za marimbu i orkestar, 2002.; Simfonijski stavak, 2002.; Malo šale, 2002.; Prvi snovi, prvi koraci, 2003.; Preludij i finale, 2003.; Notturmo za flautu i orkestar, 2003.; Rondo za dvoje za bisernicu i brač uz orkestar, 2003.; Impresija V. (U osvjet zore), 2003.; Promenada pod maskama, 2003.; Svečanost, 2003.; Fantazija BACH, 2004.; Capriccio, 2004.; Balada za brač i orkestar, 2004.; Razgovor za bisernicu, brač i čelo uz orkestar, 2004.; Sjećanje, 2004. — Mandolinski orkestar: Preludij i scherzo, 1989. — Koncertantna: Studija za klarinet i gudački orkestar, 1968.; Collage za violinu, harfu i simfonijski orkestar, 1970.; Diptih za dva glasovira, timpane i gudački orkestar, 1970.; Cantus za rog i gudački orkestar, 1971.; Koncertantni stavak za violončelo i orkestar, 1988.; Concert Piece za gitaru, udaraljke i gudače, 2003. — Komorna: za gudački kvartet: Fuga, 1951.; Prvi gudački kvartet, 1956., 5 bagatela, 1961.; Četiri minijature, 1963.; Drugi gudački kvartet, 1965.; La méditation, 1975. — razni sastavi: Tuga za lutkom za violinu i klavir, 1953.; Karneval, suita za puhački sekstet, 1956.; Trio za mlade za klavirski trio, 1953.; Lento za flautu i klavir, 1960.; Pastorale i rondo za fagot i klavir, 1963.; Moments musicaux, četiri minijature za puhački kvintet, 1965.; 4 haikua za puhački kvintet, 1966.; Ostinati — muzika za dvije grupe, 1967.; Tri plesa za četiri klarineta, 1969.; Studija za klarinet solo ili uz klavir, 1969.; Cantus za rog i klavir, 1971.; Muzika za violu i klavir ili harfu, 1972.; Ugođaj za puhački kvintet, 1976.; Recitativ za Gorana za violončelo i klavir, 1983.; Koncertantni stavak za violončelo i klavir, 1988.; Triosonata za trio gitara, 1992.; 5 haikua za jedanaestoricu, za recitatora i komorni ansambl (D. Ivančan), 1993./1997.; La méditation pour orgue, 1995.; Pastorale i tokatina za orgulje, 1996.; Nokturno za flautu i klavir, 1996.; Golden Rocks in the Moonlight za harmoniku, 1996.; Deux préludes pour la harpe, 1997.; Tri osorske impresije za kvartet gitara, 1997.; 5 haikua za komorni ansambl, 1993./'97.; Studije za violinu solo, 1998.; Muzika za Tonka za violinu i klavir ili orgulje, 1999.; Koncertantni stavak za brač i klavir, 1999.; Pet osorskih bagatela za violinu i gitaru, 2000.; Melodija za trombon i klavir, 2000.; Cantilena za trombon i klavir, 2000.; L'humeur pour orgue, 2000.; Ugođaj za marimbu i klavir, 2000.; Varijacije na temu za trombon i klavir, 2002.; Concertino za trombon i klavir, 2002.; Serenada za bisernicu i klavir, 2002.; Muzika za Antoniju za flautu i klavir, 2003.; Concert piece za gitaru i klavir, 2003.; Melodija za bis za brač i klavir, 2003.; Concertino za violinu i klavir, 2003. — klavirska: Dva romantična trenutka, 1950.; Spomen, 1950.; Suza, 1951.; Fuga na zadanu temu, 1953.; Sonata, 1953.; 1. preludij, 1954.; Tri impresije, 1955.; 2. preludij, 1955.; Pet preludija, 1956.; Dva plesa za male ruke, 1970.; Visibaba, 1971.; Vježbe za male ruke, 1994.; Fantaisie pour Catherine, 1996.; Prvi koraci, 1998.; Deux nocturnes pour le piano, 1999. — Vokalno-instrumentalna i vokalna: veliki sastavi: Po dragom kraju, ciklus za zbor i komorni sastav, 1960.; Godišnja doba za dječji zbor i orkestar (S. Jakševac), 1961.; Pjesma o mojoj zemlji, kantata za sole, recitatora, mješoviti zbor i simfonijski orkestar (J. Kaštelan), 1963.; Armija slobode, kantata za sole, mješoviti zbor i simfonijski orkestar (S. Jakševac), 1965.; Neobični doživljaji mladog Sena, suita iz glazbe za radijsku dramu, 1965.; Jezero u Zelengori za mezzosopran i simfonijski orkestar (J. Kaštelan), 1971.; Moj grad, oratorij za recitatora, mješoviti zbor, simfonijski orkestar i mgtf. vrpce (Zlatna bula Bele četvrtog, koral iz antifonara Zagrebačke biskupije biskupa Oswalda Thuza, tekst ostrogonskog nadbiskupa Felicijana u kojem se spominju Zagrebačka biskupija i grad Zagreb), 1982.; Snijeg na Mirogoju, ciklus za bariton i simfonijski orkestar (D. Ivančan), 1986.; Tri

ljubavne tužbalice za mezzosopran i simfonijski orkestar (V. Parun), 1986. — Solo pobjevke: Ljubav za sopran i klavir (S. Košutić), 1950.; U bijelom snu za mezzosopran i klavir (skladatelj), 1950.; Pjesma bez riječi, 1950.; Ima jedan razred za mezzosopran i klavir (S. Jakševac), 1959.; Tri pjesme iz »Slobodne noći« za tenor i klavir (D. Ivančan), 1960.; Dedek si grunta za tenor i klavir (S. Jakševac), 1966.; Kak plače slaviček za tenor i klavir (narodni), 1966.; Zadnja popevka za bariton i klavir (N. Pavić), 1966.; Tak ja sad tugujem za tenor i klavir (narodni), 1968.; Mojemu ocu za bariton ili mezzosopran i klavir (F. Galović), 1968.; Ex Slavonija za bariton i klavir (V. Kovačić), 1969.; Znam rekla buš za tenor i klavir (D. Kraljek), 1970.; Ti imaš srce moje za mezzosopran i klavir (Sir Philip Sidney), 1970.; Kaj sam betežna za sopran i klavir (M. Gajski), 1971.; Kmica za tenor i klavir (D. Kraljek), 1971.; Vanjkuš od sena (M. Sigetić), 1972.; Pesma s drugog brega za sopran i klavir (F. Galović), 1972.; Zagorski cvet za sopran i klavir (M. Sigetić), 1973.; Zvijezde za sopran i klavir, 1973.; Balada o kokotičku za sopran i klavir (S. Jakševac), 1974.; Zlatni prsten za sopran i klavir (M. Sigetić), 1974.; Pjesnik i hrast za bariton i klavir (A. Gardaš), 1974.; Podravino za tenor i klavir (M. Sigetić), 1976.; Žene pod orahom za mezzosopran i klavir (D. Tadijanović), 1976.; Nokturno za povratnika za mezzosopran i klavir (I. Boždar), 1978.; Pjesma zavičaja za bariton i klavir (B. Hribar), 1979.; Da se povezemo za tenor i klavir (I. Kozarac), 1980.; Ne valjaj rijeko uplakane vode za sopran i klavir I. Horvat–Hlebinski), 1980.; Jesenska večer za tenor i klavir (Z. Crnec), 1982.; Posljednji bečar za tenor i klavir (I. Boždar), 1983.; Popevke moje rubače za sopran i klavir (D. Britvić), 1983.; Upregni Cvetka u čezu za mezzosopran i klavir (D. Britvić), 1985.; Tri ljubavne tužbalice za mezzosopran i klavir (V. Parun), 1986.; Snijeg na Mirogoju za bariton i klavir, ciklus (D. Ivančan), 1986.; Nisam sama za mezzosopran i klavir, 1987.; Tužni momak iz Osijeka za tenor i klavir, 1989.; Krapini za godišnjicu za bariton i klavir, 1993.; Doček večeri za mezzosopran ili bariton i klavir, ciklus (D. Ivančan), 1993.; Zapis u brezovoj kori za sopran i klavir (A. Gardaš), 1997.; Četiri ljubavne za sopran i klavir (V. Parun), 2000.; Tambure u srcu za sopran i klavir (Ž. Krznarić), 2000.; Osijeku u spomen za bariton i klavir (I. Boždar), 2001.; Proljeće u Vukovaru za bariton i klavir, 2002. — Idila za dvoje za sopran i violinu uz klavir, 1999. — Zborovi: mješoviti: Stabat Mater dolorosa (a cappella), 1949.; Mitte manum Tuam, 1949.; Stabat Mater (uz orgulje), 1950.; Fuga (Sanctus — Benedictus), 1950.; Agnus Dei, 1950.; Missa unitrinouque Domino, 1955.; Mala hrvatska misa, 1956.; Nepokorni (S. Jakševac), 1959.; Poruka dobrih ruku (S. Jakševac), 1961.; Moj grob (I. G. Kovačić), 1962.; Beli most (I. G. Kovačić), 1962.; Poema smjeljoj mladosti (S. Jakševac), 1962.; Koza (M. Balota), 1963.; Iz starog Dubrovnika, tri madrigala (I. B. Vučić, Dj. Držić, A. Čubranović), 1964.; Moja mati (M. Balota), 1964.; Diptih (V. Parun), 1965.; Na rubu ognjene noći (S. Jakševac), 1966.; Jutros (V. Parun), 1966.; Kmet se je stal (D. Gervais), 1967.; Hrvatska misa, 1968.; Pesma z drugog brega (F. Galović), 1970.; Ex Slavonija (V. Kovačić), 1971.; Dvije lirske slike (D. Cesaric, D. Tadijanović), 1972.; Trenos, 1977.; Pjesma o konjima (J. Franičević Pločar), 1978.; Četrdesettreća, 1978.; Izvio se Papuk u visinu, 1978.; Slavonija diže bunu (F. Martinac), 1981.; Čučerski kraj (A. Šušković), 1981.; Pjesma o slobodi (M. Sršen), 1982.; Klet (F. Galović), 1983.; Istarski diptih (Z. Črnja), 1984.; Vino (M. Sinčić), 1984.; Znam, rekla buš (D. Kraljek), 1984.; Uzdah se u Gospodina (Ps. 40.), 1984.; Mala dalmatinska rukovet (narodni), 1987.; Prigni se svako koljeno (V. Zagorac), 1989.; Mir i godina mladih, 1989.; Hrvatska misa in D — Hvalite Gospodina, 1990.; Himna Gospi od velikog zavjeta, 1991.; Sveti čuvār sudbine (L. Medvidović), 1993.; Canite canticum novum (Ps. 90), 1993.; Križ neka ti sačuva ime (D. Britvić), 1994.; Propinatio (Skolion) (Katul), 1994.;

Uskrsni diptih, 1996.; Pod krošnjom stare lipe (L. Medvidović), 1996.; Prikazanje (J. Komer), 1997.; Carolostadium, kantata (Zlatna bula Karlovca), 1998.; Gloria Deo (Sv. Grgur Nazijanski Bogoslovac), 2000.; Exaltare Domino (Ps. 20), 2000.; Kanat, 2000.; Veličič duša moja, 2001.; Domine exaudi me (Ps. 142.), 2002.; Istarski triptih (M. Sinčić), 2002.; Podne, 2003.; Domine (Ps. 8.), 2004. — Muški: Zdravo Marijo za alt i muški zbor, 1949.; Drvodjelska (P. Cindrić), 1950.; Jezero u Zelengori (J. Kaštelan), 1964.; Vive l'amour, 1964.; Vsi mi (Lj. Konjević), 1985.; Praskozorje moga grada (V. Stahuljak), 1986.; Zagreb (Zdenka Jušić-Seunik), 1987.; Propinatio (Skolion) (Katul), 1994.; Gloria Deo (sv. Grgur Nazijanski Bogoslovac), 1999.; Tiho prihaja mrak (D. Domjanić), 2004.; Očuvaj mi oči (I. Golub), 2004. — Dječji ili ženski: U prirodi, mala suita (skladatelj), 1951.; Proljetno jutro (I. Kozarčanin), 1952.; Pjesme o mojoj zemlji I., II. (J. Kaštelan), 1954.; Visibabe (I. Kozarčanin), 1954.; Podgorski momari (J. Kaštelan), 1954.; Cin, cin, ci, lin (zbirka) (Z. Haluza), 1954.; Dvije kajkavske (B. Toni), 1955.; Kajkavska suita (B. Toni), 1956.; Mi volimo zemlju svoju (T. Reich), 1956.; Koza (M. Balota), 1964.; Lipa (I. Kozarčanin), 1969.; Jutros (V. Parun), 1979.; Hrvatska misa — Ivan Pavao II, 1982.; Prigni se svako koljeno (V. Zagorac), 1982.; Ko anđeli nekad (narodni), 1982.; Dobri Bože (narodni), 1982.; Daj nam Kriste (M. Žigrić), 1982.; Na oltaru sveto jelo (M. Žigrić), 1982.; Nekoć žrtva Abelova (M. I. Čagalj), 1982.; Usklici »Prvoj euharistijskoj molitvi«, 1982.; Usklik »Trećoj euharistijskoj molitvi« — Svet, 1982.; Tri boje (Z. Špoljar), 1990.; Exultate iusti in Domino (Ps. 33.), 1994.; O Domine salvum (Ps. 117.), 1995.; život (L. Perković), 1995.; Ave Maria, 1998.; U jesen sivu (Đ. Sudeta), 1998.; Et aeorabunt (Ps. 71.), 2002.; Podne (Đ. Sudeta), 2004. — Glazba za radio-drame: Ribar Palunko, Godišnja doba, Glorija (R. Marinković), Kvartet (M. Begović), Tko je koga vodio (M. Božić), Priča o Šimunu Sirotniku (I. Cankar), Tu sam (S. Tomašić), Tisuću i jedna strast (A. P. Čehov), Pad grada (Mc. Leish) i drugo — Instruktivna izdanja: Od Bacha do Šostakovića, L. M. Škerjanc, poglavlja o hrvatskoj, srpskoj i makedonskoj simfonijskoj glazbi, Ljubljana, Cankarjeva založba, 1959.; Harmonija početkom XX. stoljeća, skripta; 555 primjera za solfeggio, Zagreb, Školska knjiga; 14 izdanja, 1975.–2003.; 222 primjera za solfeggio, Zagreb, Školska knjiga; 3 izdanja, 1978. — 1985.; Živimo s glazbom (Marković–Novačić), Zagreb, Školska knjiga, 1985. — 1995.; Glazba i radost (Marković–Ećimović), Zagreb, Znanje, 1996. — 2004.; 400 kanona kroz povijest, rukopis — Notna izdanja: Solo popijevka hrvatskih skladatelja od 1945. — 1975., I i II sv., Zagreb, HDS, 1976.; Sabrani zborovi Josipa Hatzea, Zagreb, HDS. i drugo

Akademik **Bruno Bjelinski** (Trst, 1909. — Silba, 1992.), skladatelj i pedagog, završio je u Zagrebu studij prava s doktoratom. Kompoziciju je diplomirao 1936. kod Blagoja Berse i Franje Dugana na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Neko vrijeme radio je u pravničkoj struci. Na Muzičkoj školi u Splitu djeluje kao nastavnik (1944.–'45.), a od 1945. do umirovljenja 1977., profesor je kontrapunkta i polifone kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Dobitnik je Nagrade Vladimir Nazor za životno djelo (1975.).

♪ Radost i zaigranost dvije su možda najvažnije značajke plodnog i osebujnog stvarateljstva hrvatskog skladatelja Brune Bjelinskog čija se stota obljetnica rođenja obilježava upravo 2009. godine. Radost se iskazuje u općoj mediteranskoj vedrini, ležernosti i rasvijetljenosti njegova iskaza i u nedostižnoj optimističnosti poruke. Jednako kao i zaigranost u nepretencioznoj vrtnji njegovih melodija, zanjihanosti harmonija i vitalnosti ritmova koji ne izbjegavaju renesansne, barokne ili klasične, a ni novije egzotične uzorke

što stižu s drugih kontinenata. I sam vrstan zabavljač, kozer, pripovjedač, humorist i libretist, Bruno Bjelinski na osobit se način odnosi prema predloženoj pjesničkom tekstu, pa je jedan od najznačajnijih hrvatskih skladatelja vokalne glazbe. Kao što je već zapisano, njegovi su ciklusi pjesama »lûk koji ide od prostodušno i andeoski neposredne lirike, preko ljubavnih treperenja i tananih misaonih vezova epigramatskog karaktera, sve do suza, gnjeva, prkosa i bunta.« Njegov, pak, instrumentalno–orkestralni dio opusa odlikuje se duboko proživljenim lirskim kontemplacijama koje se zgušnjavaju u vješto promišljene polifonijske pasuse, a povremeno prelaze u mudro isplanirane dramske tonske nakupine. Bjelinski je i plodan zagovornik koncertantno–solističke briljantnosti i elokvencije, bujna komornog pretapanja linija, ali i važan skrbnik dječjeg shvaćanja glazbe, čime se osobito uspješno ističe na glazbenoj sceni. Njegova je tonalnost, uvjetno rečeno, sveobuhvatna, jer se istodobno služi svim postojećim tonalitetima, ne dajući prednost nijednome od njih.

Svoju osmerostavačnu orkestralnu **Suitu iz Korkyre** (s podnaslovom Muzika za jednu staru priču) stvorio je Bjelinski 1944., a iduće je godine djelo bilo praižvedeno u Splitu. Postoje još i njegove preradbe za gitaru i glasovir. Svečani pobjednički uvod priprema glazbu za koračnicu drugog stavka, energični tonski pokret svijetlih i jasnih harmonija, što se nakon dostignutog vrhunca postupno pretapa u treći odsječak čija dopadljiva melodija, izvedena iz mediteranskih, točnije korčulanskih folklornih korijena, naizmjenice povjeravana pojedinim solističkim glazbalima ili njihovim skupinama, neprestano mijenja boje. Slijedi *Capriccio*, osebujna, tipično bjelinskijevska poskočica čijoj plesnoj živahnosti osobito pridonose punktirani ritmovi što se tijekom razvoja događaja pojavljuju sve češće. Peti je ulomak tuborna posmrtna koračnica s nešto agilnijom središnjicom, šesti odsječak briljantni i virtuozni skerco pun letećih pasaža, skokova i sekvenci, a sedmi stavak ugodajno smirena serenada u kojoj skladatelj ponovno dokazuje svoj urođeni smisao za razvoj melodije potekle iz tradicionalnih izvora. Suita završava brzo zavrtlanim tonskim kovitlacem koji sav kipi od zaigranosti i veselja. Na večerašnjem koncertu bit će izvedeni 1., 2., 3. i 8. stavak. (Dubravko Detoni)

Bruno Bjelinski o sebi i svojoj glazbi: »... ja sam slučajno čovjek koji se svemu veseli, zato i pišem tako mladenačku muziku.«; »Kad čitam partiture ili sviram tuđe kompozicije, to mi razigra maštu i ja poželim komponirati. Ne znam odakle mi naviru ideje, melodije. Najčešće svoje melodije zviždim i tek kad me svi oko mene uvjere da melodija nije »ukradena« onda je sasvim usvojim.«; »Ne volim građane u šestinskom odjelu, a ni narodnu muziku u umjetničkoj obradi. Narodnoj muzici u originalu se divim.«; »Ja sam generacija Brittena i Šostakovića, od jednoga nešto stariji od drugoga nešto mlađi. I na sličan sam način ostao tradicionalan pokušavajući uvijek naći neka svoja rješenja, neki svoj put unutar te tradicionalnosti. Neobično poštujem ljude koji su u mojoj generaciji mogli učiniti taj zaokret prema novim smjernicama koje je otvorila još Druga bečka škola, pa Darmstadt... ja to nisam mogao. To nije bilo u mojoj prirodi.«; »Za mene je muzika jedna od najvećih radosti koje čovjek može doživjeti, pripada istoj kategoriji kao i priroda, recimo. A i sami znate što sve muzika može izvući, recimo rock and roll iz mladih. Dijapazon doživljaja je ogroman: od ludovanja na rock koncertima pa do mirnog sjedenja, uživanja i uspoređivanja muzike, možda s ljubavlju, s najljepšim doživljajima u životu.«; »Kad sam u ljetu 1985. dovršio *XI. simfoniju* mislio sam: Sad je dosta! Čini mi se da se ponavljam... No prvih dana proljeća 1986. slušao sam opet

(nakon dugog vremena) divnu *V. simfoniju* Franza Schuberta, a nekako istovremeno zacvrkutale su ptičice na Svačićevom trgu i tada sam zašljilo olovku, uzeo notni papir i tako je bez razmišljanja nastala ova *XII. simfonija*.«

Napisali o glazbi Brune Bjelinskog: »Kao i uvijek kada se radi o muzici Brune Bjelinskog, tako i u ovom njegovom najnovijem djelu oživljuje duh starih divertimenta čiji sadržaj ocrtava pretežno vedro raspoloženje... Bjelinski upravo u te invencije unosi osjećajnost koja je daleko od svake konvencionalnosti.« (dr. sc. Krešimir Kovačević); »Vjeran svom stilu i načinu muzičkog mišljenja što mu osigurava prepoznatljivost glazbene i stilske fizionomije, a s druge strane posebno za ovakvu vrstu muzike i muzičke funkcionalnosti, pitku jasnoću, ritmičku čvrstinu, profinjenu melodioznost, šaroliki orkestralni kolorit i slikovitu ugodajnost, sve to pogoduje dječjem baletu *Pinocchio* a ne umanjuje mogući užitak i odraslih.« (Đorđe Šaula); »Glazbeni jezik Brune Bjelinskog pobuđuje izvanredno zanimanje naročito zbog magistralne distribucije ritmičkih efekata između udaraljki i glasovira kojima se pridružuje vrlo snažna instrumentacija, originalna i efektna, nikad pretrpana, zatim harmonija koja se kreće u okviru tradicionalnih normi, ne izbjegava upotrebu disonance kao sredstva izražavanja pri čemu valja istaknuti njihovu doličnu i ukusnu raspodjelu. Bruno Bjelinski pokazuje značajnu osobnost u pogledu stila i tehničke dominacije što mu daje istaknuto mjesto među suvremenim skladateljima.« (Ella Sulsona); »*Poesis* i *Flauto concertante*..., djela su karakteristično kapriciozna, vitalna, tek u polaganim staccima sjetna pjeva, uvijek dosljedna autorovom glazbeničkom кредu po kojem je drag i prepoznatljiv.« (Maja Stanetti); »Bjelinski se i sada iskazuje kao stvaralac prijemljive jednostavnosti izraza kojemu nisu strani ni dramatični akcenti, ni poetski zanos lirske ekspresije. Njegova najnovija koncertantna djela obiluju kontrastima iz kojih se skromno, ali nedvosmisleno nazire veliko znanje i majstorsko poznavanje okvira izražajnosti i tehničkih mogućnosti pojedinog instrumenta.« (Bosiljka Perić-Kempff); »*15. simfonija* krase opus autora kojem u dobro upisujemo i njegovu jednostavnost i prirodnost koja ga je uvijek čuvala od nepotrebne patetike, čak i kad se o rancima radi.« (Branimir Pofuk)

Bruno Bjelinski — popis djela

DJELA. Orkestralna: Petnaest simfonija: I. Simfonija ljeta, 1954.; II. In memoriam poetarum, 1960. (u 3. st. dječji zbor, riječi R. Tagore); III. Muzika za prijatelje, 1964.; IV. Sinfonia iubilans, 1965.; V. Simfonija za Taliju, 1969. (muški, ženski i dječji zbor u pojedinim staccima); VI. Symphonia vocalis za ženski zbor, klavir, orgulje i udaraljke, 1974. (vlastiti tekst i stihovi iz dalmatinske renesanse); VII. 1980. (mezzosopran solo u 2. i 3. st.); VIII. Četiri radosti života, 1982.; IX. Simfonija otoka, 1983.; X. Europa, 1984.; XI., 1985.; XII., 1986.; XIII., 1986.; XIV., 1987. (u 2. st. vokalni solist, bas i recitator); XV., 1988. (u 3. st. četiri vokalna solista). Šest simfonijeta: Mediteranska sinfonietta, 1958.; Sinfonietta brasileira za dječji ili ženski zbor i simfonijski orkestar 1962. (tekst latinski i brazilski narodni); Sinfonietta concertante za klavir i orkestar, 1967. (=3. klavirski koncert); Festivalna sinfonietta za harmonikaški orkestar, bas, timpane i vojnički bubnjić, 1980.; Sinfonietta za alt trombon i gudače; Sinfonietta za saksofon, gudače i udaraljke, 1985. — Ostalo: Scherzo, 1934.–45.; Hrvatski tanec (označeno kao op. 1; Suita iz Korkyre, 1944. (postoji u preradi za gitaru i u preradi za klavir), Divertimento za komorni orkestar, 1948.; Prelude, 1951.; Svečana ouvertura, 1963.; Pet invencija za komorni orkestar, 1965. (=Trio

za obou, violončelo i klavir, vidi komornu glazbu); Plaisanteries za komorni (gudački) orkestar, 1948.–1971. (=Šest invencija za violinu/violončelo i klavir, 1947., vidi komornu glazbu); Muzika za film Plavi 9; Bon voyage, suite za gudače, 1979.; Dnevnik iz Italije, suite za komorni orkestar, 1991.; Die Musik ist unser Trost (Elegija) za gudače, 1991.; Promenadni koncert za limene puhače. — tamburaški orkestar: Povratak Tauern-Expressom, 1974.; Zimske svečanosti za tamburaški orkestar, elektroničke orgulje, def, metalofon, tam-tam i bubanj, 1975.; Noćni duet, 1976.; Igra na Oštru, 1978.— harmonikaški orkestar: Igra na zlatnim stijenama, 1987.; Gaudeamus za harmonikaški ork., elektroničume, bas, vojnički bubanj i timpane; — Koncertantna: Komorni koncert za klavir i orkestar, 1948. (prer. 1979.); Concertino za klavir, gudače i udaraljke, 1956.; Petit concert za klavir i komorni orkestar, 1973. (=Koncert za malenog dječaka); Koncert za violinu i orkestar, 1952.; Concertino za violinu i orkestar, 1957.; Concertino di primavera za violinu, gudače i čembalo, 1978.; Koncert za violu i komorni orkestar, 1956.; Koncert za violončelo i orkestar br. 1, 1945. (prerađen 1968.); Koncert za violončelo, gudače i udaraljke br. 2, 1953.; Koncert za flautu i gudače, 1955.; Flauto concertante za flautu i orkestar, 1989.; Koncert za obou i gudače, 1954. (Obao iubilans); Koncert za klarinet i gudače, 1952.; Poesies za klarinet i gudače, 1987. (vidi i komornu glazbu); Koncert za fagot i orkestar, 1950.; Serenada za trombu, klavir, gudače i udaraljke, 1957.; Concertino za rog, gudače, čelestu i udaraljke, 1967.; Musica tonalis za fagot, obou i gudače, 1968.; Concertino za gitaru, gudače, čembalo i udaraljke, 1977.; Concerto grosso za soliste i gudački orkestar, 1990. (2. verzija s kvartetom saksofona); Musica per tromba za trublju i komorni orkestar (1. verzija za trublju i klavir, vidi komornu glazbu). — Komorna: Sonate (i slično) za instrument uz pratnju klavira: Četiri sonate za violinu i klavir: I., 1933., rev. 1976.; II., 1935.; III., 1960.; IV., Sonata za rastanak, 1989. Poema o pupoljcima za violinu i klavir, 1978.; Encore un printemps..., sonatina za violinu i klavir, 1991. Sonata za violončelo i klavir, 1950.; Šest invencija za violinu ili violončelo i klavir, 1947. (=Plaisanteries za gudački orkestar, 1948.–71., vidi orkestralna djela); Aprilska sonatina za flautu i klavir, 1976.; Sonata za flautu i klavir (Dona Cupididis), 1991. Sonatina za obou i klavir (Laudate Joannem), 1980. Sonata za klarinet i klavir, 1966. Dvije invencije za fagot i klavir, 1950.; Preludij, arija i rondo za fagot i klavir, 1981. Sonatina za rog i klavir, 1973. Musica per tromba, za trublju i klavir, 1975. (2. verzija: za trublju i komorni orkestar, vidi koncertantnu glazbu). Tri biblijske legende za trombon i klavir, 1983. — Tria: a) klavirska: I. klavirski trio, 1953.; II. klavirski trio (Trio de collines), 1989. b) razni sastavi: Trio za obou (flautu), violončelo i klavir ili za obou, fagot i klavir, 1960. (postoji i verzija za komorni orkestar pod naslovom Pet invencija, 1965.). Gumpis-trio za obou, fagot i klarinet, 1979. Tri mušketira, trio za 3 roga, 1984. — Kvarteti, kvinteti i seksteti: a) gudački kvartet: I. Lirski, 1943.; II., 1951.; Quartetto imperial, 1985.; b) ostalo: Priča za kvartet saksofona, 1990. (obradio D. Sremec); Spielmusik za kvartet saksofona, 1992. Scherzi di notte za kvartet drvenih puhača, 1969. Varijacije na pučku temu za puhački kvintet, 1975.; Poesies za 2 roga, 2 fagota, 2 klarineta (5 Briefe Mozarts), 1979. (prerađeno u Poesies za klarinet i gudače, 1987.); postoji i verzija za klarinet i klavir). — klavirska: Tri sonate: I., 1938. (izgubljena); II., 1944.; III., 1960. Pet suite: I., 1938.; II., 1938.; III., 1939.; IV. Proletne igre, 1957.; V. Na velikom brodu, 1961. Proljetni rondo, 1936.; Toccata u fis-molu, 1938.; Preludij u C-duru, 1938.; Muzika za djecu, 1945.; Sedam bagatela, 1950.; Partita, 1954.; Mala sonatina, 1954.; Tri čudesna sna, 1967.; Interludij, 1969.; Iz dječje glave, 1973.; Koncert za dva klavira (Koncert za Romea i Juliju), 1981.; Cvijeće za Scarlattija, 1983. — Vokalna i vokalno-instrumentalna: — glas i klavir: Tri Domjanićeve pjesme,

1934.; Ciciban, ciklus na riječi Otona župančića, 1947. (verzija za alt i gudački kvartet); Dvije pjesme Gorana Kovačića, 1952.; Tri dječje pjesme, na riječi Zmaja J. Jovanovića, 1953.; Bez povratka, ciklus za glas i klavir na riječi Li–Tai–Poa, 1953.; Pjesme za Bezi-menu, ciklus za glas i klavir na riječi Gustava Krkleca, 1953.; Gitanjali, ciklus za alt i klavir na riječi Rabindranatha Tagorea (prijevod B. Bjelinski), 1957.; Šuma spava, 6 ma-lih pjesama za sopran i klavir na riječi Grigora Viteza, 1965.; Candomblé za sopran, klavir i udaraljke ad libitum na vlastiti tekst, 1952./72.; Figuli–faguli za glas i klavir, 1973.; Dialog za mezzosopran i klavir na riječi Antuna Branka Šimića, 1975.; Plavi čuperak za sopran, bariton, flautu i klavir na riječi Miroslava Antića, 1968.; Davidovi psalmi za dva soprana i klavirski trio, 1988.; Memories za sopran i klavir (ili sopran i klavirski trio) na vlastiti tekst, 1990.; Dvije vesele dječje pjesme na vlastiti tekst; Tri vesele dječje pjesme na riječi Stjepana Jakševca; Tri omladinska šlagera na vlastiti tekst. — glas i orkestar: Pet partizanskih pjesama za bas i komorni orkestar, 1944.; Svjetli grobovi, kantata na riječi Zmaja J. Jovanovića, 1944.; Bez povratka, ciklus za alt i komorni orkestar na riječi Li–Tai–Poa, 1953.; Pjesme za Bezimenu, ciklus za glas i orkestar na riječi Gustava Krkleca, 1955.; Gitanjali, ciklus za glas i gudački orkestar na riječi R. Tagorea, 1962. — solisti, zbor i orkestar: Zore i vihuri, kantata za mezzosopran, mješoviti zbor i simfonijski orkestar na riječi Vesne Parun, 1961. — zbor a cappella — Tri pjesme Bora za mješoviti zbor; Pjesme ribara s otoka za mješoviti zbor; Pjesma nad pjesmama na bi-blijske tekstove, 1989.; Crna Gora, mješoviti zbor. — zbor i klavir: Kapljice, pjesme za djecu, 1974.; Iz našeg dnevnika na vlastiti tekst, 1975. — Scenska: — opere: Pčelica Maja, dječja opera, 1952. (libreto Matija Koletić prema W. Bonselsu); Heraklo, komorna komična opera za bariton, sopran, recitatora i klavir u jednom činu (libreto B. Bjelinski), 1969.; Močvara, opera u jednom činu (libreto B. Bjelinski), 1970.; Zvona, opera za ko-morni orkestar, mgtf. vrpću i soliste (libreto B. Bjelinski), 1972.; Orfej XX. stoljeća, opera u 2 čina (libreto B. Bjelinski), 1978.; Slavuj, opera u 3 čina s epilogom (libreto B. Bjelinski prema H. Ch. Andersenu), 1982. — baleti: Pinocchio, balet u 4 slike (prema C. Collodi-ju scenarij B. Bjelinski i V. Fijan), 1959.; Dubrovačke skice (Meditranska sinfonietta), przv. 1965.; Petar Pan, balet u 2 čina (vlastiti scenarij prema J. M. Barryju), 1966.; Kar-neval iluzija (Sinfonietta brasileira), przv. 1967.; Mačak u čizmama, balet u 7 slika (scena-rij A. Mitterhuber prema braći Grimm), 1976. — muzičke priče: Zaboravljiva princeza za mali komorni orkestar, sole i govornika (riječi B. Bjelinski), 1963.; Noćni sastanak, 1968.; Zaboravljiva princeza za mali komorni orkestar, sole i govornika (riječi B. Bjelinski), 1963. — lutkarske predstave: Ružno pače, 1981.; Knjiga o džungli, 1990. (Popis sačinjen prema: Bruno Bjelinski 1909.–1992., spomenica HAZU, 1994., autor: Koraljka Kos)

Akademik **FRANO PARAĆ** (Split, 1948.), skladatelj i pedagog, diplomirao je teoriju glazbe 1972., a 1975. kompoziciju u klasi prof. Stanka Horvata na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. U elektroničkoj glazbi usavršavao se kod Marina Zuccherija u Studio di fonologia musicale della RAI u Milanu (1977.–1978.). Bio je nastavnik u Glazbenoj školi Blagoje Bersa u Zagrebu (1972.–1978.). Na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji djeluje od 1978. godine kao predavač, kasnije redoviti profesor, a u dva mandata obnašao je dužnost dekana (1985.–1987.; 2002.–2007.). Na Muzičkoj akademiji osnovao je 1995. godine Elektronički studio. Od 1971. skladao je brojna glazbena djela, u rasponu od solističkih minijatura do velikih glazbeno-scenskih ostvarenja. Istaknuti su *Gloria* za mješoviti zbor, bariton i orkestar (1995.), skladana u povodu 900. obljetnice osnivanja Zagrebačke biskupije i prvog pisanog spomena o Gradu Zagrebu; *Muzika za gitaru*

(1996.), *Varijacije* za orgulje (1997.) i Koncert za rog i orkestar (1996.), posvećen svjet-skom komistu Radovanu Vlatkoviću. U razdoblju od 1996. do 2000. sklada višestruko nagrađivanu operu *Judita* prema istoimenu epu Marka Marulića, praižvedenu na Split-skom ljetu 2000. godine. Opera je kasnije obnovljena u nekoliko produkcija zagrebačke i riječke Opere. Djela su mu predstavljena u Italiji, Španjolskoj, Velikoj Britaniji, SAD-u i u Australiji. Dobitnik je više nagrada i priznanja među kojima su istaknute Nagrada 7 sekretara SKOJ-a (za *Ed è subito sera* za tri grupe pjevača i orkestar), Vjesniko-va nagrada »Josip Štolcer Slavenski« 1979. i 2001. (*Collegium vocale*, opera *Judita*), Nagrada HAZU-a 1993. i 2001. (*Missa Maruliana*, opera *Judita*), Nagrada Međugorje 1994. (*Pacem*), Diskografske nagrade Porin 1993. i 1996. (Sarabanda, Gudački kvar-tet), Nagrada Judita i Nagrada Peristil 2000. (opera *Judita*), Nagrada Boris Papando-pulo Hrvatskog društva skladatelja 2001. (opera *Judita*), godišnja Nagrada Vladimir Nazor 2001. (opera *Judita*), Nagrada hrvatskoga glumišta 2001. (opera *Judita*). Član je Hrvatskog društva skladatelja. Od 1994. do nedavno djelovao je kao član Nacionalnog vijeća za visoku naobrazbu. Autor je opsežna opusa solističkih, komornih, zbornih, orkestralnih, koncertantnih i glazbeno-scenskih djela, u kojemu, uz balet *Carmina Kr-ležiana* (1985.) i veliki uspjeh opere *Judita* (2000.), posebno mjesto zauzimaju skladbe za glas(ove) te za gudačke instrumente: *Improvisé* za 12 gudača (1972.), Muzika za gudače (1980.), Muzika za gudače i čembalo (1983.), Sonata za violinu i glasovir (1992.), Sonata za violončelo i glasovir (1993.), Koncert za violinu i gudače (1986.). Frano Parać skladatelj je kojega prije svega zanima zvuk — njegova kakvoća i boja, raspon, tekstura i ekspresivna moć.

♪ **Koncert za violinu, violu i gudače** nastao je na narudžbu Varaždinskog komornog orkestra i posvećen je njegovim voditeljima, violinistu Joži Haluzi i violistu Milanu Čunku. Dugogodišnji autorov dug kolegama glazbenicima stvarao se do po-sljednjeg trenutka i večeras doživljava svjetsku praižvedbu. Osmominutna skladba po-dijeljena je na dva dijela, s rasporedom stavaka u kontrastnom ugođaju *brzi-polagani*. Prema riječima skladatelja, forma proizlazi iz materijala obilježena tonalitetskom građom oblikovanom skladateljskim tehnikama 20. stoljeća. Djelo se stilski nastavlja na niz an-tologijskih partitura koje je osamdesetih napisao za Zagrebačke soliste, poput Muzike za gudače i Muzike za gudače i čembalo.

Akademik **STANKO HORVAT** (Zagreb, 1930. — Zagreb, 2006.), skladatelj i peda-gog, studij kompozicije je završio 1956. kod prof. S. Šuleka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu; od 1958. do 1959. usavršavao se na Konzervatoriju u Parizu (T. Aubin), a u dodekafoniji je bio učenik Renea Leibowitza. Usavršavanje kasnije nastavlja studij-skim boravkom u Berlinu, gdje je radio u elektroničkom studiju Tehničkog sveučilišta (1977.–1978.). Od 1957. djelovao je kao profesor na Muzičkoj školi Vatroslav Lisinski, a od 1961., sve do umirovljenja 1999., ugledni je profesor na Muzičkoj akademiji (1977.–'81. dekan). Bio je predsjednik Hrvatskoga društva skladatelja (1974.–1979.), također i potpredsjednik, zatim predsjednik Umjetničkog savjeta i višegodišnji urednik edicije *Sabrana djela Josipa Štolcera Slavenskog*, kao i glavni urednik edicije *Ars Croatica* Hrvatskog društva skladatelja. Međunarodni festival Muzički biennale Zagreb vodio je u razdoblju od 1985. do 1989. godine. Za svoje umjetničko djelovanje primio je niz priznanja — Nagradu Grada Zagreba (1967.), dvije godišnje Nagrade Vladimir Nazor (1971., 1980.), dvije Vjesnikove nagrade »Josip Štolcer Slavenski« (1970., 1972.), Nagra-

du SUBNOR-a (1972.), dvije prve nagrade JRT-a, Nagradu »Josip Štolcer Slavenski« za životno djelo (1990.); Nagradu Boris Papandopulo Hrvatskog društva skladatelja (1997.) i Nagradu Vladimir Nazor za životno djelo (2001.).

♫ **Koncert za klavir i orkestar** nastajao je između 1966. i 1967., a praisveo ga je pijanist Ranko Filjak 3. travnja 1967. u Zagrebu, uz Simfonijski orkestar Radio-televizije Zagreb i maestra Borisa Papandopula. Radi se o skladbi punoj odblesaka tada aktualne darmstadtске (Stockhausen–Boulez) i poljske (Lutosławski, više nego Penderecki) škole. Njezina se tri stavka (samo metronomskih oznaka tempa) među sobom nadovezuju bez predaha. Pritom se naizgled antagonistički čimbenici djela suprotstavljaju u osebujnom koncertantnom slogu, nadovezujući se na barokna iskustva, samo što su ovdje kontrasti još izraženiji, a nadasve virtuoзна dionica postavlja pred solista drukčije, razvijenije i raznolikije artikulacijske zahtjeve. Unatoč povremenoj gustoći sloga, solistička dionica nije zagušena već uglavnom prozračna i jasna. Prvi stavak (pisan u 2/4–skoj mjeri) počinje energičnim nastupom poskakujućih klastera u solističkom glazbalu, kojemu u dva navrata odgovaraju ležeći puhački klasteri pojačani udaraljkama, a na treću glasovirsku repliku, u igru se upliću i kratki, skercozni usklci gudača. Slijedi prvi zajednički orkestralni nastup građen od ležeće–ponavljanih tonskih grozdova koji služe kao podloga (gotovo stalno prisutnom) pokretnom glasoviru. Tkivo se zatim postupno razrjeđuje i pretapa u lirski odsječak pun delikatno nanizanih kolorističkih promjena u glasoviru, a zanimljiv je i segment tihe gudačke pozadine koju pokušavaju omesti reski zvukovi limenih puhača. Stavak završava prvom glasovirskom kadencom. Drugi stavak (u 8/8–skom metru, prema naizgled folklornoj razdiobi 3+2+3) otvara solo ksilofon s ponavljanim visokim tonom fis, što dovodi do pojave Lutosławskijevski ritmički gusto razvijena udaraljkaškog segmenta. Glasovir se javlja jednotonskim skokovima, a uskoro mu se pridružuje ritmički slično razvijena sekcija drvenih puhača. Kada glasovir dobiva klasterska zadebljanja, u slog ulaze gusti limeni i gudački akordi. Središnji dio stavka hirovito je skercозна sekcija u kojoj brze i tihe gudačke pasaže napadaju kratki i oštri puhački udarci; gudači i puhači poslije međusobno zamjenjuju uloge. Stavak završava drugom solističkom kadencom koju zaključuje jedan jedini ton, kao odjek onog početnog u ksilofonu. Treći stavak (uporan u svojoj 3/4–mjeri) svojevrsna je toka-ta u kojoj se nižu glasovirski bljeskovi podržavani najprije tihom pozadinom diviziranih gudača, a zatim i pojavom sve razvijenijih i sve moćnije ležećih puhača. Kratak zastoj u tihim gudačima i trombonima samo je odskočna daska za sve intenzivniji porast brzine i napetosti sloga, što dovodi do dramatskog vrhunca čitave skladbe. Nakon svega još samo kratko odumiranje već onemoćalih gudača i zadnji jecaj glasovira. (Dubravko Detoni)

22.30 Hotel Histria

SAM SVOJ MAJSTOR

Elektronička glazba

Program:

Massimo Brajković: Intrada marinaresca *

Dalibor Bukvić: Spatial — danse des apparitions* za elektroakustiku

Frano Đurović: RPR49*

Ana Horvat: Misija 6*

Mirela Ivičević: Red, White And*

Igor Karača: Burning Chrome*

Davorin Kempf: Fiat lux (realizacija: Elektronisches Studio, Technische Universität Berlin)

Igor Kuljerić: Folk-Art I za magnetofonsku vrpču (vrpča: Studio di fonologia RAI, Milano)

Josip Magdić: Droplets...*

Vjekoslav Nježić: Pljačka banke*

Krešimir Seletković: Supernova*

Zlatko Tanodi: Bionic Soundscape*

Skladatelj i pedagog **MASSIMO BRAJKOVIĆ** (Rovinj, 1955.) diplomirao je kompoziciju i glasovir na Akademiji za glasbo u Ljubljani (D. Škerl, M. Lipovšek). Po završenom studiju radi kao pedagog u Rovinju, a potom postaje docent na Pedagoškoj akademiji, danas Odjelu za glazbu Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli na kojemu je od 2004. redovni profesor i prodekan. Njegova djela predstavljena su na više hrvatskih i inozemnih festivala (Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT-a, Simfonijski orkestar Istarskoga narodnog kazališta u Puli, Hrvatski komorni orkestar). Godine 1998. Baletni studio Istarskoga narodnog kazališta praizveo je njegov balet *Mosaico Istriano*, a u istome je kazalištu potom praizvedena *Priča iz rovinjske šume* (Ansambli Liberdance, Glazbena tribina Pula). Posebno ga privlači područje instrumentalne glazbe, osobito istraživanja elektroničkog zvuka. Objavio je dva autorska CD-a u ediciji Hrvatski suvremeni skladatelji u nakladi Cantus d.o.o. Dobitnik je više nagrada i priznanja.

♪ Inspiriran beskrajnim zvukovnim mogućnostima današnje elektronske tehnike te približavanju realnome zvuku pojedinih akustičnih instrumenata, došao sam na ideju da u skladbi **Intrada marinaresca** dam svoj mali udio u kreiranju novih zvukovnih mogućnosti. U trodijelnom obliku imat ćemo priliku susresti veličanstveni i na trenutke veoma prodoran zvuk brodskih sirena koje opijaju bogatstvom zvuka neku od »zamišljenih luka« (dio A), središnji dio posvećen je *quasi* realnom zvuku timpana, dok nas repriza ponovno vraća u zamišljenu luku s dozom nostalgična ugođaja.

Skladatelj i pedagog **DALIBOR BUKVIĆ** (Sinj, 1968.) završio je studij kompozicije na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u klasi prof. Stanka Horvata (1995.), a dalje se usavršavao na majstorskim seminarima u Darmstadtu kod K.–H. Stockhausena i L. Lombardija, te na IRCAM–ovoj pariškoj Ljetnoj akademiji. Kao stipendista francuske Vlade studirao je na Conservatoire National Supérieure de Musique et de Danse u Parizu na Odsjeku za elektroakustiku u klasi Laurenta Cunioti i na Conservatoire National de Région de Boulogne u klasi Michela Zbara. Od 2001. profesor je glasovira, glazbene teorije i improvizacije te korepetitor na više pariških konzervatorija, Conservatoire d' Ivry-sur-Seine i na Conservatoire de Fontenay-aux-Roses. Od 2008. godine živi u Zagrebu i predaje glazbeno–teorijske predmete na Muzičkoj akademiji. Dobitnik je Rektorove nagrade (Ostinato i rondo za gudački orkestar; *Prophéties* za glasovir) i Nagrade Fonda Stjepan Šulek (*Psalam* za mješoviti zbor i orkestar). Za djelovanja u domovini, kao autor scenske glazbe surađivao je sa Zagrebačkim kazalištem mladih, HNK–om u Osijeku, plesnom skupinom Gesta iz Zagreba, a nastavio s amsterdamskom kazališnom trupom Griftheater s kojom je ostvario mimu *Metafoe*, fuziju plesa, pokreta i glume, također i s pariškom Alchmistes, kao i s Dance Mission u San Franciscu. Njegova djela predstavljena su na više hrvatskih festivala, zatim u Francuskoj, Danskoj, Njemačkoj, Rusiji, BiH i u SAD–u. Njegove skladbe zabilježene su na nosačima zvuka diskografskih nakladnika, Orfej–HRT CD 2010 (*Actus* za orkestar, *Psalam* za mješoviti zbor i orkestar), Croatia Records CD 5243496 (*Afrodizyak* za bas klarinet i glasovir), Ganga Music Međugorje & Etiprint Zagreb GME 012 (*Kyrie* za mješoviti zbor i gudače) i za Cantus d.o.o. CD 98905208492 (autorski album).

♪ Skladba **Spatial — danse des apparitions** za elektroakustiku (Prostor — pokreti priviđenja) izrađena je i snimljena 1998. na Conservatoire National Supérieure de Musique et de Danse u Parizu. Uz pomoć raznih kompjuterskih programa u opusu se koriste postupci transpozicije i superpozicije. »Opus je dio *Récits de l'autre monde*,

ciklusa od četiri samostalne skladbe iz 2006. koji još čine *Actus*, *Psalam* i *Vers le ciel* (*Oraculum — Lux aeterna*). Riječ je o spontanoj meditaciji s katarzom, što nije, jer elektroničko–akustički postupci podrazumijevaju sasvim određene spekulativne tehničke procese. Djelo pokazuje trodijelnu ABA formu, i kosnicu unutarnjeg gibanja struktura. Na samome početku one su oblikovane kroz šum i zvučne valove, boje, titraje zvuka koji se razvijaju nalik zraku u sviralama orgulja, a potom gube u vlastitu odjeku. Meki, tamni zvuk zvana različitih intonacija (B dio) pretvara se potom u novu vrstu *šumnoga* traga iz kojega će izroniti ritmična jednoličnost pokreta sve dok ne prsne i nestane u zagrljaju vlastita početka (A). Djelo je praizvedeno 2003. na 22. muzičkom biennalu Zagreb.« (Sanja Raca)

FRANO ĐUROVIĆ (Dubrovnik, 1971.), skladatelj i pedagog, diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Frane Paraća. Osim orkestralnih i komornih skladbi, autor je i velikog broja elektroničkih i elektroakustičkih djela, instalacija i multimedijalnih projekata u kojima uspješno kombinira glazbu i razne forme vizualnih umjetnosti. Dobitnik je Nagrade »Josip Štolcer Slavenski« i Nagrade Fonda Stjepan Šulek. Docent na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

♫ **RPR49** je elektronička kompozicija u kojoj vatri dajem onu toplinu i sjaj da se jasno vidi kako stvari plamte i, gotovo podrhtavajući u vlastitoj vatri, djelomično osvjetljavaju najcrnju tamu noći.

Skladateljica **ANA HORVAT** (Našice, 1985.) pohađala je Osnovnu i Srednju glazbenu školu Albert Štriga u Križevcima. Godine 2005. upisuje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kompoziciju s glazbenom teorijom, a 2006. opredjeljuje se za elektroničku kompoziciju. Na prvoj godini studija sluša predmet Osnove kompozicije kod prof. Marka Ruždjaka, a sada je na elektroničkoj kompoziciji u klasi prof. Zlatka Tanodija. Prošle akademske godine, tehnike elektroničke glazbe radila je i s prof. Srdanom Dedićem (Max/MSP). Uz elektronička djela, sklada i za akustične instrumente koje rado povezuje kao dvije discipline. U listopadu prošle godine priključila se projektu *Minutes de bruits* (Minute šuma) Skupine za ars acusticu Europske radijske unije.

♫ **Misija 6** je elektronička skladba rađena pomoću računalnog programa *Logic*. U skladbi sam se poigrala snimljenim zvukom dječje igrčke. Skladba počinje dječjom pjesmom, a obrađivanjem toga konkretnog zvuka različitim efektima postepeno ga modificiram do neprepoznatljivosti.

MIRELA IVIČEVIĆ (Split, 1980.) završila je studij kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Željka Brkanovića te poslijediplomski studij Medijske kompozicije i primijenjene glazbe na Universität für Musik und darstellende Kunst u Beču u klasi Klause Petera Sattlera (Medienkomposition) i Christiana Mühlbachera (Jazz komposition und Arrangement). Usavršavala se na majstorskim seminarima u Hrvatskoj, Austriji i Nizozemskoj kod Gyulle Fekete, Giela Vleggaara, Martijna Paddinga, Richarda Ayresa, Julie Wolfe i Louisa Andriessena. Dobitnica je nagrada i priznanja. Autorica je glazbe za solo instrumente, komorne ansamble, simfonijski orkestar, big band, različite folklorne te jazz sastave, elektroakustičkih djela, glazbe za kazalište, film i televiziju, kao i opere (*Za tri lipe*, 2007.).

♫ **Red, White And** za vrpcu solo, kratka je studija iz zbirke *Colour Field Studies* inspirirane djelima Marka Rothka. Kao ni dotična likovnog umjetnika, ni mene pretjerano ne zanima odnos forme, boja te bilo kakve druge značajke kompozicije, makar bile u prvom planu, već isključivo zvukom inducirana emocija — ako uopće nastane, to jest.

IGOR KARAČA (Sarajevo, 1974.) diplomirao je 1996. na Odsjeku za kompoziciju i dirigiranje na Muzičkoj Akademiji u Sarajevu. Bio je gost brojnih seminara u Europi koje su vodili profesori Marca Stroppa, Marc-Adrea Dalbavie i Boguslav Schaeffer. Godine 1999. odlazi u SAD kao stipendist Ohio State University na kojemu magistrira (2001.) i potom, doktorira kompoziciju (2005.). Napisao je tri simfonije, concertino *Basilica* za klarinet i orkestar, više od šezdeset komornih i elektroakustičkih djela, glazbu za četiri dokumentarna filma, tri kazališne predstave i desetak skladbi za jazz ansambl. Djela su mu izvedena u BiH, Hrvatskoj, Poljskoj, Austriji, Njemačkoj, Nizozemskoj, Švedskoj, Francuskoj, Švicarskoj i SAD-u. Trenutno radi kao profesor kompozicije i teorijskih predmeta na Oklahoma State University, SAD.

♫ Skladba **Burning Chrome** sadrži izvjesna, za autora karakteristična stilska previranja. Precizno zapisani pasaži gusta algoritmičkog pisma, izvedeni na *synthesizerima* (Korg *Radias* i Native Instruments *Reaktor*), prepliću se s procesiranim, »ambijentalnim« zvukovima ljudskog glasa i akustičnih instrumenata. Tako tvore gotovo nadrealnu cjelinu inspiriranu *cyberpunk* pričama američko-kanadskog autora Willama Gibsona.

DAVORIN KEMPF (Virje, 1947.), skladatelj i pedagog, diplomirao je glasovir (prof. Stjepan Radić, 1971.), dirigiranje (prof. Igor Gjadrov, 1972.) i kompoziciju (prof. Stjepan Šulek, 1973.) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Kompoziciju je usavršavao na Hochschule für Musik und darstellende Kunst u Stuttgartu (Milko Kelemen, Erhard Karkoschka, 1975.–'76.), kao i na Musikhochschule Köln (Mauricio Kagel, Joachim Blume, Hans-Ulrich Humpert, 1976.–'77.). Magistarski studij iz kompozicije završio je na The University of Iowa School of Music, Iowa City (Donald Martin Jenni, Kenneth Gaburo) postigavši 1990. akademski stupanj *Master of Arts (Music)*. Doktorirao je 2006. na Freie Universität Berlin, Fachbereich Philosophie und Geisteswissenschaften (mentor Albrecht Riethmüller, disertacija *Symmetrie und Variation als kompositorische Prinzipien, Interdisziplinäre Aspekte*). Na Muzičkoj akademiji (Odsjek za kompoziciju i glazbenu teoriju) radi kontinuirano od 1977., a od 1995. u zvanju redovnog profesora. Djelovao je kao umjetnički ravnatelj Orguljaških večeri u Požegi (1996.–2004.) Doživotni je član i zastupnik (*Deputy Governor*) *The American Biographical Institute Research Association*, Raleigh, NC (od 1989.). Skladbe su mu predstavljene na koncertima i glazbenim festivalima u mnogim europskim i izvaneuropskim zemljama. Njegova doktorska disertacija objavljena je na *on-line* serveru *Freie Universität Berlin* 2008. godine. Objavljivao je članke u glazbenim i muzikološkim časopisima (IRASM, *Arti Musices*). Predavanja o glazbi održao je i na Sveučilištima u Iowa Cityju (1984., 1991.), Grazu (1994.), Ljubljani (2000., 2002., 2005.), Mariboru (2007.) i na međunarodnim kongresima u San Franciscu (1996.), Dublinu (2004.) i Washingtonu, D.C. (2007.). Autor je glazbenih emisija za Hrvatski Radio. Godine 1986. dobio je Vjesnikovu nagradu »Josip Štolcer Slavenski«, kao i godišnju Nagradu Vladimir Nazor. Također je dobitnik priznanja Američkog biografskog instituta: *Man of the Year 1990.*, *International Award of Recognition* (1991.) i *Twenty-Five Years Achievement Award* (1992.).

♫ Elektroakustička skladba **Fiat lux** (trajanje 10.17), fantazmagorična glazbena freska, svojevrsna umjetnička vizija Stvaranja, ostvarena je u Elektronskom studiju Tehničkog univerziteta u Berlinu 1994. godine. Može biti shvaćena kao tok glazbene svijesti, fantastični san prožet glazbenim i izvanglazbenim asocijacijama, sinteza tradicionalnog i novoga glazbenog svijeta. Njezin zvukovni pejzaž višeslojna je sinteza različitih zvukova i glazbenih značajki povezanih idejom Svjetla i Stvaranja. Važnu ulogu igraju elektroakustičke transformacije odjeka klavirskih akorda (slijed kojih upućuje na *Temu prirode* s početka simfonijske pjesme *Also sprach Zarathustra* Richarda Straussa), odabranih fragmenata iz mojih vokalnih i instrumentalnih djela (*Figura circulorum*, *Spectrum*, *Pet haiku*, *Freska*), te koralne mise *Proprium missae in dominica resurrectionis*. Bilateralna simetrija početne i zaključne sekcije ujedinjuje početak s krajem i sugerira beskonačnost glazbenog prostor-vremena.

Akademik **IGOR KULJERIĆ** (Šibenik, 1938. — Zagreb, 2006.), skladatelj i dirigent, diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Stjepana Šuleka, a potom se usavršavao kod Igora Markevića u Monte Carlu (dirigiranje) i Studiju za glazbenu fonologiju RAI u Milanu (kompozicija). Od 1960. do 1967. djelovao je kao korepitor i pomoćnik dirigenta u Operi HNK u Zagrebu. Bio je član Zagrebačkih solista (čembalo) i asistent Antonija Janigra te dirigent Simfonijskog orkestra i Zbora HRT-a punih 37 godina (1968.–2005.), a Opere HNK u Zagrebu 19 godina (1984.–2003.). Dužnosti, prvo direktora Muzičkog biennala Zagreb obnašao je od 1980. do 1983., potom umjetničkog direktora Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog, glazbenog direktora Dubrovačkih ljetnih igara (1984./85.) i direktora Opere HNK u Zagrebu (1992.–1994.). Bio je predsjednik Hrvatskoga društva skladatelja i predsjednik Fonda Lovro i Lilly Matčić. Gostovao je u svim većim zemljama Europe, SAD-a i Rusije. Dobitnik je Nagrade Radio-televizije Ljubljana (1966.), Nagrade Jugoslavenske radiotelevizije (1966., 1971., 1973.), Nagrade Grada Zagreba (1972., 1986.), Vjesnikove Nagrade »Josip Štolcer Slavenski« (1973., 1987., 1996.), Nagrade INA-e za glazbu (1977.), Priznanja UNESCO-a (1982.), Nagrade Vladimir Nazor (1986.), Nagrade *Zlatna arena* (Pula, 1993., 2004.), Nagrade Grada Zadra (1996.), Nagrade HAZU-a (2002.), dvije diskografske nagrade Porin (2004.) i Nagrade Boris Papandopulo Hrvatskog društva skladatelja (2004.). Odlikovan je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića za zasluge u kulturi.

♫ **Folk — Art I** nastao je tijekom studijskog boravka u Studio di fonologia pri RAI u Milanu. Djelo je korišteno kao glazba za cjelovečernji suvremeni balet u koreografiji Lele Gluhak Buneta s kojom je Igor Kuljerić surađivao na nizu drugih plesnih projekata (Kruženja, Muha...) iz *Spomenice HAZU izdane povodom smrti autora* (autor Eva Sedak): *Folk—Art I* za mgtf. vrpču (1978.) pravi je elektroakustički amalgam takozvana »brdskog« folklor Istre, Velebita, Dinare, Bosne, Hercegovine, Kosova i Makedonije, »mikroskopska analiza«, kako reče autor, »unutrašnjeg bića odabranih uzoraka snimljene folklorne glazbe, kako bi se dokučile njezine skrivene sub-strukture« i doseglo njezin transregionalni nukleus, a sve sa svrhom da se uspostavi »kritički odnos prema dijelu vlastita glazbena nasljeđa.«

Skladatelj, dirigent, orguljaš i pedagog **JOSIP MAGDIĆ** (Ogulin, 1937.) diplomirao je i magistrirao na ljubljanskoj Akademiji za glasbo (klasa L. M. Škerjanca). Od 1970. profesor je na Muzičkoj akademiji u Sarajevu, gdje utemeljuje i vodi ansambl *MOMUS* (MO—derna MU—zika S—arajevo) i pokreće grupu *MASMANTRA*. Društveno je aktivan

u strukovnim udruženjima i na sarajevskoj kulturnoj sceni, gradu u kojemu je ostao za vrijeme najtežih ratnih razaranja. Često nastupa solistički izvodeći vlastita djela na orguljskim koncertima u Francuskoj, Danskoj, Italiji, Hrvatskoj, Sloveniji, BiH, Njemačkoj, Norveškoj, SAD-u, Kanadi i Irskoj. Od 1995. do 2007. djelovao je kao profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Napisao je ukupno 226 opusa (solistička, komorna, simfonijska, vokalno-instrumentalna i elektronička djela, filmska, dječja, multimedijalna glazba, instalacije). Dobitnik je, između ostalih, Prešernove nagrade, nagrade IX. Međunarodnog natjecanja elektroakustičke glazbe u Bourgesu, Nagrade Grada Sarajeva, Nagrade *Zlatno kolo* Kulturno-prosvjetne zajednice BiH, Nagrade »Josip Štolcer Slavenski« i poticajnih priznanja Ministarstva kulture. Autor je knjiga *Vokalna polifonija (Palestrina)*, Sarajevo, *Edicije Muzičke akademije*, Sarajevo, 1981. i *Manualia universitatis studiorum Zagabiensis*, 2005. (u tisku), *Ratne kajde 1992. (The Notes of the War 1992)*, Sarajevo, Edicija Napredak, originalno izdanje, 1992., *U sarajevskom okružju — Crtice iz dnevnika*, 2009. (u tisku). Znatno broj Magdićevih skladbi tiskan je i snimljen na različite tonske medije.

♫ **Droplets...** elektronička, odnosno analogno-digitalna skladba, op. 225, stvorena je tijekom ljeta 2009. godine pomoću pradavnog *Synthi AKS-a* (iz 1986.) i novoga *Independence — Ultimate Sampler Workstation / Windows XP — Pentium-Athlon XP 1,4 GHz — 512 MB RAM — 2,5 GB HD space*. Već u samome naslovu krije se srž djela, kao i njegovi *tretmani* sve do završne gradacije.

VJEKOSLAV NJEŽIĆ (Brežice, Slovenija, 1973.), skladatelj i pedagog, završio je studij kompozicije na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi prof. Stanka Horvata, a usavršavao se u Austriji, Poljskoj, Luksemburgu, Njemačkoj i Mađarskoj i to na području kompozicije, zbarske i elektroničke glazbe. Poslijediplomski studij glazbene tehnologije za područja multimedijalnih, filmskih i plesnih projekata završio je u Nizozemskoj na Sveučilištu u Utrechtu. Predaje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

♫ **Pljačka banke** — audio-vizualna kompozicija — praizvedba. Ova audio-vizualna skladba temelji se na trominutnoj snimci pljačke Reiffeisen banke u Sesvetama, snimljenoj mobitelom od slučajnog prolaznika. Snimku sam koristio uz dopuštenje RTL Televizije.

Skladatelj i pedagog **KREŠIMIR SELETKOVIĆ** (Slavonski Brod, 1974.) završio je studij kompozicije 2001. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Davorina Kempfa. Na istoj Akademiji djeluje kao docent na Odsjeku za kompoziciju i glazbenu teoriju od 2003. godine. Usavršavao se na majstorskim seminarima u Austriji, Poljskoj, Njemačkoj i Mađarskoj. Još za vrijeme studija osvojio je Rektorovu nagradu Sveučilišta u Zagrebu (*Portreti* za alt saksofon) i Nagradu Boris Papandopulo Hrvatskoga društva skladatelja za skladbu *Danse macabre* za 14 limenih puhača. Godine 2004. primio je nagradu Fonda Stjepan Šulek za skladbu *Animo* za orkestar, nagradu za najbolju glazbu za dječju predstavu na 19. Susretu lutkara i lutkarskih kazališta u Osijeku, kao i Nagradu »Josip Štolcer Slavenski«. Njegov stvaralački opus predstavljen je na hrvatskim festivalima (Muzički biennale Zagreb, Glazbena tribina Opatija/Pula, Danima hrvatske glazbe, Osorske glazbene večeri) i festivalima u Italiji i Austriji. Skladba *Minimo* izvedena je 2000. na ISCM-ovim Svjetskim danima glazbe u Luxembourg. Bio je urednik serije

notnih izdanja Ars Croatica Hrvatskoga društva skladatelja.

♫ **Supernova** — eksplozivno povećanje sjaja masivne zvijezde u kasnim fazama njezina razvoja: poslije eksplozije ostatak u središtu postaje neutronska zvijezda ili crna rupa. (Anić — Goldstein)

ZLATKO TANODI (Zagreb, 1953.), skladatelj i pedagog, diplomirao je 1978. kompoziciju kod prof. Mila Cipre na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Od 1978. samostalni je umjetnik, od 1981. djeluje kao urednik producent u Muzičkoj proizvodnji RTV Zagreb; od prosinca 1996. vodi Studio za elektroničku glazbu i predaje teorijsko-glazbene predmete na Muzičkoj akademiji. Pročelnik je Odsjeka za kompoziciju i glazbenu teoriju. Bio je utemeljitelj jazz skupine Opus X s kojom je nastupao u zemlji i u inozemstvu. Više godina surađivao je s ansamblom ACEZANTEZ. Kao solist na sintetizatoru snimao je u Londonu, Los Angelesu, Parizu, Baden-Badenu i drugdje, te nastupao uz Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski orkestar HRT-a, Orkestar Jugozapadno-njemačkog radija, Orkestar Eurosong festivala...

♫ Skladba **Bionic Soundscape** (Bionički zvukobraz) začeta je proučavanjem računalnog grafičkog glazbenog instrumenta HighC. HighC omogućava izradu partiture crtanjem krivulja u području frekvencija (os Y) i području protoka vremena (os X). Svaka krivulja na ekranu računala predstavlja određeni zvuk ili notu. Tijekom stvaranja skladbe upotrijebljeni su i drugi računalni programi.

Petak, 6. 11.

11.00 Hotel Histria / Kavana

PREDSTAVLJANJE PROJEKTA SPLITHESIS

Mirko Krstičević

SUSRETI
generacija
u znaku praizvedbi

Sve je započelo kad je Mirko Krstičević osnovao Splitsko društvo za suvremenu glazbu i unutar njega *project* * **SPLITHESIS** (2007. godine). Samo ime kovanica je nastala spajanjem riječi SPLIT (grad iz kojega potječu ili u njemu živi većina članova projekta) i SYNTHESIS (riječ koja označava spajanje dijelova u cjelinu), a ono SYN zamijenjeno je riječju SPLIT. Riječ THESIS, između ostaloga, označava naglašenu vremensku jedinicu u glazbi što svemu daje potrebnu glazbenu odrednicu. Zašto riječ *project* u imenu? Iz jednostavna razloga, jer sve to malo drugačije funkcionira u odnosu na to kako se radi u suvremenoj ili »novoju« glazbi. *Project**SPLITHESIS zapravo radi na način *rock* grupe. U *rock* grupi postoji jedan ili dva skladatelja. Kad oni pišu glazbu, band to uvijek, snimi i odlazi na turneju. Ovdje se udružilo šest vrhunskih splitskih skladatelja suvremene glazbe (čije su skladbe do sada izvedene u tridesetak zemalja svijeta), dvanaest glazbenika i dirigent. Oni su odlučili djelovati pod imenom *project**SPLITHESIS. Na dva koncerta godišnje (proljetnom i jesenskom) predstave se nove skladbe. Sve se snima (audio i video), na sljedećem proljetnom koncertu promovira se dvostruki CD, DVD i partiture izvedenih opusa, a potom se odlazi na turneju ili koncerte. Dogodine se postupak ponavlja. Na svakomu od koncerata gdje se predstavljaju nove skladbe, gost je skladatelj (sa skladbom napisanom za *project**SPLITHESIS) iz neke od europskih ili drugih zemalja, kojemu se onda ponudi osnivanje 'THESIS *project* u njegovoj zemlji, a koji bi radio na istom ili sličnom načelu. Cilj je pridobiti novu publiku za koncerte suvremene glazbe i podijeliti s njima radost i veselje koje osjećaju svi okupljeni oko projekta. Jednom riječju — širiti *dobre vibracije*. Iz tog razloga i nastupi *projekta** SPLITHESIS sadrže stanovit odmak od uobičajenih pristupa koncertima takozvane »ozbiljne« glazbe (light-show, razglas, video projekcije, dim...). Drugi, ne manje značajan cilj jest oblikovati u dogledno vrijeme barem jedan 'THESIS *project* u svakoj od europskih zemalja. Njegov osnivač uvijek je skladatelj. Po svakom održanom koncertu, svaki skladatelj, član projekta, dobiva honorar u visini 50% honorara glazbenika. Broj članova pojedinog *projekta* ovisi isključivo koliko je skladatelj-osnivač sposoban okupiti vrhunskih profesionalaca (autora i glazbenika) koji su voljni surađivati na načelima pozitivna razmišljanja i širenja dobrih vibracija.

Svaki takav *project* predstavlja jedan mali stvaralačko-reproduktivni glazbeni organizam. S ostalim 'THESIS *projektima* on tvori prsten dobro usklađenih glazbenih vibracija koje, kao *Pobratimstvo lica u Svemiru* (naslov kulturne pjesme Tina Ujevića), postaju dio slobodne pozitivne energije Svemira — UNIVER'THESIS. Kako to izgleda u praksi? Možemo nešto više reći o tome upravo na *projektu** SPLITHESIS, koji je potvrdio sve navedeno, čak i više od toga.

1. Za samo šesnaest mjeseci rada, na četiri održana koncerta praižvedeno je 30 (trideset!!!) novih skladbi. Sve su snimljene (audio i video), a tiskane su i partiture. Ako nastavimo tim tempom, za par godina hrvatska glazba će biti obogaćena za stotinjak novih kompozicija?! Ako od svega toga vrijeme, kao isključivi sudac, potvrdi samo jednu skladbu, *projekt* * SPLITHESIS ispunio je svoju svrhu. Ali i bez toga, ostaju zvučni, video i notni zapisi kao svjedoci (djelića) jednog vremena.

2. Na četiri do sada održana koncerta uspostavljen je kontakt i suradnja sa četiri skladatelja iz četiri europske zemlje. Oni su u svojim zemljama u postupku osnivanja *projekata* i uspostave kontakata sa skladateljima iz drugih europskih zemalja. Dakle, zacrtani

cilj jedan **'THESIS project** — jedna **zemlja**, ostvaruje se. Osnovna ideja je, dakle, stvaranje i očuvanje glazbene baštine svake od zemalja uključenih u ovaj projekt, te širenje dobrih vibracija, razmjena, zbližavanje i prožimanje ideja i ljudi upravo kroz suvremenu glazbu (što u ovom slučaju nije politička floskula, nego konkretna i lako uočljiva i slušljiva činjenica).

Mirko Krstičević, predsjednik Splitskog društva za suvremenu glazbu

Skladatelj **MIRKO KRSTIČEVIĆ** (Šibenik, 1948.) završio je studij Teorije glazbe na Pedagoškoj akademiji u Splitu, a potom i na Muzičkoj akademiji u Sarajevu. Kompoziciju je studirao kod prof. M. Pozajića i M. Špilera. Kraće vrijeme je djelovao kao srednjoškolski pedagog, a zatim kao slobodni umjetnik. Od 2004. do 2007. tajnik je Splitskog filharmonijskog društva. Krajem 2007. osniva Splitsko društvo za suvremenu glazbu i projekt * SPLITHESIS. Kao skladatelj, glazbenik i aranžer surađuje s mnogim rock i pop pjevačima i grupama, prodavši više od tri milijuna nosača zvuka. Skladao je glazbu za pedesetak igranih i dokumentarnih filmova, za jednu dječju TV-seriju, stotinjak kazališnih predstava, dva dječja mjuzikla, tri glazbeno-scenska djela (*Krvava svadba*, *Halugica*, *Atlantida* — *Priča o Danzorovom srcu*, predviđena za otvaranje Splitskog ljeta 2010.), dvadesetak djela za solo instrumente, komorne ansamble i simfonijski orkestar. Skladbe su mu predstavljene u desetak zemalja. Član je Hrvatskog društva skladatelja i Hrvatskog društva filmskih djelatnika. Živi i radi u Splitu.

12.00 Circolo

POSEBNI SASTAVI

Trio Solenza

Davorka Horvat, sopran

Mario Čopor, klavir

Bruno Philipp, klarinet

Program:

Olja Jelaska: *Cvijet šaronski**

Josip Magdić: *Propterea accipite**, poslanica za sopran, klarinet i glasovir, op. 226

Petar Bergamo: *Concerto abbreviato* za klarinet solo

Petar Bergamo: *Groteska* za klavir solo

Petar Bergamo: *Slučaj*, solo pjesma

Bashkim A. Shehu: *Brojalica **

Davor Bobić: *Primi me**

Marko Ruždjak: *Versus* za klarinet i glas

Komorni ansambl **TRIO SOLENZA** djeluje od 2006. godine. Uz probranu literaturu izvornih skladbi pisanih za netipičan komorni sastav, članovi nerijetko posežu i za obradama popularnih skladbi velikih majstora. U novije vrijeme repertoar ansambla obogaćen je djelima hrvatskih skladatelja.

Sopranistica **DAVORKA HORVAT** (Zagreb, 1962.) diplomirala je solo pjevanje u klasi prof. Dunje Vejzović na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (1999). Godine 1998. dobila je nagradu dekana Muzičke akademije za izvedbu pjesama Albana Berga (uz Zagrebačku filharmoniju), a 1999. Rektorovu nagradu za sopransku dionicu u oratoriju *Elias* F. B. Mendelssohna. Debitirala je u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu ulogom Leonore u *Trubaduru* G. Verdija. Od 2000. djeluje kao slobodna umjetnica i nastupa na recitalima s Lied repertoarom. Igra u dječjim glazbenim predstavama *Kako je deva dobila grbu* (2002., Kazalište Dubrava, režija Dora Ruždjak Podolski), *I drvo je bilo sretno* (2003., Teatar Exit, režija Rene Medvešek, glazba Krešimir Seletković), *Ivica i Marica* (2007., Kazalište Dubrava, režija Franka Perković). Suradivala je sa Zagrebačkim gudačkim kvartetom u izvedbama djela suvremenih hrvatskih skladatelja.

MARIO ČOPOR (Zagreb, 1973.), nakon srednjeg glazbenog školovanja u Školi funkcionalne glazbene pedagogije u klasi prof. Ljubomire Kolak, klavir je diplomirao na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Stjepana Radića. Iste godine upisao je u istoj klasi magisterij i magistrirao 1998. godine. Tijekom školovanja gostovao je u Hrvatskoj, Austriji, Italiji i Japanu. Kao solist nastupao je sa Zagrebačkom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom Muzičke akademije i manjim komornim sastavima. Kao glasovirski pratilac nastupao je na brojnim koncertima uz solo pjevače, jednako kao i uz pjevačke zborove. Dobitnik je Rektorove nagrade 1995. za koncert održan u Japanu. Sudjelovao je na seminarima mnogih eminentnih profesora (E. Timakin, A. Romanov, V. Krpan, S. Kovacevich, L. Jekely, N. Starkmann, P. Camiccia i L. Hoffmann). Korepetitor je na Pjevačkom odjelu Muzičke akademije u Zagrebu.

BRUNO PHILIPP (Zagreb, 1978.) diplomirao je klarinet na Muzičkoj Akademiji u Zagrebu u klasi prof. Milka Pravdića. Klarinet je specijalizirao kod prof. Alaina Damiensa na Konzervatoriju CNR d'Aubervilliers i prof. Jeana-Marca Voltea na Konzervatoriju Maurice Ravel u Parizu. Tijekom školovanja u Hrvatskoj i Francuskoj bio je stipendist Ministarstva znanosti i obrazovanja Republike Hrvatske. Osvojio je prvu nagradu na Državnom natjecanju u Rijeci 1996., Dekanovu nagradu, drugu nagradu na natjecanju *Radio-podij* 2000., prvu nagradu na europskom natjecanju *Picardie* 2002. u Francuskoj, te četvrtu nagradu na Međunarodnom natjecanju suvremene glazbe u Krakovu (2007.). U okviru natjecanja Darko Lukić 2003./04. pripala mu je nagrada Hrvatskog društva skladatelja za najbolju interpretaciju djela hrvatskog autora (A. Klobučar). Od 2004. predaje klarinet na Glazbenoj školi Zlatka Balokovića i Vatroslava Lisinskog u Zagrebu. Stalni je vanjski suradnik Ansambla Lado.

OLJA JELASKA (Split, 1967), skladateljica i pedagoginja, diplomirala je glazbenu teoriju i kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu prof. Marka Ruždjaka. Djela su joj predstavljena u mnogim zemljama i na hrvatskim festivalima suvremene

glazbe, a izvodili su ih mnogi ugledni solisti i ansambli. Od 1997. godine stalno je za-poslena na Glazbenom odjelu Umjetničke akademije u Splitu. Za skladbu *Leptiri* za sedam instrumenata koju su Cantus Ansambl i dirigent Berislav Šipuš praižveli 21. stu-denoga 2005. u okviru ciklusa *Gradovi glazbe* Europske radijske unije, dobila je godinu kasnije Vjesnikovu Nagradu »Josip Štolcer Slavenski«.

♫ Skladba **Cvijet šaronski** skladana je protekle godine i posvećena je Triju Solen-za. Djelo sadrži tri pjesme napisane za sopran, klarinet i klavir na tekstualni predložak prema biblijskim motivima iz *Pjesme nad pjesmama*. Duh koji prožima njihov zvuk jest duh ljubavi: svjetovna ili zemaljska ljubav kao odraz ili tek djelić univerzalne, božanske ljubavi prema čovjeku i čovjeka prema Bogu. Ugođaji pjesama međusobno su različi-ti i donose različite mijene u ljubavnom odnosu: zbližavanje i udaljšavanje, oćekivanje, istinsku bliskost i Źeljlu jednoga za drugim. Svaka od pjesama zapoćinje uvodom koji donosi solo klarinet, a iz kojega se svaki put razvija novi sadržaj. Pozadina njegova glazbenog sadržaja jest duhovna sfera u kojoj se motiv svjetovne i nebeske ljubavi međusobno isprepliće.

JOSIP MAGDIĆ — vidi str. 32

♫ Propterea accipite, poslanica za sopran, klarinet i glasovir, op. 226, tekst: biblijski, skladana je u kolovozu 2009. za mlade umjetnike iz Trija Solenza. Kako je ovu godinu Sveti Otac proglasio godinom sv. Pavla apostola u povodu 2000 godina od njegova roćenja, to sam posegnuo za njegovim tekstom, tim više što mnogi tvrde da je sv. Pavao naše gore list... Nakon prelistavanja Biblije odlučio sam se za tekst koji je zaista i suvremen, gotovo apokaliptićan.

6:11 *Induite vos arma Dei ut possitis stare adversus insidias diaboli*

6:12 *Quia nos est nobis conluctatio adversus carnem et sanguinem sed adversus principes et potestates adversus mundi rectores tenebrarum harum contra spiri-talia nequitiae in caelestibus*

6:13 *Propterea accipite armaturam Dei ut possitis resistere in die malo et omnibus perfectis stare!*

PETAR BERGAMO (Muć Donji kraj Splita, 1930.), potomak starih splitskih, dubro-vaćkih i sjevernotalijanskih obitelji, vezan je za mediteranski duhovni prostor. Školovan u Splitu (Gimnazija, Srednja glazbena škola — violonćelo, klavir kod Estelle Ivić-Kuz-manić, teorijski predmeti privatno sa skladateljima Josipom Hatzeom i Ivom Paraćem) i u Beogradu (Muzićka akademija, magisterij slobodne kompozicije — profesori Stanoj-lo Rajićić, kompozicija; Mihovil Logar, instrumentacija; Petar Bingulac, muzićki oblici i analitićka harmonija, dirigiranje kod Źivojina Zdravkovića), profesionalnu je pedagošku djelatnost zapoćeo kao asistent, pa docent za kompoziciju i instrumentaciju na istoj Akademiji. Od 1972. djeluje kao urednik Glazbene redakcije izdavaćke kuće Universal Edition u Beću; od 1983. Źivi u Zagrebu, najprije u statusu slobodnog umjetnika, a od 1994. na zagrebaćkoj Muzićkoj akademiji predaje predmet Fenomenologija glazbenih struktura. Na splitskoj Umjetnićkoj akademiji, Odjelu za glazbenu umjetnost, vodio je kolegij Osnovi kompozicije.

♫ **Concerto abbreviato** (1966.) sažeti je koncert za jedan glas, za klarinet solo, čiji sustav proizlazi iz postavljena zadatka: organizirati zahtjevno glazbeno događanje koje u polazištu postavlja izvjesna ograničenja, lišiti se onoga što je kroz povijest toga instrumenta predstavljalo njegov zaštitni znak, dakle skala, brzih pasaža, razloženih akorada. U vremenu koje je uspostavilo »vladavinu tehnike« djelo udovoljava zahtjevu isticanja zanatske složenosti i vladanja tehnikom, ali ih odbija proglasiti dovoljnim za glazbeni red koji zovemo skladbom.

♫ **Groteska** (1955.) je jedna skladba (i jedina sačuvana) od 12 minijatura za klavir; sva-ki stavak te suite bio je zapravo studija jednog intervala, a naslovi sugeriraju karakter; tako je u ovom stavku povećana kvarta osnova male (a b a) trodijelne pjesme.

♫ **Slučaj** (1955.), solo pjesma, oblik glazbene komunikacije kojim se u doba autorove mladosti služilo obično jednom tjedno, do najmanje jednom mjesečno.

BASHKIM A. SHEHU (Peje, Kosovo, 1952.), skladatelj i pedagog, završio je Muzičku akademiju, Odsjek za kompoziciju i dirigiranje u klasi prof. Miroslava Špilera u Sarajevu. Nakon toga je specijalizirao kompoziciju na Conservatoire National Supérieure de Musique et de Danse u Parizu kod prof. Tonya Aubina, Ive Maleca i Betsy Jollas. Paralelno je bio uključen u istraživački rad na Institutu *Jeuxseux* u klasi prof. dr. J. Anne Castelle-ugno na projektu balkanskih glazbenih instrumenata. Poslijediplomski studij završio je na Muzičkoj akademiji u Sarajevu u klasi prof. Josipa Magdića. Bio je suradnik RTV Priština (ozbiljna glazba); od 1981. vanjski je suradnik Fakulteta umjetnosti u Prištini, kasnije docent, prodekan i dekan (do 1991.). Po dolasku u Hrvatsku djeluje na Pedagoškom fakultetu u Puli u zvanju docenta (danas Sveučilište Jurja Dobrile), sada je redoviti profesor i pročelnik Odjela za glazbu. Njegov skladateljski opus obuhvaća orkestralna, vokalno-instrumentalna i zborna djela, filmsku, scensku glazbu, zabavnu glazbu za djecu i mlade, a djela su mu predstavljena Muzičkom biennialu Zagreb, Glazbenoj tribini Pula, Dubrovačkim ljetnim igrama, dubrovačkom Baletnom biennialu, u Moskvi, Parizu, Segedinu, Tirani, Prištini te u vodećim europskim glazbenim središtima. Inicijator je osnivanja Simfonijskog orkestra i Mješovitog zbora pri Istarskom narodnom kazalištu u Puli; 1997. pokrenuo je i vodio glazbeni festival Pulsko ljeto, a potom i Histria festival, čiji je direktor od osnivanja.

♫ Nastala ove godine na poticaj 46. Glazbene tribine Pula, **Brojalica** je posljednja, petnaesta u nizu skladba u ciklusu *Arsa-flat* i *Refleksije* za različite komorne sastave. Skladba je sastavljena od četiri ugođaja karakterističnih ritmova, boja i govora. Premda glavinu teksta izlaže sopranistica, ona je ravnopravni sudionik u ansamblu s klarinetom i klavirom. Svi članovi trija povremeno i naizmjenice izgovaraju slogove teksta koji na samome završetku objašnjava poruku djela. Autor pjesničkog predloška pjesme je Sabri Hamiti.

DAVOR BOBIĆ (Varaždin, 1968.) završio je Gimnaziju i Srednju glazbenu školu u rodnom Varaždinu. Kompoziciju, glazbenu teoriju i klasičnu harmoniku diplomirao je na Državnom konzervatoriju P. I. Čajkovski u Kijevu. Utemeljitelj je klase kompozicije za osnovno i srednjoškolsko glazbeno obrazovanje pri Glazbenoj školi u Varaždinu. Izvanredni je profesor, prodekan za umjetnost i znanost, te pročelnik studija Glazbene pedagogije na Umjetničkoj akademiji sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku. Od 1999.

do 2006. bio je na dužnosti ravnatelja Koncertnog ureda Varaždina, a od 2006. ravnatelj je festivala Varaždinske barokne večeri. Njegov opus broji više od 120 djela. Dobitnik je priznanja i nagrada: Nagrada Ivo Vuljević Hrvatske glazbene mladeži (1996.); Nagrada Fonda Stjepan Šulek (1997.); Nagrada Varaždinske županije za najveća dostignuća na području kulture; Nagrada Boris Papandopulo Hrvatskog društva skladatelja i drugo. Za zasluge u kulturi odlikovan je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića i Redom Hrvatskog pletera.

♫ Skladba **Primi me** na stihove židovskih pjesnika za sopran, klarinet i glasovir nastala je na poticaj Uprave Glazbene tribine u Puli. Skladba je temeljena na osebnosti takozvane židovske ljestvice i izraelskog nacionalnog melosa uokvirenih unutar stroge klasične forme solo popijevke. Ona je proširena uporabom aleatorike, ostinatnih figuracija, naglašene *klasterske* motoričke ritmičnosti i živahnosti pijevnog izričaja. Pjesma je spomen svim varaždinskim židovskim obiteljima, potpuno izbrisanim i nestalim za vrijeme Holokausta.

Akademik **MARKO RUŽDJAK** (Zagreb, 1946.), skladatelj i pedagog, diplomirao je klarinet i kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu prof. Mila Cipre, a daljnje usavršavanje nastavio je u Parizu (Ivo Malec, Pierre Schaeffer) i Kölnu (Milko Kelemen). Profesor je na Muzičkoj akademiji. Dobitnik je više umjetničkih priznanja i nagrada (Vjesnikova Nagrada »Josip Štolcer Slavenski«, godišnja Nagrada Vladimir Nazor, diskografske nagrade Porin, Nagrada Boris Papandopulo Hrvatskoga društva skladatelja, poticajna priznanja Ministarstva kulture). »Suptilnost, poetičnost, bogatstvo asocijacija..., formalna elegancija i promišljeni sklad... obilježja su stila koja se podjednako susreću u Ruždjakovim kompozicijama za velike izvodilačke aparate, kao i u djelima za komorne sastave.« (Marija Božić). Iz orkestralnog, komornog, vokalnog i vokalno-instrumentalnog opusa, u koji ulazi i njegovo jedino scensko djelo balet *Pjesma nad pjesmama* (1990.), nadasve su istaknuti *Piste* za orkestar (1975.), *Madrigal (iz Suzaninog spomenara)* za ženski zbor (1976.), gudački kvartet *Klasični vrt* (1977.), *Ben misurato* za puhački kvintet (1975.), *Tvoj i moj Libanon* za recitatora, sopran i udaraljke, *Esej* za violončelo i orkestar (1980.) i Solo za klarinet (2001.).

♫ **Versus** je koncipiran kao kratka ovidijevska scena koja se odvija kroz interakciju dvaju *srodnih instrumenata* — glasa i klarineta. Skladba je nastala na narudžbu Sveučilišta u Nottinghamu.

16.30 Hotel Histria / Kavana

TRIBINA

Glazbeno nakladništvo — notna i knjiška izdanja

Dalibor Davidović, muzikolog

Jana Haluza, muzikologinja

Eva Sedak, muzikologinja

Krešimir Seletković, skladatelj

Ivan Živanović, muzikolog

SUSRETI
generacija
u znaku praižvedbi

Muzikolog **DALIBOR DAVIDOVIĆ** (Našice, 1972.) studirao je u Zagrebu i Hamburgu. Docent je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Autor je dviju knjiga, *Istraživanja recepcije u muzikologiji i njihovih izgledi* (2002.) te *Identität und Musik* (2006.). Uredio je zbornik *The Archipelagos of Sound* (zajedno s Ksenijom Stevanović, 2005.), kao i svečani zbornik za Evu Sedak *Glazba prijelaza* (zajedno s Nikšom Gligom i Nadom Bezić, 2009.). Eseji i prijevodi: J. Taubes, A. García Düttmann, Ch. Menke.

JANA HALUZA (Zagreb, 1974.) diplomirala je muzikologiju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu gdje trenutno pohađa poslijediplomski studij. Urednica je u Redakciji ozbiljne glazbe Hrvatskoga radija, suradnica u drugim programima matične ustanove i u dnevnom tisku. Tekstove redovito objavljuje u novini Cantus (članica je Uredničkog kolegija) i u tjedniku Vijenac, uvijek s osobitim interesom vezanim uz teme o hrvatskoj glazbi, posebno u radijskom mediju. Od 2007. vodi Ured za medije Muzičkog biennala Zagreb. Voditeljica je razgovora s umjetnicima nakon koncerata u ciklusu »Lisinski subotom«.

Muzikologinja **EVA SEDAK** (Zagreb, 1938.), redovita profesorica Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu u mirovini, diplomirala i magistrirala na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a doktorirala na Filozofskom fakultetu. U povijesti Radio Zagreba (danas Hrvatski radio) i tada glasovita Trećeg programa, uz koji je niz godina bila profesionalno vezana, ostala je upisana kao autentični stručni autoritet. Predavala na Sveučilištu u Pragu i na Ljetnim tečajevima u Darmstadtu. Sudjelovala na četrdesetak znanstvenih skupova u zemlji i u inozemstvu. Objavila je sedamdesetak znanstvenih i stručnih radova, a kao autorica i urednica objavila je četiri kapitalne knjige vezane uz nacionalnu glazbenu kulturu. Bila je voditeljica znanstvenih projekata pri Muzikološkom zavodu Muzičke akademije (1980.–'89.), Zavodu za muzikološka istraživanja JAZU (1983.–'90.) i Zavodu za sistematsku muzikologiju Muzičke akademije (od 1998.). Od 1965. do 1989. intenzivno je vezana uz zlatne godine Muzičkog biennala Zagreb. Danas je potpredsjednica Hrvatskog glazbenog zavoda. Članica je Hrvatskog muzikološkog društva, Hrvatskog semiotičkog društva i Hrvatskog društva glazbenih teoretičara. Ima status članice suradnice HAZU–a. Pred tri mjeseca promoviran je svečani zbornik za Evu Sedak *Glazba prijelaza* (urednici Nikša Gligo, Nada Bezić, Dalibor Davidović), a u prigodi njegova predstavljanja javnosti, akademkinja Koraljka Kos istaknula je da je riječ »o širem kulturološkom dokumentu u kojemu je združena znanost s umjetnošću, hrvatski muzikolozi i skladatelji s inozemcima... na takav način da svi oni govore o osobi kojoj je svečani zbornik posvećen i iz čijih tema izrasta njezin lik.«

KREŠIMIR SELETKOVIĆ — vidi str. 33

IVAN ŽIVANOVIĆ (Vinkovci, 1955.), muzikolog, studirao je povijest umjetnosti i filozofiju na Filozofskom fakultetu; diplomirao je muzikologiju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Djelovao je kao član Ansambla ACEZANTEZ, pomoćnik voditelja Muzičkog salona Studentskog centra, a od 1984. urednik je notnih izdanja u Muzičkom informativnom centru Koncertne direkcije Zagreb, kasnije i njegov voditelj i aktualno, ponovno urednik. Tijekom 1988. i 1989. urednik je izdanja Ars Croatica HDS–a. Vodio je Dane hrvatske glazbe. Koautor je baze podataka Quercus zamišljene kao središnji informacijski su-

stav hrvatskog glazbenog života. Zajedno s Elenom Ostleitner utemeljio je Projekt Dora Pejačević kojemu je svrha promicanje skladateljčina opusa. Bavi se muzikološkim djelovanjem Marijana Grgića i ostavštinom Božidara Kunca. Autor je radijskih emisija o suvremenim hrvatskim skladateljima.

MUZIČKI INFORMATIVNI CENTAR (MIC) utemeljila je 1971. grupa skladatelja i kulturnih djelatnika u Zagrebu. Kao neprofitna organizacija čiji je cilj bilo dokumentiranje i promicanje hrvatske glazbe u zemlji i u svijetu (skladatelji, interpreti, notne edicije, knjige o hrvatskoj glazbi na hrvatskom i stranim jezicima), od 1973. djeluje u okrilju Koncertne direkcije Zagreb. Sadašnje aktivnosti vezane su uz tiskanje i distribuciju notnih izdanja sa skladbama hrvatskih skladatelja, objavljivanje knjiga o hrvatskoj glazbi i glazbenicima, izdavanje nosača zvuka hrvatskih reproduktivnih umjetnika, nadalje, organizaciju promotivnih aktivnosti (izložbe, koncerti, festivali i slično), predstavljanje hrvatskih glazbenika i manifestacija na Internetu, sudjelovanje u novim oblicima promocije hrvatske glazbe, uz koju je vezana briga za zbirke neobjavljenih partitura hrvatske suvremene glazbe, MICnet (informacije o koncertima, glazbenim manifestacijama i događanjima) i Festival hrvatske glazbe u Beču (www.mic.hr).

Notna izdanja za promociju:

Julije (Giulio) Bajamonti, *Salve Regina* za dvije violine, sopran i basso continuo, 1760.

Blagoje Bersa, Popijevke

Bruno Bjelinski, *Psalmi kralja Davida* za sopran, alt, violinu, violončelo i glasovir

Bruno Bjelinski, Koncert za klarinet i gudački orkestar

Viktorija Čop, *Makapaka* za glasovir

Dubravko Detoni, *Moments musicaux* za glasovir

Pavle Dešpalj, *Passacaglia* i fuga za klavir i gudače

Sanja Drakulić, *Drive* za glasovir

Josip Hatze, *Pjesni ljuvene*, pet ženskih zborova uz pratnju gudačkog orkestra

Davorin Kempf, Glasovirske skladbe

Boris Papandopulo, *10x1*, deset muzičkih impresija, svaka po jednu minutu trajanja za klavir solo

Boris Papandopulo, Osam studija za klavir

Dora Pejačević, *Minijature* za violinu i glasovir

Dora Pejačević, Popijevke

Ivan Šibenčanin, *Laudate pueri, Dedit abyssus*

Božidar Širola, 24 dvoglasne invencije za glasovir

HRVATSKO MUZIKOLOŠKO DRUŠTVO (HMD) osnovano je 1992. kao stručna udruga koja okuplja domaće i strane muzikologe. Djelatnost Društva obuhvaća organiziranje stručnih i znanstvenih predavanja, nacionalnih i međunarodnih muzikoloških simpozija, sudjelovanje u međunarodnim projektima s ciljem popisivanja i referi-

ranja naših glazbenih izvora (Répertoire International des Sources Musicales — RISM), odnosno napisa o glazbi (Répertoire International de Littérature Musicale — RILM), te napose, bogatu i razgranatu izdavačku djelatnost, uglavnom uz potporu Ministarstva znanosti. Društvo tako objavljuje dva muzikološka časopisa s međunarodnom recenzijom (*Arti musices*, u kojemu su prilozi na hrvatskom jeziku i *International Review of the Aesthetics and Sociology of Music*, u kojemu su prilozi na stranim jezicima), te pojedinačne publikacije (knjige i note) u okviru vlastitih edicija.

Iz edicija HMD—a izdvajamo naslove koji su posvećeni stvaralaštvu suvremenih hrvatskih skladatelja:

Edicija *Muzikološke studije* (knjige monografskog tipa) — Irena Paulus: *Glazba s ekrana: Hrvatska filmska glazba*.

Edicija *Muzikološki zbornici* (prilozi s pojedinih simpozija što ih organizira Društvo, kao i zbornici u čast zaslužnim članovima) — Eva Sedak (ur.): *Krsto Odak: Život i djelo*;

Stanislav Tuksar (ur.): *Zagreb i glazba 1094–1994.*; Eva Sedak (ur.): *Između Moderne i avangarde: Hrvatska glazba 1910–1960.*; Koraljka Kos, Sanja Majer–Bobetko & Rozina Palić–Jelavić (ur.): *Božidar Kunc: Život i djelo*.

Edicija *Gazophylacium Musicae Croatiae* (notna izdanja djela hrvatskih skladatelja) — Dora Pejačević: *Sonata za violinu i klavir u D–duru, op. 26*; Dora Pejačević: *Sonata za glasovir u b–molu, op. 36*

U ediciji *Opća povijest glazbe* objavljen je u hrvatskom prijevodu niz knjiga inozemnih autora, koje su u međunarodnim okvirima priznate kao standardna literatura o dotičnom području glazbe.

U novoj ediciji *Muzikološki udžbenici* do sada je objavljen jedan naslov — Leon Stefanija: *Metode analize glazbe*.

U ediciji *Indices collectionum musicarum tabulariorumque in Croatia* objavljuju se tematski katalozi zbirka muzikalija u Hrvatskoj (Dubrovnik, Split, Omiš, Cres, Bjelovar i drugo).

Predsjednica Hrvatskog muzikološkog društva je Vjera Katalinić, a sjedište se nalazi u Zagrebu, Opatička 18. Više informacija, uključujući i one o publikacijama, moguće je dobiti na stranici www.hmd-music.hr

HRVATSKI GLAZBENI ZAVOD (HGZ), društvo prijatelja glazbe i glazbenih amatera, osnovano u Zagrebu 1827. godine i od tada djeluje u kontinuitetu. Osnutkom glazbene škole, orkestra i glazbene knjižnice bio je inicijatorom cjelokupna suvremenog glazbenog života u Zagrebu. U svojoj zgradi, s prvom koncertnom dvoranom u gradu, HGZ je i danas jedno od središta našeg kulturnog i muzičkog života. Ciljevi HGZ-a su gajenje, unapređivanje i širenje glazbene umjetnosti, osobito hrvatske, među svojim članovima i ostalim građanima pridonoseći tako razvitku opće kulture. Začeci ideje o pokretanju izdavačke djelatnosti zapisani su u Statutu iz 1852., a prvo je izdanje objavljeno oko 1862. godine (*Sbirka različitih hrvatskih napjeva*). Dolaskom Vjekoslava Klaića u Ravnateljstvo HGZ-a (1890.), obnavlja se izdavačka djelatnost, a osobiti zamah

dobiva između dvaju svjetskih ratova. Iz toga razdoblja valja osobito istaknuti izdanja: B. Bersa: *Po načinu starih 'Airs de ballet'*, F. Livadić: *Dva scherza* (obradba S. Stančić) i I. Lukačić: *Odabrani moteti* (priredio Dragan Plamenac).

Do danas je HGZ izdao 49 naslova skladbi/ciklusa hrvatskih skladatelja, 5 knjiga, 17 programskih knjižica i brošura u nizu *HGZ-ova biblioteka*, 6 nosača zvuka, a mjesečno, tijekom koncertne sezone, izdaje glasilo *HaGeZe*. Izdavačka je djelatnost samo jedna od aktivnosti Glazbenog zavoda, dok su ostale temeljne djelatnosti priređivanje koncerata u vlastitoj dvorani, djelovanje amaterskih ansambala (Društveni orkestar, Big Band, Društveni komorni ansambl, Društveni zbor), knjižnica i arhiv, priređivanje predavanja i diskusija unutar *Kluba HGZ-a*.

Od Pule do Pule – Promocija Cantusovih izdanja

CANTUS D.O.O. (www.cantus.hr) osnovalo je Hrvatsko društvo skladatelja u veljači 2000., a cilj je bio predstaviti i promicati hrvatsku glazbenu kulturu na nacionalnoj i međunarodnoj razini. Njegove su temeljne djelatnosti su diskografsko, notno i knjižno-publicističko nakladništvo, kao i organizacija festivala, Muzičkog biennala Zagreb, Glazbene tribine Pula, Zagrebifesta, autorskih koncerata hrvatskih skladatelja, savjetovanja, izložbi, konferencija i sudjelovanje u organizaciji drugih glazbenih događanja. Izdavačkom dijelu Cantusovih programskih zadataka također pripada, nekada časopis, a sada novina Cantus, glasilo Hrvatskog društva skladatelja.

U proteklm godinama, Cantus d.o.o. postao je relevantan partner u kulturnim područjima specijalističkog profila kojima se kroz različite programske vrste promoviraju djela suvremenih hrvatskih skladatelja i hrvatskih klasika, mladi interpreti, hrvatska etno glazba i nacionalna jazz produkcija, ogroman i moćan korpus tema i stalnih izazova. Cantusov razvojni koncept, osobito kada je u pitanju suvremena umjetnost, vodi prema organiziranoj brzi o glazbenim proizvodima unutar nakladničke djelatnosti, kao i u svim manifestacijskim oblicima kojima se predstavlja nacionalno glazbeno stvaralaštvo. Dosad objavljena izdanja svjedoče da je postavljena strategija otvorila prostor organiziranom sustavu zaštite istaknutih točaka hrvatske glazbene kulture i njezine promidžbe.

Diskografska izdanja

Krsto Odak, autorski album

Miroslav Magdalenić, autorski album

Zoran Juranić, autorski album

Željko Brkanović, *Moj treći CD*

Dalibor Bukvić, autorski album

Massimo Brajković, *Massimo da camera*, skladbe za komorne sastave

Ladislav Fidri, *Memories*, jazz balade

Dance of Angels — Obradović, Zokić & Perestegi

Ljubomir Gašparović, glasovir, Schubert Sonata D 960

Hrvatska orguljska glazba 1, Ljerka Očić

Hrvatska orguljska glazba 2, Ljerka Očić

Hrvatska orguljska glazba 3, Ljerka Očić

XV. Hrvatski dječji festival — Zagreb 2008. »Djeca nose svjetove na dlanu«
ZagrebFest '08.

Igor Brešan, Razmaženo srce, instrumentalna glazba

Notna izdanja

Božidar Kunc, Tri kompozicije za violinu i klavir, op. 33

Božidar Kunc, Tri kompozicije za violinu i klavir, op. 41

Tomislav Uhlík, Parafraze hrvatskih narodnih napjeva za glasovir

Pavle Dešpalj, Tri koralne predigre na Bachov koral

Olja Jelska, Jutro na moru za violinu i komorni ansambl

Dalibor Bukvić, Pour le concours, pet etida za violinu

XV. Hrvatski dječji festival — Zagreb 2008. »Djeca nose svjetove na dlanu«

Knjižna izdanja

Vladimir Ruždjak *Tragom glazbe*, Erika Krpan

19.30 Circolo

ASSONANCE

Petra Kušan, violončelo

Danijel Detoni, klavir

Program:

Andelko Klobučar: Sonata* za violončelo i klavir

Berislav Šipuš: *Sami* za violončelo i klavir

Srđan Dedić: *Hey Pearl!* za violončelo solo

Ruben Radica: Pedalne osminke* / povodom 70 godina života Eve Sedak

Dubravko Detoni: Assonance I za violončelo i klavir

Ivan Božičević: *Canto de la ave rapiega**

1. Chacona

2. Fandango

PETRA KUŠAN (Zagreb, 1988.) studij violončela započela je 1997. u klasi prof. Valtera Dešpalja na Muzičkoj akademiji, gdje je s 18 godina stekla diplomu akademskoga glazbenika, magistra glazbe. Usavršavanje je nastavila kao stipendistica bavarske Vlade na Sveučilištu Leopold Mozart u Augsburgu u klasi prof. Juliusa Bergera. Tijekom školovanja radila je s uglednim violončelistima (Antonio Meneses, Felix Gottlieb, Károly Botvay, Dmitrij Ferschtman, Victoria Yagling, Reinhard Latzko, Orfeo Mandozzi). Između ostaloga, laureatkinja je 41. Međunarodnog radijskog natjecanja mladih glazbenika »Concertino Praga 2007« i nositeljica druge nagrade, odnosno posebna priznanja za najbolju izvedbu zadane skladbe. Osvojila je prvu nagradu na Međunarodnom natjecanju »Ferdo Livadić« i Nagradu Grada Samobora. Hrvatska glazbena mladež dodjeljuje joj Nagradu Ivo Vuljević za najboljeg mladog glazbenika u 2007. godini. Nastupala je kao solistica uz Simfonijski orkestar Češkoga radija, Bavarski komorni ansambl *Leopold Mozart*, Zagrebačku filharmoniju, Zagrebačke soliste, Hrvatski komorni orkestar i Simfonijski orkestar Muzičke akademije u Zagrebu. Uz nastupe u domovini, gostuje u Sloveniji, Italiji, Austriji, Slovačkoj, Češkoj, Njemačkoj i Francuskoj. Snimala je za Bavarški i Hrvatski radio. Uz solističko djelovanje, pažnju posvećuje komornom muziciranju. Članica je ansambla *Cellomania*, Zagrebačkih solista i njemačkoga ansambla *Cello Passionato*. Nastupala je uz mnoge poznate umjetnike (Mischa Maisky, Giovanni Sollima, Radovan Vlatković, Monika Leskovar, Danijel Detoni, José Gallardo, Martin Lovett, Paul Roczek).

Pijanist **DANIJEL DETONI** (Zagreb, 1983.) dobitnik je najviših hrvatskih učeničkih nagrada. Diplomirao je i magistrirao glasovir u razredu Lászla Baranyaya i Balázsa Kecskése na Glazbenom sveučilištu *Ferenc Liszt* u Budimpešti, a četvrtu godinu studirao je na pariškom Konzervatoriju u klasi Itamara Golana. Usavršavao se na Ljetnoj akademiji Tel Hai u Izraelu kod Emanuela Krasovskoga i Prine Salzmana. Pobjednik je Državnog natjecanja za komornu glazbu *Leó Weiner* (Budimpešta, 2003.) i nositelj Nagrade izraelske Zaklade *Isman* za iznimnu interpretaciju Ligetijeve glazbe (2006.). Nastupa u duu s violončesticom Petrom Kušan; član je praškoga klavirskoga trija *Taras*. Osobito su istaknute njegove interpretacije glazbe J. S. Bacha, bečkih klasika, velikih njemačkih romantičara, zatim F. Chopina, M. P. Musorgskoga, francuskih skladatelja, B. Bartóka, A. Skrjabin, O. Messiaena, D. Šostakoviča i G. Ligetija. Objavio je CD s odabranim klavirskim skladbama svoga oca Dubravka Detonija (Croatia Recordsa i Orfej, 2008.). Nastupao je uz sve hrvatske orkestre te mnoge inozemne, a gostovao je u Austriji, Sloveniji, Srbiji, Češkoj, Poljskoj, Kini, Izraelu i Francuskoj, također na Muzičkom biennalu Zagreb, festivalu *Musica Danubiana* u Ljubljani, Dubrovačkim ljetnim igrama, Transeuropéennes u Rouenu i drugdje. Dobitnik je Nagrade Ivo Vuljević za najboljeg mladog glazbenika 2008. godine.

Akademik **ANDELKO KLOBUČAR** (Zagreb, 1931.), skladatelj, orguljaš i pedagog, završio je studij kompozicije, orgulja i teorije u klasama profesora Mila Cipre i Franje Lučića na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, na kojoj je kasnije djelovao cijeli niz godina kao redovni profesor. Usavršavanje je nastavio u Salzburgu (Anton Nowakowski, orgulje) i Parizu (André Jolivet, kompozicija). Znameniti orguljaš zagrebačke Prvostolne crkve, na hrvatskoj i međunarodnoj glazbenoj sceni prisutan je od 1952. kao skladatelj, orguljaš i koncertni solist, veliki majstor škole orguljske improvizacije. Njegov repertoar obuhvaća

kapitalna ostvarenja svjetske i nacionalne orguljske literature za čije je interpretacije dobio niz priznanja, među ostalima, Nagradu Vladimir Nazor za izvedbu ciklusa *La Nativite de Seigneur* Oliviera Messiaena. Na polju hrvatske glazbene baštine valja naglasiti skladateljev vrсни rad na rekonstrukciji oratorija *Prijenos sv. Dujma* J. Bajamontija te dosad jedinu muzikološku analizu cjelovita opusa Franje Dugana. Njegovo plodno stvaralaštvo pripada području simfonijske, koncertantne, orguljske, komorne, vokalne, vokalno-instrumentalne i filmske glazbe. Nagrađen je najvišim nacionalnim nagradama za skladateljska i izvodilačka postignuća te nagradama za životno djelo.

♪ **Sonata** je nastala na poticaj Sanje Drakulić, umjetničke voditeljice Glazbene tribine Pula, a namijenjena je umjetnicima... Skladba sadrži tri stavka s uobičajenim poretom: brzi — polagani — brzi. Stavci su slobodnije oblikovani, a njihov glazbeni slog izveden je razradom intervala sekunda — kvarta — septima, također i motiva dviju seksta u odnosu tritonusa. Njihovim slobodnih razvojem i razradom u pojedinom stavku ostvarena je cjelovitost djela.

BERISLAV ŠIPUŠ, skladatelj, dirigent i pedagog, umjetnički voditelj Cantus Ansambla, (Zagreb, 1958.), diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Stanka Horvata. U kompoziciji se usavršavao u Italiji (G. Bosco) i Parizu (F. B. Marche, I. Xenakis). Uz Muzički biennale Zagreb vezan je od 1987. (producent), a od 1997. njegov je umjetnički direktor. Kao pijanist korepetitor, profesionalnu karijeru započeo je u Baletu HNK u Zagrebu, potom u Bermuda Civic Ballet na Bermudskim otocima i u milanskom Teatro alla Scala gdje je djelovao od 1989., kasnije i u ulozi dirigenta u baletnim produkcijama (debi *Labuđe jezero* P. I. Čajkovskog). U Hrvatskoj se prvi put predstavio 1993. ravajući baletom *Giselle* u zagrebačkom HNK. Od 2001. do 2005. bio je ravnatelj Zagrebačke filharmonije. S uspjehom surađuje s više hrvatskih i inozemnih orkestara. Prije tri godine imenovan je umjetničkim voditeljem i prvim dirigentom Hrvatskoga komornog orkestra te predsjednikom Hrvatske glazbene mladeži. Izvanredni je profesor na Muzičkoj akademiji. Nositelj je odličja Reda Viteza umjetnosti i književnosti Ministarstva kulture Republike Francuske (2004.).

♪ **Sami** za violončelo i glasovir mali je diptih za dva instrumenta koja se nadopunjuju u tom nekom zavrću traženja melodije, pjeva... nešto započne, pa stane, nisam čak ni siguran da završi... i nikako da postane jasno tko je onaj tko bi trebao biti melodija, a tko pratnja? ...zapravo, samo kroz takav isprekidani dijalog bilo mi je moguće i razmišljati o riječi... SAMI... osim poznatih kategorija, poput melodije koja postoji, poput vertikale — harmonije koja također postoji (vrlo jednostavna i statična u svakom pogledu), poput ritma—metra kojega također ima (iako se ponekad izgubi u dugim trajanjima), pojavljuje se kategorija vremena i kategorija discipline i strpljenja... treba izdržati to vrijeme, sporo, stojeće, osamljeno... što nije lako... kao uostalom i biti sami...

SRĐAN DEDIĆ (Zagreb, 1965.), skladatelj i pedagog, diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod prof. Stanka Horvata. Elektroničku glazbu specijalizirao je na Sveučilištu u Strasbourgu kod François—Bernarda Mâchea, a kompoziciju na Konzervatoriju Sweelinck u Amsterdamu kod Geerta van Keulena. Kompoziciju je dalje nastavio kod Jojia Yuase u Tokiju, istodobno učeći i tradicionalne japanske instrumente s članovima ansambla Pro Musica Nipponia (stipendija japanske Vlade za stra-

ne umjetnike — Bunka—Cho). Od 2005. predaje na Odsjeku za kompoziciju i glazbenu teoriju Muzičke akademije u Zagrebu. Njegova djela izvode ugledni orkestri i umjetnici (Simfonijski orkestar iz Louisvilllea, Praški simfonijski orkestar, Korejski komorni orkestar, Cantus Ansambl, Gudački kvartet Penderecki, Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestri Hrvatske i Slovenske radiotelevizije). Djela su mu predstavljena na Svjetskim danima glazbe Međunarodnoga društva za suvremenu glazbu 1997. i 2003., Međunarodnoj skladateljskoj tribini UNESCO—a u Parizu, Gaudeamusovu Međunarodnom glazbenom tjednu u Amsterdamu, Muzičkom biennalu Zagreb, Festivalu suvremene glazbe pri Državnom sveučilištu u Indiani i Svjetskom kongresu saksofonista u Montréalu. Dobitnik je prve nagrade na Međunarodnoj skladateljskoj tribini UNESCO—a u Parizu (1988.), Nagrade Muzičkog biennala Zagreb za studentske orkestralne skladbe, Nagrade na 29. Festivalu suvremene glazbe u Indiani i drugih. Od 1991. razvija teorije i programe na području skladanja uz pomoć računala.

♫ **Hey Pearl!**: Glavna tematika ove skladbe intuitivno je *nakomponirana* lirska misao koja varira u svojim opetovanim javljanjima, dok su dvije kontrastne epizode koje joj se suprotstavljaju, strukturalizirane. Stoga, oblik skladbe mogao bi se izraziti kao A¹ B A² C A³. Skladbu je praizvela izvanredna čelistica Monika Leskovar na 24. Muzičkom Biennalu Zagreb 2007. godine.

Akademik **Ruben Radica** (Split, 1931.), skladatelj i pedagog, temeljna je glazbena znanja dobio od svojega djeda, skladatelja Josipa Hatzea. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu završio je studij dirigiranja u klasi prof. Slavka Zlatića (1957.) i kompozicije u klasi prof. Milka Kelemena (1958.). U kompoziciji se usavršavao kod Vita Frazzija u Sieni (Accademia musicale Chigiana), Renée Leibowitza i Oliviera Messiaena u Parizu, te kod Györgyja Ligetija, Pierrea Bouleza i Henrija Pousseura u Darmstadtu (Internationale Ferienkurse für neue Musik). Od 1959. do 1963. podučava na Muzičkoj akademiji u Sarajevu, a od 1963. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je od 1978. redovni profesor i dekan u razdoblju od 1981. do 1985. godine. Dobitnik je Nagrade Vladimir Nazor (1973.) i dvije Vjesnikove nagrade »Josip Štolcer Slavenski« (1978., 1991.). Odlikovan je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića.

♫ Ritamska komponenta jezgra je ishodišta ove etide za glasovir. U **Pedalnim osminkama**, etidi posvećenoj Evi Sedak, osim horizontalne (u gornjoj dionici) i vertikalne polimetrike prizvao sam u pomoć, obzirom na njenu prigodnost, i starinsku simboliku brojeva, po čemu je naziv ove jednodijelne etide mogao također glasisi — 490 OSMINKI EVI U ČAST.

Skladatelj, pijanist i pisac **DUBRAVKO DETONI** (Križevci, 1937.) školovao se u Zagrebu, Sieni, Varšavi, Darmstadtu i Parizu. Autor je opsežna opusa orkestralne (*Preobrazbe, Likovi i plohe*, Simfonija, *47 pitanja, The Wonderful Monster of Time, Predasi tišine...*), koncertantne (niz koncerata za glasovir i drugo), komorne (*Zaboravljene muzike, Gimnastika za grupu, Euphonia, Silber-Suite, Bijela glazba, Crna glazba, Valcer, Follow me*, ciklusi *Monos*, s brojkama, glazbenih grafika...), solističke (osobito glasovirske), vokalne (*Nemiri zbog jutra, Cedurofilija, Deset intervala, Događaj...*) i elektroničke glazbe (*Bajka, Kameleon, Kič-varijacije, Tajna*, ciklus *Phonomorphia...*). Osnivač je i umjetnički ravnatelj ansambla ACEZANTEZ s kojim je obišao većinu europskih zemalja

te dio Amerike i Azije. Dobitnik je niza nagrada i priznanja u domovini i inozemstvu, poput Vjesnikove Nagrade »Josip Štolcer Slavenski« (2003.) za skladbu *dolce furioso* i diskografske nagrade Porin za životno djelo (2007.). Djela su mu predstavljena na svim kontinentima, na najvažnijim svjetskim festivalima, te objavljena na četrdesetak diskografskih izdanja.

♪ **Assonance I** za violončelo i glasovir prvo je od triju istoimenih djela u kojima uvijek sudjeluje violončelo (uz glasovir, uz orkestar te solo). Nastalo je u Zagrebu 1968., 25. listopada iste godine praižvelo su ga na Petoj jugoslavenskoj muzičkoj tribini u Opatiji violončelist Marijan Jerbić (kojemu je djelo i posvećeno) i autor za glasovinom, a iduće godine osvojilo je Grand Prix na Šestom biennalu mladih u Parizu. Skladba, svojevrsne varijacije bez jasno naznačene teme, bavi se ispitivanjem dviju temeljnih pojava naznačenih samim naslovom. Najprije prizvukom, odjekom, odgovorom tišine na naglo prekinuto, zaustavljeno zvučanje. A zatim — posuđeno iz poetike — istraživanjem nepotpunih glazbenih srokova više linija što se svojom nesinkronošću među sobom nadopunjuju. Tijekom skladbe istraživani su neki tada još manje poznati odnosi tona i šuma: pored neprepoznatljiva, artifičijelno uniformiranog šuma, postupno izranjajući, povremeno se pojavljuje i njegov antipod, prepoznatljiviji, nađeno—imenovani ton. Sve je to nedjeljivo povezano u cjelinu strogih partiturnih propisa u kojima su — osobito u efektnoj, ritmički neovisno zapisanoj kodi djela — prisutni naponi traganja za nekim novim oblicima instrumentalnog virtuoizeta.

Skladatelj, orguljaš i pijanist **IVAN BOŽIČEVIĆ** (1961.) kompoziciju je studirao i magistrirao na Fakultetu muzičkih umetnosti u Beogradu (prof. A. Obradović), a usavršavao na seminarima Nove Glazbe u Darmstadtu. Orgulje je diplomirao na Hochschule für Musik u Frankfurtu (prof. Edgar Krapp), dok je ranu glazbu specijalizirao u Salamanci (Guy Bovet, Montserrat Torrent). Do 2001. djelovao je u Beogradu u zvanju docenta na istom Fakultetu na kojemu je diplomirao, kao i na Akademiji umjetnosti u Novom Sadu. Od 2002. radi u Splitu kao slobodni umjetnik i osniva jazz sastav *SplitMinders*. Član je Hrvatskog društva skladatelja. Njegov opus obuhvaća orkestralna, komorna, zbarska i solistička djela, kao i skladbe za elektroničke instrumente. Djela su mu predstavljena u Švedskoj, Njemačkoj, Švicarskoj, SAD—u, Španjolskoj, Srbiji i Hrvatskoj. Veliki dio opusa snimljen je za hrvatske i inozemne radio postaje. Dobitnik je priznanja u Srbiji i Hrvatskoj (nagrade na festivalima *Cro Patria*, Mandolina Imota i natječajima Hrvatskog sabora kulture). Priznanje na natječaju Međunarodne organizacije CEC ArtsLink (2009.) osiguralo mu je studijski boravak u SAD i dvije autorske večeri na University of Houston i Texas A & M University, College Station.

♪ Skladba **Canto de la ave rapiega** (Pjev ptice grabljivice) za violončelo i klavir nastala je 2009. godine. Ptice grabljivice nisu ptice pjevačice. Glasaju se divlje, plaho, samotnjački. No, oni koji uspiju naslutiti njihov unutarnji glas ostaju tim pjevom začarani.

Španjolski glazbeni idiom nije slučajni izbor. Poetika kontrasta — života i smrti, vatre i studeni, intenzivna i puna strasti — metafizička je ravan s koje vlastiti bitak možemo sagledati okom nebeskoga putnika. Stavci su Chacona i Fandango.

21.00 Istarsko narodno kazalište

NOVO ISPOD BATIĆA

Pijanisti:

Vladimir Mlinarić

Katarina Krpan

Program:

Viktorija Čop: *Makapaka**

Bogo Leskovic: Dva gamelanska plesa**

1. Tranquillo. Ondeggiante e poco rubato
2. Allegro molto ritmico

Mladen Tarbuk: *Kate's Kiss*, zbirka cjelova za klavir solo*

Mother's Kiss — Molto rubato

Father's Kiss — Insicuro, come qualcuno chi comincia a studiare il pianoforte

Lover's Kiss — Irregolamente, ma sempre ritardando

Child's Kiss — Allegretto piacevole

Death's Kiss — Libero, ma molto grave

KATARINA KRPAN (Zagreb) diplomirala je glasovir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Vladimira Krpana, a potom se usavršavala i magistrirala na Conservatoire de Musique (Lausanne) u klasi prof. J. F. Antoniolija. Docentica je na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Od 1989. članica je EPTA-e (predsjednica hrvatske podružnice za mlade, jedan od utemeljitelja Međunarodnog klavirskog natjecanja EPTA-e i ex voditeljica EPTA-ine ljetne škole u Dubrovniku). Uz recitale i komorno muziciranje, osobito s ocem, pijanistom V. Krpanom, nastupa uz simfonijske i komorne orkestre. Koncertirala je u Europi, Sjevernoj i Južnoj Americi, Australiji i Africi. Suradivala je s istaknutim dirigentima (I. Gjadrov, P. Dešpalj, N. Bareza, V. Kranjčević, M. Tarbuk, A. Nanut, L. Arnić, F. Dias, S. Ganiev, M. Čikirdan, M. Tukač, J. –F. Antoniol, J. Kovačev, K. Arp, D. Liss, K. Ōno). Ostvarila je brojne studijske snimke za hrvatske i inozemne radio postaje. Sustavno promovira i praižvodi noviju hrvatsku glazbu koja je zabilježena na više nosača zvuka (poput CD-a ¾ u nakladi Cantus/Hrvatsko društvo skladatelja). Priprema dva CD-a s integralnim izvedbama dvoglasnih i troglasnih invencija J. S. Bacha i onaj s klavirskim opusom Ive Josipovića.

VLADIMIR MLINARIĆ (Pula, 1964.), pulske škole (klasa prof. K. Kirac), studirao je u Ljubljani u klasi prof. Zdenke Novak. Usavršavao se u Beču u klasi L. Brumberga, kao i na ljetnim majstorskim seminarima (A. Valdma, K. Bogino, L. Hallmann–Russell). Kao student osvojio je više nagrada u zemlji i inozemstvu. Osim u rodnoj Puli, kao solist ili komorni glazbenik nastupao je u Europi, SAD-u, Kanadi, Čileu i u Rusiji. Prvi je interpret zahtjevnog Koncerta L. M. Škerjanca u inozemstvu (u Rusiji). Član je Trija Luwigana (dobitnici Betetove i Župančičeve nagrade). Na njegovu repertoaru nalaze se djela suvremenih skladatelja I. Petrića, B. Leskovića, T. Sveteta, P. Ramovša i drugih. Od 2002. djeluje kao profesor klavira na Akademiji za glasbo u Ljubljani, a od 2009. kao korepetitor na Mozarteumu u Salzburgu.

VIKTORIJA ČOP (Zagreb, 1979.), skladateljica i pedagoginja, predaje teorijske glazbene predmete na Institutu za crkvenu glazbu (Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu). Studij kompozicije završila je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod prof. Željke Brkanovića, a poslijediplomski studij iz kompozicije završila na Fakultetu za glazbu u Utrechtu (Nizozemska). Dobitnica je nagrade Fonda Stjepan Šulek. U listopadu prošle godine u Hrvatskom glazbenom zavodu održala je autorsku večer *Viktorija Čop — Musical moments*. U pripremi je i njezin prvi nosač zvuka u nakladi Cantus d.o.o.

♫ Skladba **Makapaka** za klavir nastala je 2008. godine. Makapaka predstavlja fantastični lik iz bajkovite šume. Također, Makapaka sugerira ustrajnost u dječjoj igri i mašti. Skladbu je naručila EPTA za klavirsko natjecanje u Osijeku 2009., a večeras se prvi puta izvodi javno.

Skladatelj, violončelist i dirigent **BOGO LESKOVIC** (Beč, 1909. — Ljubljana, 1995.) ubraja se u red najistaknutijih slovenskih glazbenika. Studirao je violončelo u klasi prof. Emerika Berana i kompoziciju kod prof. Lucijana Marije Škerjanca u Ljubljani. Studij je nastavio na Visokoj školi za glazbeni i scenski umjetnost u Beču, gdje je diplomirao violončelo (prof. F. Buxbaum) i kompoziciju (prof. Joseph Marx), a studirao je dirigiranje i pjevanje. Godine 1940. imenovan je dirigentom kazališta u Baden–Badenu; poslije

II. svjetskog rata djelovao je kao simfonijski dirigent u Beču. Stvaralaštvu se posvetio između 1932. i 1951. godine, kada se vratio u Sloveniju. Pisao je orkestralnu i komornu glazbu, solo pjesme i vokalno-instrumentalna djela, a istaknuti su jednostavačna simfonija *Domovina* (1940.), orkestracija Tajčevićevih *Sedam balkanskih plesova* i nova verzija finala opere *Hovanščina* M. P. Musorgskog (ostala u autorovim skicama). Do konca 1975. radio je kao dirigent Slovenske filharmonije (posthumno imenovan počasnim članom), Opere i Baleta SNG Ljubljana, gdje je djelovao i kao direktor. Posebnu pozornost posvećivao je razdoblju klasicizma, romantike i impresionizma te slovenskoj suvremenoj glazbi. Dobitnik je Grand prix za album sa snimkom opere *Zaljubljen u tri naranče* Sergeja Prokofjeva i Prešernove nagrade za životno djelo.

♫ Skladba **Dva gamelanska plesa** / *Dva plesa h gamelanu za klavir solo* nastala je 1943. godine, ali stjecajem okolnosti nije bila izvedena sve do 1986. godine. Djelo je tada praižveo Vladimir Mlinarić na koncertu u Ljubljani.

MLADEN TARBUK — vidi str. 12

♫ **Kate's Kiss** predstavlja niz glazbenih cjelova posvećenih Katarini Krpan. Glazba pokušava bilježiti njezino odrastanje, od majčine uspavanke, očevih satova klavira, do cjelova ljubavnika, rođenja njezina djeteta i konačno cjelova smrti. I premda se ovdje radi o jednoj sasvim osobnoj posveti, poticaj za skladbu također je i univerzalan. Kompleksna egzistencija žene umjetnika i majke koja svoj životni put emancipira u konzervativnom okružju prepunom predrasuda — to je svakako tema o kojoj mi muškarci malo želimo znati. Usprikos toj ravnodušnosti, takve žene žive u našoj blizini, kao suradnice, partnerice ili kao ljuta konkurencija. Moja namjera je bila progovoriti na tu temu otvoreno i bez zadrške, kušajući pretočiti prolaznost jedinke u vremenitost glazbe same. Formalno, *Djetetov cjelov* inverzija je *Majčina* koji je, kao i cijeli ciklus, jedna peterodijelna uspavanka, *Ljubavnikov cjelov* je inverzija *Očeva* (to su sve napokon i životne inverzije), dočim *Cjelov smrti* ubrzano unatrag, dakle u rakovu pomaku, rekapitulira prva četiri cjelova.

Subota, 7. 11.

11.00 Hotel Histria / Kavana

PREDSTAVLJANJE EKMELIC MUSIC SOCIETY

Žarko Ignjatović, gitara

Slavko Kovačić, klarinet

Program:

Augustin Castilla-Ávila: *El Sueño de Boabdil*** za gitaru solo

Ulf Diether Soyka: *Zwischentöne*, op. 2/68** za klarinet i gitaru

Franz Richter Herf: *Alapa*, op.9, br.1** za klarinet i gitaru

ŽARKO IGNJATOVIĆ (Pula, 1961.) završio je Nižu i Srednju glazbenu školu Ivana Matetića Ronjgova u Puli u klasama profesora I. Štekara i M. Opalića. Diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Darka Petrinjaka (1983.) i na Visokoj školi za glazbu i scensku umjetnost u Grazu u klasi prof. Marge Bäuml-Klasinc (1987.), a na Mozarteumu u Salzburgu završio je trogodišnji postdiplomski studij kod prof. Eliota Fiska. Aktivno je sudjelovao na brojnim seminarima svjetskih gitarista (Julian Bream, John Williams, David Russell, Sergio i Odair Assada). Dobitnik je nagrada na nekadašnjim republičkim i saveznim natjecanjima. Od 1984. živi u Ljubljani. Na Pedagoškom fakultetu u Mariboru i u Srednjoj glazbenoj i baletnoj školi u Ljubljani zaposlen je kao izvanredni profesor za gitaru i komornu glazbu. Nastupa solistički i u komornim sastavima. Redovito snima za radio i televiziju. Do sada je objavio dvije solističke i veći broj ploča komorne glazbe.

SLAVKO KOVAČIČ (Maribor, 1973.) studirao je klarinet na Muzičkoj akademiji u Ljubljani (prof. Mihael Gunzek, prof. Alojz Zupan), a usavršavao se na Juilliard School of Music u New Yorku (prof. Charles Neidich), Salzburgu na Mozarteumu (prof. Alois Brandhofer) i na brojnim majstorskim seminarima. Suraduje s glazbenicima poput I. Grafenauer, S. Arnolda, J. Stančul, A. Brandhofera, D. Jensena, R. Vlatkovića, M. Graheka i drugima, djeluje u različitim komornim ansablama i slovenskim orkestrima. Gost je međunarodnih festivala i član međunarodnih žirija. Od 2005. vodi Međunarodnu ljetnu školu za klarinet u Pučišćima (Brač). Ljubljansko Sveučilište dodijelilo mu je 2007. priznanje za umjetnička postignuća u području klarineta i komorne glazbe. Docent je na Sveučilištu u Mariboru, podučava klarinet u Muzičkoj školi i Glazbenoj gimnaziji u Celju.

Gitarist i skladatelj **AUGUSTIN CASTILLA-ÁVILLA** (Jerez de la Frontera, Španjolska, 1974.), studirao je gitaru na Conservatorio Superior u Sevilli (prof. Josefina Calero) i na London College of Music (prof. Carlos Bonell), a posljediplomski studij završio je na Guildhall School of Music u Londonu (Robert Brightmore, David Miller i skladatelj Matthew King). Nastavio se usavršavati u Salzburgu na Mozarteumu (prof. Isabel Siewers, a u kompoziciji kod prof. Adriana Hölszky, Andre Ruschkowski, Reinhard Febel). Doktorirao je na Državnom sveučilištu u Arizoni (prof. Frank Koonce), na kojemu je jedno vrijeme djelovao kao docent. Kompoziciju dalje studira na luksemburškom Konzervatoriju kod prof. Alexandera Müllenbacha. Nagrađivan je kao gitarist i skladatelj (Foret d'Orleans Festival, Festival Internacional de Vélez-Málaga). Na *Guildhall* školi osvojio je *Portallion Solo Guitar Prize*.

♫ U skladbi **El sueno de Boabdil** (Boabdilov san) upotrijebio sam mikrotonalnu gitaru kao most između zapadne i arapske kulture. Boabdil je bio posljednji arapski kralj u Španjolskoj koji je izgubio Granadu 1492. godine. Mikrotonalna gitara ima 6 G žica, ugođene su u razmacima od šestine tona. Na taj način žice ostaju uzduž podijeljene na pola tona (raspored pragova je uobičajen), a mikrotonalnost postoji između samih žica. Fascinantni su sićušni zvuci instrumenta koji kao da stvaraju svijet iz snova.

ULF-DIETHER SOYKA (Beč, 1954.) diplomirao je kompoziciju (prof. Friedrich Cerha), orkestralno dirigiranje (prof. Otmar Suitner) i glazbenu pedagogiju na bečkom

Sveučilištu za glazbu i scensku umjetnost. Na istoj ustanovi predavao je od 1979. do 1981. na Odjelu za dirigiranje. Od 1981. djeluje kao slobodni umjetnik; jedan je od inicijatora osnivanja bečkih Ljetnih seminara za modernu glazbu; predavač je na bečkom konzervatoriju Karl Prayner. Od 2006. vodi *Innrcultural Seminar Microtones* (sa specijalnom Klavijaturom Jans–André Stamma, 48–tonska podijeljene oktave). Održava mikrotonalne koncerte u Beču i Salzburgu. Autor je knjige »Option Microtones« (2008.). Njegova djela izvode u se domovini (*Mozarteum Salzburg, Vienna Festival*, Musikverein, Hofmusikkapelle, Schloß Belvedere), Azerbejdžanu, Njemačkoj, Bugarskoj, Italiji i drugdje, a međunarodno je aktivan kao predavač i dirigent. Autor je glazbeno–scenskih djela, koncerata za klavir, violinu, violu, flautu, saksofon, violončelo, udaraljke, sakralnih skladbi, zbornih djela, ciklusa solo pjesama, komorne glazbe te mikrotonalne glazbe za orgulje, glas i kornu.

♫ U **Zwischentöne** postoji dvije vrste međutonova. To su, s jedne strane, mikrointervali između dvanaeststupanjskog temperirana sustava koji se unutar skladbe izmjenjuju s kromatsko–dijatonskim sekvencama. S druge strane, to su međutonovi u ritmičkom smislu koji nastaju zbog raznovremena zvučanja (neki tonovi zvuče malo ranije, neki malo kasnije) izvan ritmičke sheme. Raznovremeno zvučanje je balansirano, pa ne utječe na ukupno trajanje skladbe. Ono se može percipirati i kao tempo rubato, s kratkim Accelerando i Ritardando dijelovima, sve dok su mjerne jedinice prepoznatljive. Dok je visina međutonova vrlo točno precizirana, njihovo trajanje dopušta slobodu izvedbe. Međutonove doživljavamo dvojako — kao odmak od tradicionalne osnovne ritmike i od ustaljenih tonskih sustava, ali i kao dopunu proširene tonske visine i trajanja tona, kao osnove za nastajanje novih tonskih modela. Tako nastaje *raspršeno titranje*, odnosno, suptilno nijansiran zvučni dojam, ovisno o istančanosti sluha u slušatelja. Skladba *Zwischentöne* posvećena je Žarku Ignjatoviću i Slavku Kovačiću.

Skladatelj **FRANZ RICHTER HERF** (Beč, 1920. — Salzburg, 1989.) studirao je na Muzičkoj akademiji u Beču, a po završetku Drugog svjetskog rata na Mozarteumu u Salzburgu (Johann Nepomuk David, Egon Kornauth, Bernhard Paumgartner), na kojemu je djelovao kao profesor (od 1949.). Istraživanje na području mikrotonova započeo je 1970., a s Rolfom Maedelom razvio je ekmeličku glazbu. Bio je inicijator i suosnivač Instituta za istraživanje glazbenih temelja pri Mozarteumu. Osnivač je i voditelj (sve do 1989.) međunarodnog simpozija *Mikrotöne* u Salzburgu. Autor je pedesetak skladbi nastalih između 1950. i 1970.; istaknute su dvije opere, orkestralna djela, zborna i komorna glazba; nakon 1970. stvara u ekmeličkom sustavu.

♫ Pojam *Alapa* potječe iz indijske umjetničke glazbe. U skladbi **Alapa** op. 9, br. 1, nad ležećim akordom razvija se jednoglasna melodija — iz dubina prema vrhuncu i natrag u dubine.

Projekt koncerata mikrotonalne glazbe koncipiran je kao poticaj daljnjem razvoju avantgardnih smjerova u glazbi, prije svega onih pravaca koji se temelje na mikrotonalnim odnosima te potrazi za novim zvučnim mogućnostima. Takozvana mikrotonalna glazba proizlazi iz prirodnih akustičkih svojstava zvuka, zato je prisutna u muzici od pamtivjeka (recimo u indijskoj, arapskoj i istarskoj glazbi). Prvi skladatelji koji su počeli sa sistematskom uporabom mikrotonalne glazbe i njezinim uključivanjem u europsku umjetničku

glazbu pojavili su se u prvoj polovici dvadesetog stoljeća (Vyšnehradski, Haba, Partch). Poslije II. svjetskog rata njezinu su razvoju najviše pridonijela dva glavna pokreta, to jest grupacije iz sedamdesetih godina dvadesetog stoljeća — *Musique itinéraire* u Parizu i *Gesellschaft für ekmelische Musik* u Salzburgu. Skladbe koje su tako nastale ili nastaju temelje se na 72–dijelnoj podjeli oktave što ih u najvećoj mogućoj mjeri približava prirodnom sustavu. Takozvana ekmelička glazba (*Ekmelische Musik*) glazbenu praksu i zvukove istarske ljestvice prenosi u glazbeni laboratorij, gdje nastaju sasvim nove zvučne strukture na osnovama zadanih značajki. Ekmeličko društvo ima sjedište na Mozarteumu u Salzburgu i skrbi za promociju mikrotonalne glazbe, javne izvedbe skladbi članova, kao i za sistematsko istraživanje zvuka u okviru instituta Franz Richter Herf. S ovim projektom, glazbenici iz različitih zemalja (Slovenija, Hrvatska, Austrija...) aktivno će se uključiti u oblikovanje novih zvučnih svjetova, kao i u kreiranje novih suvremenih smjerova u glazbi. Program koncerta (premijera 22. svibnja 2009. u Salzburgu) kasnije se (s manjim preinakama) ponavlja u raznim središtima (Maribor, Ljubljana, Pula...). On se temelji na *Gedenkkonzertu*, koncertu u povodu dvadesete godišnjice smrti pionira ekmeličke glazbe i dugogodišnjeg profesora na Mozarteumu, Franza Richtera Herfa (gimnaziju pohađao u Mariboru, a kompoziciju studirao u Zagrebu). Njegova skladba *Alapa und Dhrupad* posredno se oslanja na tradiciju indijske glazbe. Kontinuirani proces u okviru Društva teče i dalje. Dokaz su dva skladatelja i istodobno odlična gitarista mlade generacije Castilla Avilla i Siegfried Steinkogler. Posebno za ovu prigodu nove su skladbe napisala dva skladatelja srednje generacije, Ulf–Diether Soyka i Tomaž Svete. Ekmelička muzika najraširenija je i najpoznatija u svojoj domovini Austriji, no treba napomenuti da je na početku devedesetih godina dvadesetog stoljeća bila i na programu Cankarjeva doma u Ljubljani, središnje slovenske kulturne institucije. Cilj projekta je približiti mikrotonalnu glazbu publici drugih sredina i zemalja te stručnoj javnosti. Nadamo se da će naš međunarodni projekt, koji je prije svega plod suradnje Austrije, Slovenije i Hrvatske, pridonijeti boljem razumijevanju, poznavanju i suradnji te unijeti dašak svježine u rutinu naše umjetničke svakodnevice.

12.00 Katedrala Uznesenja Blažene Djevice Marije

ELIZABETIN SVIJET

Elizabeta Zalović, orgulje

Neva Begović, violončelo

Program:

Sanja Drakulić: *Sedmo nebo**

Stjepan Šulek: Triptih za orgulje *Dona nobis pacem...**

Željko Brkanović: *Cithara**

Ti Kriste kralj si vjekova

Spasi Kriste svoje djelo

Usta moja

Uskrsnu Isus doista

Pjevaj hvale Magdaleno* (posvećeno Marku Ruždjaku)

Ante Knešaurek: Litanijska i aklamacija* za orgulje i violončelo

Branko Lazarin: 7 preludija za orgulje*

Ivo Josipović: *Lichtenstein Pop-Art* (Hommage Royu Lichtensteinu)

ELIZABETA ZALOVIĆ (Donjeck, 1973.) osnovnoškolsko i srednjoškolsko glazbeno obrazovanje stekla je u Donjecku (Ukrajina) i u Zagrebu. Na Muzičkoj Akademiji u Zagrebu diplomirala je glazbenu teoriju. Djeluje u srednjoj glazbenoj školi Pavla Markovca. Orgulje je studirala na Institutu za crkvenu glazbu u klasi prof. M. Kudrne; diplomirala je na Muzičkoj Akademiji u klasi prof. Lj. Očić. Umjetničko usavršavanje završila je kod prof. M. Penzara. Kao orguljašica nastupala je u zemlji i inozemstvu (Dani hrvatske glazbe — praižvela 7 preludija za orgulje B. Lazarina, Međunarodni festival orgulja Organum Histriae, Muzički biennale Zagreb); surađivala je sa Zagrebačkim kvartetom. Djeluje u *Quattro obbligato*, orguljaškom duu Zalović–Kudrna; 2008. duo je objavio nosač zvuka u izdanju Croatia Records. Članica je Hrvatskog društva glazbenih umjetnika.

NEVA BEGOVIĆ (Zagreb, 1979.) diplomirala je i magistrirala violončelo na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Valtera Dešpalja. Usavršavala se u Grazu na Sveučilištu za glazbu i primijenjenu umjetnost u klasi prof. Rudolfa Leopolda te na seminarima u domovini i inozemstvu. Ostvarila je značajne solističke nastupe uz Zagrebačku filharmoniju (Rokoko varijacije P. I. Čajkovskog, Koncert za violinu i violončelo J. Brahmsa). Istaknuta je komorna umjetnica, osobito u ansamblu *Cellomania* i Gudačkom kvartetu Porin, čija je stalna članica. Pedagoginja je na Glazbenoj školi Pavla Markovca u Zagrebu.

Skladateljica i pijanistica **SANJA DRAKULIĆ** (Zagreb, 1963.) završila je studij glasovira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a usavršavala se u Nici, Weimaru, Parizu i Moskvi. Kompoziciju je studirala na École Normale de Musique A. Cortot u Parizu, Visokoj školi za glazbu i scensku umjetnost u Beču, zagrebačkoj Muzičkoj akademiji i na Moskovskom državnom konzervatoriju P. I. Čajkovski, gdje je magistrirala (1992.) i doktorirala (1994.). Na istoj ustanovi studirala je muzikologiju i orgulje, a dvije godine bila je asistentica kompozicije. Na Sveruskom natjecanju mladih skladatelja u Moskvi (1993.) osvojila je prvu nagradu za skladbu *Pet intermezze* za glasovir solo. Dobitnica je stipendije tadašnjega predsjednika B. Jeljcina, kao i više nagrada u Hrvatskoj. Članica je matičnoga društva skladatelja, Saveza skladatelja Rusije i Britanske akademije skladatelja i pjesnika. Izvanredna je profesorica je na Odsjeku za glazbenu umjetnost Umjetničke akademije u Osijeku. Održava međunarodne seminare iz kompozicije i teorije glazbe. Voditeljica je međunarodne Glazbene tribine u Puli. Djela su joj predstavljena na europskim koncertnim pozornicama, Rusiji i u SAD-u. Nastupa solistički izvođači vlastite glasovirske skladbe.

♫ **Sedmo nebo** jednostavačna je skladba za orgulje solo. Posvećena je orguljašici Elizabeti Zalović. Prisjetila sam se svog orguljaškog razdoblja kada sam učila orgulje kod znamenitog Olega Jančenka u Moskvi te nastupala kao orguljašica... Oduševljavao me privid lebdenja, stanovita neometana povezanost sa svemirom, božanski beskonačni dah, terasasta dinamika...

Akademik **STJEPAN ŠULEK**, skladatelj, violinist, dirigent i pedagog, (Zagreb, 1914.–Zagreb, 1986.) djelovao je na Muzičkoj akademiji punih 27 godina kao profesor kompozicije (1948.–1975.), a na istoj je ustanovi diplomirao violinu 1936. u klasi prof. Václava Humla. Kao violinist bio je aktivan od 1933. kada postaje član Radio orkestra,

nastupa solistički i kao komorni glazbenik. Upravo u tom području ostvario je vrhunce reproduktivne karijere vezane uz Zagrebački kvartet (prvi violinist), Klavirski trio (Stjepan Šulek, Ivo Maček, Milan Žepić) te uz Komorni trio (Stjepan Šulek, Antonio Janigro, Ivo Maček). Od 1952. sve više je zaokupljen dirigentskim radom. Posebno je istaknuta njegova dirigentska suradnja s Komornim orkestrom Radiotelevizije Zagreb (1958.–1964.). Učenici Stjepana Šuleka bili su Milko Kelemen, Stanko Horvat, Pavle Dešpalj, Krešimir Šipuš, Dubravko Detoni, Branko Lazarin, Igor Kuljerić, Davorin Kempf i drugi hrvatski autori. Kao skladatelj predstavio se tek po završetku II. svjetskog rata. Prethodno se odrekao ranijih skladbi obilježenih neonacionalnim stilom. Strog prema primjeni tada modernih tehnika, stvaralaštvo je temeljio na povijesnim iskustvima u rasponu od tekovina barokne polifonije do neoromantičnih struktura koje velikom gestom asimilirala u vlastiti stvarateljski stil. Vrstan poznavatelj instrumentacije, majstor velikih glazbenih formi, formalno i sadržajno uravnoteženih, stvara visoko estetizirane partiture koje nemaju srodnika u hrvatskoj umjetničkoj glazbi polovinom 20. stoljeća. Značajan dio do danas je ostao u rukopisu. Kao izrazitu simfoničaru, orkestralno područje predstavljalo mu je poseban izazov (8 simfonija, 4 klasična koncerta za orkestar, 10 instrumentalnih koncerata), slično kao i glazbena scena (dvije opere, *Koriolan* i *Oluja*), a skupini velikih rukopisa pripada i kantata *Zadnji Adam* na stihove S. S. Kranjčevića. Njegov komorni opus, uglavnom i danas prisutan u izvedbenoj praksi, uz pet gudačkih kvarteta nazvanih *Moje djetinstvo*, posvećen je instrumentalnim sonatama i minijaturama te intimnoj vokalnoj lirici. (Sanja Raca) Stjepan Šulek dobitnik je dvije Nagrade Vlade FNRJ (1946., 1949.), četiri Nagrade Grada Zagreba (1955., 1958., 1960., 1964.), Nagrade Milka Trnina (1961.), Nagrade Vladimir Nazor za životno djelo (1973.), Nagrade *Andrija Patricij Petrić* Osorskih glazbenih večeri (1979.) i Vjesnikove nagrade »Josip Štolcer Slavenski« (1981.).

»Čini mi se važnim... istaknuti... da je majstor Šulek do svojih skladateljskih rezultata došao praktički sâm, bez učitelja, odnosno uz mnogo učitelja koje je sâm birao, a izabrao je najveće: Bacha, Beethovena, Brahmsa, Wagnera... i ostao im zauvijek vjeran.» (Stanko Horvat)

♫ **Triptih za orgulje *Dona nobis pacem...***: Orgulje su u skladateljskom opusu S. Šuleka zastupljene poznatim i često izvođenim Koncertom za orgulje i orkestar. Ovaj Triptih nepoznat je široj publici, kao i interpretima. Skladan u zimu 1983., on predstavlja primjer skladateljskog promišljanja, revitalizacije i valorizacije orguljaške tradicije. Trostavna skladba u okviru kasnoromantična idioma stvara gradaciju suptilnim nizanjem polifono razrađenih dijelova i završava monumentalnom fugom u kojoj se očitovalo sve kontrapunktsko umijeće kompozitora. Autorove oznake registracije sugeriraju bogatu zvučnu lepezu, od eterične lirike II. stavka do orkestralnog *tutti*ja u završnoj kulminaciji. Arhitektonska uravnoteženost forme, raznovrsnost ugođaja i polifona razvijenost, temelji stvaralaštva Stjepana Šuleka, zastupljeni su i u ovome opusu. (Elizabeta Zalović)

Stjepan Šulek – popis djela

DJELA. Orkestralna: Osam simfonija: I. u a–molu, 1944.; II. Eroica u D–duru, 1946.; III. u e–molu, 1948.; IV. u d–molu, 1954.; V. u c–molu, 1964.; VI. 1966.; VII. 1979.; VIII. 1981. Četiri klasična koncerta za orkestar: I. 1944.; II. za gudački orkestar, 1952.; III. za gudački orkestar, 1957.; IV. 1983. Instrumentalni koncerti: 3 za klavir, 1949., 1952., 1970.; za violončelo 1949.; za violinu, 1951.; za fagot, 1958.; za violu, 1959.; za klarinet, 1967.; za rog, 1972.; za orgulje, Memento, 1974. Epitaf (jednoj izgubljenoj iluziji), 1971.; Svečani

prolog (Scientiae et arti), 1966.; — Komorna: Moje djetinjstvo, 5 gudačkih kvarteta, 1984.; Klavirski sekstet, 1975. Sonate: za violinu i klavir, 1972.; Vox Gabrieli za trombon i klavir, 1973.; za violončelo i klavir, 1975.; za trublju i klavir, 1982., Tri trubadurske za gitaru, 1982.; Tre studije za violinu i klavir, 1976.; Triptih (Dona nobis pacem) za orgulje, 1982. — Klavirska: Tri sonate: 1947., 1978., 1980.; Tri preludija, 1942.; Muzika za mališane, 1946.; Malo, pa ništa, 1971.; SOS, 3 koncertne etide, 1971. — Scenska: Koriolan, glazbena drama 1957.; Oluja, opera, 1969.; De veritate, balet, 1977. — Vokalno–instrumentalna i vokalna: Zadnji Adam, kantata (S. S. Kranjčević), 1964.; ciklusi pjesama: Pjesma mrtvog pjesnika (D. Cesarić), 1970.; Strah (Đ. Sudeta), 1975. Baščanska ploča za mješoviti zbor, 1980. — Obrade: 7 simfonija Luke Sorkočevića, 1962.; N. Paganini: Capriccio br. 24 za violinu i klavir, 1952.; M. Stratik: Četiri simfonije, 1980.

Skladatelj, dirigent, pijanist i pedagog **ŽELJKO BRKANOVIC** (Zagreb, 1937.) diplomirao je glasovir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi S. Stančića, a studij kompozicije kod T. Proševa na Fakultetu za muziku umjetnost u Skopju. U dirigiranju se usavršavao na Akademiji Chigiana u Sieni, dok je studij kompozicije nastavio na Hochschule für Musik u Stuttgartu. Njegov profesionalni put vezan je uz splitski i zagrebački HNK gdje je djelovao kao dirigent i korepetitor, a zatim uz RTV Zagreb i dužnosti glazbenog urednika te producenta. Pedagoški rad započeo je u Opernom studiju Muzičke akademije i na Funkcionalnoj muzičkoj školi, a nastavio na Muzičkoj akademiji u Titogradu i potom na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, na kojoj je od 1983. do umirovljenja bio profesor kompozicije. U njegovoj klasi diplomirali su Ivan Josip Skender, Viktorija Čop, Mirela Ivičević, Domagoj Kresnik, Dubravko Palanović i Tibor Sirovitza. Od 2004. do 2008. bio je predsjednik Hrvatskoga društva skladatelja. Njegov skladateljski opus, zabilježen na više nosača zvuka, predstavljen je u domovini, Sloveniji, Makedoniji, Velikoj Britaniji, Francuskoj, Njemačkoj, Portugalu, Rusiji i u SAD–u. Dobitnik je Vjesnikove Nagrade »Josip Štolcer Slavenski« i godišnje Nagrade Vladimir Nazor.

♪ U nizu mojih asocijacija na crkvenu glazbu preferiram orgulje, pa i kada se oduševljava starim crkvenim napjevima Pavlinske pjesmarice ili Citharae octochorde. Ova posljednja zbirka inspirirala me da napišem skladbu **Cithara** — pet stavaka za orgulje. Naslovi su mi uglavnom tematski materijali koje obrađujem. U tim materijalima katkada se prepoznaje osnovni napjev, ali često je sadržan samo u ritmičkom pomaku ili u karakterističnom intervalu. U potpuno slobodnom prohodu izmjenjuju se slike različitih sadržaja te one karakteriziraju pojedine naslove. Svakako se ograđujem od strogih crkvenih kanona i prepuštam se isključivo vlastitim dojmovima. Posljednji stavak *Pjevaj hvale Magdaleno* posvećen je prijatelju Marku Ruždjaku. Dopusan je nešto kasnije i do sada nije bio izveden. Obilježava ga jedinstvena linija svojevrsno registrirana te obogaćena čvrstom strukturom ostinantnih pulsacija.

Orguljaš i skladatelj **ANTE KNEŠAUREK** (Zagreb, 1978.) diplomirao je orgulje na Muzičkoj akademiji u klasi prof. M. Penzara. Studij je nastavio na Händel–Akademie u Karlsruheu (prof. L. Lohmann) i kod D. Rotha u Parizu. Improvizaciju je studirao s A. Klobučarom, kasnije i na majstorskom poslijediplomskom studiju u Detmoldu, dok je kompoziciju diplomirao 2005. u klasi prof. M. Ruždjaka. U zvanju docenta djeluje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i Osijeku. Dobitnik je Rektorove nagrade, Nagrade Darko Lukić te Nagrade Günther Ramin za polifonu improvizaciju dodijeljene na istoimenu Međunarodnom natjecanju u Leipzigu. Djela su mu predstavljena u Hrvatskoj, Sloveniji,

Austriji, Njemačkoj i Italiji. Glavni je orguljaš zagrebačke Bazilike Srca Isusova. Redovito koncertira u zemlji i inozemstvu, snima za HRT; ostvario je nekoliko samostalnih nosača zvuka. Član je žirija hrvatskih orguljaških natjecanja.

♪ Kompozicija **Litanija i aklamacija** refleksija je zaziva, nabiranja, pomiješana zvuka i mrmorenja molitve, odjeka zaziva koji se prepliću u dimenziji nedokučivog. Srž želja i bit samih molitava, pitanje za što se moli i kako se moli, koliko su te želje ostvarive ili ostvarene, te u kojoj kategoriji su tražene, ostaje nepoznato, intimno, personalno. Traženje u kategoriji ljubavi? Responzorij ne postoji, postoji samo »jedno«: versus Deum. Ostaje nada...

Skladatelj i glazbeni pedagog **BRANKO LAZARIN** (Blaškovec, kraj Sv. Ivana Zelene, 1940.) diplomirao je kompoziciju kod S. Šuleka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Usavršavao se kod M. Kelemena na Državnoj visokoj glazbenoj školi u Kölnu. Od 1971. do 1980. bio je nastavnik teorijskih predmeta na Muzičkoj školi Pavao Markovac, od 1980. docent i profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, sada u trajnom znanstveno–nastavnom zvanju redovitog profesora za teorijske glazbene predmete. Bivio se i glazbenom publicistikom u dnevnicima, tjednicima (Studentski list, Telegram, Vjesnik) i periodičkim publikacijama (Vidik, Svesci, 15 dana, Muzika, Primijenjena psihologija, Encyclopedia moderna, Theoria).

♪ Oblikotvorna dimenzija djela **7 preludija za orgulje** (2001.) proizlazi iz strukture intervala. Odvijanje tonske građe u znaku je trodijelnosti ABA (I. i III.) i ABCA (II., IV., V., VI. i VII. preludij). Ritamsko–metarsku sastavnicu karakterizira improvizacijska spontanost, nemirna »časovitost« (bez taktne crte), iznad svake formule. Melodija izrasta iz odabranih intervalskih konfiguracija, u zvučanju koje se rasprostire u zamišljenoj ravnoteži i svijanju glazbene vertikale i horizontale, u orguljsku zvukovnost sâmu. Tekstura tonske mreže (ne karike lanca), zvukovna boja poravnateljica, zastrašujući bezdan glazbala (tog čudovišta koje nas diše) nisu nepoznati ljubitelju orguljske glazbe. Gravitacija kao da tu djeluje proizvoljno, i nasumično. Zaobljenost zgušćivanja umnaža se i osvjetljuje rubove »oblika u pokretu«. U procesu s bezbrojnim naslućivanjima.

Skladatelj i pedagog **IVO JOSIPOVIĆ** (Zagreb, 1957.) završio je studij kompozicije na Muzičkoj akademiji u klasi prof. S. Horvata te Pravni fakultet na kojemu je i doktorirao. Njegovu skladateljskom opusu pripadaju orkestralna, koncertantna, vokalna i vokalno–instrumentalna, komorna i solistička djela, među kojima su istaknute *Samba da camera* za gudače, *Epikurov vrt* za simfonijski orkestar, *Drmeš za Pendercockog* za tamburaški orkestar, *Dernek* za dva glasovira i gudače, *Pater Perotinus Millennium Celebrat* za simfonijski orkestar, *Quartetto rusticano* za gudački kvartet, *Czardasz* za puhački kvintet, *Igra staklenih perli* za glasovir, *Susreti u snima* za mezzosopran i gudače, *Žalobni pjev* za violinu i klavir, *Tuba ludens* za tubu i orkestar te *Musicam psalite* za instrumentalni ansambl. Za svoj stvaralački opus primio je Grand Prix Europske radijske unije (EBU) na natjecanju Međunarodne federacije Muzičke omladine, dvije diskografske nagrade Porin i Nagradu Boris Papandopulo Hrvatskoga društva skladatelja. »U njegovu stvaralaštvu, bez obzira na slobodu preobražaja stvaralačke geste koja se mijenja iz opusa u opus, uvijek je prisutna određena obredna ritualnost rukopisa. Izvori iz kojih dolaze te zvučne slike potpuno su oprečni i neortodoksni, a

moguće je ih je prepoznati po idiomima koje koristi. Štedljiv u broju partitura, on ih slaže u prostornim plohama postmodernističke arhitekture. Preobražaji struktura i glazbena materijala slijede zakone medija za koji su stvarani, bez obzira koliko je djelo u svoj biti vokalno (pjevno) ili instrumentalno, a čvrsto postavljanje središta skladbe, daje ključ njezina rješenja. Određeni romantizam, ali ne u smislu ranije glazbene tradicije, otkrit će himničku pozadinu njegova zvučnoga svijeta, možda nesvjesno duhovno bratimstvo sa simboličnom Lukačićevim ikonom *Canite et psalite* («Pjevajte i svirajte»), koje u proširenom latinskom stihu što ga Josipović koristi u opusu *Musicam psalite* iz 2003., doslovno upućuje »svirajte glazbu i slavite je«. (Sanja Raca)

♪ **Lichtenstein Pop-Art (Hommage Royu Lichtensteinu):** Roy Lichtenstein (1923.–1997.) jedan je od rodonačelnika pop-art pravca u likovnoj umjetnosti 20. stoljeća. Pop-art, likovni pravac koji, između ostaloga, obilježavaju sinteza apstrakcije i figurativnosti, određeni »karnevalizam« i groteska, od drugih se umjetničkih koncepata izdvaja optimizmom, približavanjem dnevnom, »realnom« životu ljudi i neobvezujućim elektricizmom koji nije puko sastavljanje već viđenog, već svojevrsna sinteza mašte i realiteta. U »akademske« glazbi pop-art se može dijelom prepoznati i u onome što se označava postmodernom. Bliska mi je nova artikulacija već upotrijebljenih formi, pa i klišeja sadržanih u popularnoj i narodnoj glazbi, reartikulacija tehnika baroka ili klasičke, spoj robusne avangarde i nježnog minimalizma. Posebno, sklon sam optimizmu i uživanju u umjetnosti, kako kreatora, tako i primatelja. Likovna djela Roya Lichtensteina, često u formi stripa, poput *Picture and Pitcher*, *Entablature*, *Still Life in Yellow and Black*, *Landscape with Figures and Rainbow*, *The Great Pyramids*, *Mad Scientist* ili *POW WOW*, asociraju me na takav umjetnički pristup.

TRIBINA

Glazbeno nakladništvo – diskografija

Jana Haluza, muzikologinja

Mirjana Matić, direktorica Cantusa d.o.o

Antun Tomislav Šaban, skladatelj, glavni tajnik Hrvatskog društva skladatelja

Tomislav Škulić, direktor Aquarius Music Publishing, d.o.o., član Predsjedništva Hrvatskog društva skladatelja

Mladen Tarbuk, skladatelj i dirigent

U 2009. godini vodeći diskografski nakladnici ozbiljne glazbe u Hrvatskoj — **Aquarius Records, Cantus, Croatia Records i Orfej** prijavili su ukupno 15 nominacija za Porin za najbolji album klasične glazbe i to prvenstveno sa snimkama djela hrvatskih skladatelja.

Album	Izvođač	Glazbeni producent	Nakladnik
101% TUBA	»XL« Kwartet tuba	Vanja Lisjak	Zagrebačka filharmonija / Aquarius Records
Andelko Igrec: Pashalne slike	Zbor i Simfonijski orkestar HRT-a / Dječji zbor Varaždinske biskupije / dirigent: Vladimir Kranjčević	Andelko Igrec	Orfej / HRT
Antologija djela hrvatske zbarske glazbe 4	Slovenski komorni zbor / Vladimir Kranjčević, dirigent	Marinka Strenar	Cantus
Bach–Busoni, Beethoven, Szymanowski, Papandopulo	Vladimir Babin	Vladimir Babin	Morris Studio / Aquarius Records
Boris Papandopulo: 3. Koncert za klavir i orkestar/ Koncert za violinu i orkestar	Zagrebačka filharmonija / Pavle Dešpalj / Solisti: Dalibor Cikojević, klavir i Sidonija Lebar, violina	Pavle Dešpalj	Zagrebačka filharmonija / Aquarius Records
Briljantne varijacije	Željko Milić	Željko Milić	Cantus
Danijel Detoni svira Dubravka Detonija	Danijel Detoni	Petko Kantardžijev Mlinac	Croatia Records / Orfej / HRT
Gudački kvartet Sebastian — Papandopulo, Gotovac, Slavenski	Gudački kvartet Sebastian	Vanja Lisjak	Croatia Records
High Spirits	Zagrebački gitarski trio	Zagrebački gitarski trio	Cantus
Hrvatski skladatelji	Komorni orkestar Simfonijskog orkestra HRT-a	Joško Krivić / Ruben Radica	Orfej / HRT
Krasna zemlja	Viktor Vidović	Viktor i Ana Vidović	Aquarius Records
Quattro obbligato — orguljaški duo	Elizabeta Zalović / Mirta Kudrna	Mario Penzar	Croatia Records
Tako je nekoć bilo...	Ljubo Gašparović	Ljubo Gašparović	Cantus
Tamara Jurkić Sviben — Božidar Kunc: Sonate	Tamara Jurkić Sviben	Tamara Jurkić Sviben	Croatia Records
W. A. Mozart — I. M. Jarnović	Andelko Krpan / Marko Genero	Nenad Firšt	Croatia Records

ANTUN TOMISLAV ŠABAN (Zagreb, 1971.) započeo je studij kompozicije na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji kod prof. D. Kempfa, a nastavio na Sveučilištu za glazbu i primijenjene umjetnosti u Beču, gdje je studirao kompoziciju i teoriju glazbe, a potom kompoziciju u području primijenjene i medijske glazbe. Jednu akademsku godinu proveo je na sjevernoameričkom Sveučilištu Miami, usavršavajući se u jazz kompoziciji i aranžiranju. Od veljače 2000. umjetnički je voditelj Jazz kluba Zagreb, a od rujna iste godine do danas glavni je tajnik Hrvatskoga društva skladatelja. S podjednakim uspjehom sklada u različitim glazbenim žanrovima, a veliku pozornost posvećuje jazz stvaralaštvu. Iako se žanrovi u njegovim skladbama ne preklapaju, očigledni su prijenosi nadahnuća i materijala. Autor je solističkih, komornih i orkestralnih djela, većih formi za jazz sastave te niza obrada, prerada i aranžmana. Za skladateljski rad dobio je Nagradu Big Band Süd (*Swing Analysis* za jazz orkestar), Nagradu Fonda Stjepan Šulek (*On the Origin of Species...* za simfonijski orkestar) i Nagradu Miroslav Sedak Benčić (*No name feature* za jazz orkestar).

MLADEN TARBUK — vidi str. 12

19.30 Crkva svetog Franje

TRANSCONTINENTAL POSTCARDS

Gudački kvartet Sebastian u povodu 20 godina djelovanja

Anđelko Krpan, violina
Korana Rucner, violina
Nebojša Floreani, viola
Zlatko Rucner, violončelo

Program:

Frano Đurović: *Malo sutra** za gudački kvartet

Sanda Majurec: *Pe' moti za finit pismu** za gudački kvartet

Anđelko Igrec: Agnus Dei za gudački kvartet

Nenad Firšt: Religioso za gudački kvartet

Silvio Glojnarić: *Forelock** za gudački kvartet

Tomislav Uhlik: Astor — tango istriano* za gudački kvartet

Vanja Lisjak: *Transcontinental Postcards* — tonske slike za gudački kvartet

Polarno svjetlo

Boston Blues

Papar fuga

Trans Siberian

Zbog Anne Magdalene (Varijacije na temu C. Ph. E. Bacha)

Avenida Sao Paolo

Međuzvezdana razglednica

GUDAČKI KVARTET SEBASTIAN osnovan je 1982. godine kao Kvartet Muzičke omladine Zagreb. Od 1990. godine djeluje pod imenom Gudački kvartet Sebastian. Njegovi članovi usavršavali su se na mnogim međunarodnim seminarima komorne glazbe, a kao ansambl, član su pariške Međunarodne zaklade Yehudi Menuhin. Osim koncerata u domovini, gostovali su u Sloveniji, Francuskoj, Sjevernoj Koreji, Italiji, Austriji i Mađarskoj. Repertoar Kvarteta obuhvaća djela u rasponu od razdoblja klasičke do suvremene glazbe, posebno hrvatskog stvaralaštva i praizvedbi (A. Klobučar, N. Firšt, A. Igrec, D. Bukvić, V. Lisjak, S. Drakulić i drugi). Njihovi gosti istaknuti su glazbenici poput Milana Turkovića, Paula Meyera, Pierluigija Camicia i Aleksandra Serdara. Od 2002. imaju vlastiti koncertni ciklus u Maloj dvorani Vatroslava Lisinskog. Tijekom dva desetljeća umjetničkog djelovanja potvrdili su se kao istinski promicatelji hrvatske glazbe.

Izvedbe i praizvedbe skladbi hrvatskih autora (2002.–2009.):

Julije Bajamonti: Gudački kvartet u F–duru; Bruno Bjelinski: 3. gudački kvartet — Bečki; Dalibor Bukvić: *Danse des Apparitions** za gudački kvartet i elektroniku, Kyrie*; Sa-nja Drakulić: *Valovi** za termenvox i gudački kvartet; Frano Đurović: Kvintet za saksofon i gudački kvartet*; Nenad Firšt: 3. gudački kvartet*, Religioso*; Leopold Ebner: *Pod križem* — oratorij za sopran, bariton i gudački kvartet; Silvio Foretić: 1. gudački kvartet — Uskrsni, 2. gudački kvartet — *Za bolja vremena*; Jakov Gotovac: Gudački kvartet u E–duru, op. 16; Stanko Horvat: *Kafkophonie* za gitaru i gudački kvartet; Anđelko Igrec: Stabat mater* za mezzosopran i gudački kvartet, Munchiana*, Agnus Dei*; Amando Ivančić: Simfonija u D–duru; Ivan Mane Jarnović: Gudački kvartet br. 2 u Es–duru, Gudački kvartet br. 3 u A–duru; Zoran Juranić: Gudački kvartet*; Milko Kelemen: *Splintery*; Marijan Kichl: 2. gudački kvartet*; Anđelko Klobučar: 5. gudački kvartet*, 6. gudački kvartet*, Krist na križu — tri stavka za gudački kvartet*, Tri duhovna stiha za sopran i gudački kvartet, *Uskrsnu Isus doista* — partita za gudački kvartet, 1. gudački kvartet; Božidar Kunc: Kvintet za glasovir i gudački kvartet; Fran Lhotka: Gudački kvartet u g–molu, Valcer za gudački kvartet; Vatroslav Lisinski: Uvertira *Porin* za gudački oktet, Uvertira operi *Ljubav i zloba* (skladateljeva obrada za flautu i gudački kvartet); Vanja Lisjak: *Transcontinental Postcards* — tonske slike za gudački kvartet*; Miroslav Magdalenić: Tri impresije; Josip Magdić: Uskrsne varijacije; Vjekoslav Nježić: Lontano dappertutto*; Krsto Odak: 2. gudački kvartet; Boris Papandopulo: Dvije duhovne*, za sopran i gudački kvartet, 1. gudački kvartet, op. 7, 2. gudački kvartet, Sekstet za 2 violine, violu, violončelo, kontrabas i glasovir, 6. gudački kvartet, *Začula se pjesma mira i slobode*, Koncert za fagot i gudače; Dora Pejačević: Glasovirski kvintet u h–molu op. 40, Gudački kvartet op. 58 u C–duru; Miljenko Prohaska: *Sebastiana**; Marko Ruždjak: *Prije snijega*; Igor Savin: *Balasilenia**; Mihovil Stratik: Sinonia u e–molu; Berislav Šipuš: 2. gudački kvartet*; Josip Štolcer Slavenski: Šest narodnih — suita za gudački kvartet, 3. gudački kvartet, Balkanska suita za gudački kvintet, 4. gudački kvartet; Dragutin Turanyi: 6. gudački kvartet u A–duru; Tomislav Uhlík: 2. gudački kvartet*, Aleluja za mezzosopran i gudački kvartet; Ivan Zajc: Divertimento za gudački kvartet (obrada skladbe za 4 violine), Gudački kvartet u E–duru, op. 143

Violinist **ANĐELKO KRPAN** (Zagreb, 1967.) diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Kristijana Petrovića i magistrirao na Visokoj školi za glazbu i scensku umjetnost u Beču kod prof. Dore Schwarzberg. Usavršavao se kod Yfrah

Neamana, Igora Ozima i na Menuhin Music Academy u Gstaadu. Solistički je gostovao u Švedskoj, Austriji, Italiji, Rusiji i u Ukrajini; nastupao je uz hrvatske i inozemne orkestre. Bio je član Bečke komorne filharmonije, a od 1997. do 2002. Zagrebačkih solista (koncertni majstor). Jedan je od utemeljitelja i prvi violinist Kvarteta Sebastian. Nositelj je prve nagrade na Međunarodnom violinističkom natjecanju Alpe-Adria u Italiji, Nagrade HGZ-a (1989.) i Nagrade Muzičke omladine Ivo Vuljević (1993.). Nositelj je Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića. Djeluje kao docent na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Za CD »Hrvatske sonate«, s djelima J. Š. Slavonskog, M. Cipre i B. Papandopula (Croatia Records) osvojio je dvije diskografske nagrade Porin.

KORANA RUCNER (Zagreb, 1979.) diplomirala je violinu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a posljediplomski studij nastavila je u klasi prof. Anđelke Krpana. Sudjelovala je na mnogim međunarodnim seminarima (G. Žislin, D. Schwartzberg, A. Schoenfeld, M. Frischenschlager, A. Kouchner, L. Sorokow). Dobitnica je više prvih nagrada na Hrvatskom državnom natjecanju. Solistički je nastupila uz Zagrebačku filharmoniju i uz Simfonijski orkestar Muzičke akademije. Kao koncertna majstorica i solistica sudjelovala je u radu Europskog orkestra mladih u Republici Irskoj, a kao predstavnica Republike Hrvatske gostovala je u Kanadi, SAD-u, Njemačkoj, Švicarskoj, Poljskoj i Austriji sa Svjetskim orkestrom Glazbene mladeži. Od 2001. godine članica je Zagrebačke filharmonije, od 2002. Kvarteta Sebastian.

Violist **NEBOJŠA FLOREANI** (Zagreb, 1962.) član je Simfonijskog orkestra Hrvatske radiotelevizije i profesor viole na Glazbenoj školi Pavla Markovca u Zagrebu. Violu je počeo učiti u klasi prof. Milana Čunka, a diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Stefana Passaggia. Jedan je od osnivača Gudačkog kvarteta Sebastian.

Violončelist **ZLATKO RUCNER** (Zagreb, 1952.) diplomirao je na Muzičkoj akademiji u klasi prof. V. Dešpalja. Za vrijeme školovanja nastupao je solistički i uz Zagrebačku filharmoniju, Dubrovački gradski orkestar i Simfonijski orkestar Muzičke akademije. Do 1984. bio je solo čelist Zagrebačke filharmonije, a potom član Zagrebačkih solista. Kao iskusni komorni glazbenik, sudjelovao je u radu više komornih ansambala. Često nastupa u ulozi solista u djelima F. Couperina, L. Boccherinija, J. Haydna, R. Matza i J. Bragata. Od 1996. predaje komornu glazbu na Muzičkoj akademiji. Član je Gudačkog kvarteta od 1995. godine.

FRANO ĐUROVIĆ — vidi str. 30

♫ **Malo sutra** za gudački kvartet nepretenciozna je kompozicija napisana za *Peti instrument*, baletnu večer u pulskom Istarskom narodnom kazalištu.

SANDA MAJUREC (Mali Lošinj, 1971.) diplomirala je kompoziciju u klasi prof. Stanka Horvata i čembalo u klasi prof. Višnje Mažuran. Usavršavala se u Semmeringu kod Ericha Urbannera i Szombatelyju kod Michaela Jarrella. Pohađala je Ljetnu školu nove glazbe u Darmstadtu, a u okviru kulturne suradnje između Hrvatske i Švedske boravila je Centru za kompozitore u Visbyju, Švedska. Surađivala se sa skladateljem elektro-

ničke glazbe Robertom Zanata u stvaranju skladbi *Cablogramma* i *Cifre per quartetto d'archi* za akustične instrumente i elektroniku. Dobitnica je dvije Rektorove nagrade, Nagrade Hrvatskog glazbenog zavoda kao jedna od najboljih diplomantica na studiju kompozicije i poticajnih priznanja Ministarstva kulture. Suraduje s istaknutim umjetnicima i ansamblima (P. Dešpalj, U. Lajovic, R. Vojtek, M. Zadro, S. Rucner, M. Čepulić, M. Filjak, D. Bošnjak, E. Karamazov, Kvartet Mondrian, Zagrebački kvartet, Zagrebački kvartet saksofona, Zagrebački gitaristički kvartet, Kvartet Porin, Cantus Ansambl, Simfonijski orkestar Radio Praga, Zagrebačka filharmonija). Skladbe su joj predstavljene u zemlji i inozemstvu (Muzički biennale Zagreb, Glazbena tribina u Puli, Osorske glazbene večeri, ciklus koncerata Zagrebačke filharmonije, Festival mladih skladatelja u Solunu, Bartók festival u Szombatelyju, Mali festival čembala, čija je jedna od utemeljiteljica, Ljetna scena Amadeo). Aktivna je kao čembalistica. Djeluje kao izvanredna profesorica na Umjetničkoj akademiji u Osijeku i kao vanjska suradnica na Glazbenom učilištu Elly Bašić u Zagrebu.

♫ **Pe' moti za finit pismu** je kompozicija za gudački kvartet i koreografa ili plesača (plesачe?). Broj pet ovdje ima simboličnu funkciju: osim što je skladba namijenjena za »peti instrument«, sastavljena je od pet varijacija u pet minuta.

ANĐELKO IGREC (Heidelberg, 1968.) završio je studij filozofije i teologije u Zagrebu. Nakon školovanja u Hrvatskoj, diplomirao je orgulje i improvizaciju na Sveučilištu za glazbu u Beču u klasi prof. Hansa Haselböcka, zatim na istom Sveučilištu crkvenu kompoziciju u klasi prof. Wolfganga Sausenga i kompoziciju u klasi prof. Klausa P. Satzlera. Živi i djeluje u Varaždinu kao orguljaš i zborovođa katedralnog zbora *Chorus Angelicus*. Član je Hrvatskog društva skladatelja i Hrvatskog društva crkvenih glazbenika. Voditelj je Ureda za crkvenu glazbu Varaždinske biskupije. Predaje na Institutu za crkvenu glazbu Albe Vidaković Sveučilišta u Zagrebu. Na Orguljaškoj ljetnoj školi u Šibeniku voditelj je klase za improvizaciju i gregorijaniku. Glazbeni je urednik časopisa za duhovnu glazbu »Sveta Cecilija« i mjesečnika crkvenih glazbenika »Naviještati glazbom«. Uz pedagoški rad, aktivan je kao orguljaš i dirigent. Dobitnik je Nagrade Jurica Murai Varaždinskih baroknih večeri za najbolju solističku izvedbu te Vjesnikove Nagrade »Josip Štolcer Slavenski« (oratorij Pashalne slike, 2008.).

♫ Skladba **Agnus dei** nastala je 2009. na inicijativu Gudačkog kvarteta Sebastian, kojemu je i posvećena. Kvartet je skladbu praizveo 4. travnja iste godine na koncertu u crkvi sv. Katarine u Zagrebu u okviru festivala Svečanosti pasionske baštine.

Skladatelj i violinist **NENAD FIRŠT** (Zagreb, 1964.) po završetku studija kompozicije u klasi prof. Dane Škerla i violine u klasi prof. Roka Klopčiča na Akademiji za glasbo u Ljubljani, nastavio se usavršavati na međunarodnim seminarima za komornu glazbu i kompoziciju u Hrvatskoj, Sloveniji, Mađarskoj i Francuskoj. Bio je član Gudačkog kvarteta Sebastian, predsjednik Muzičke omladine Slovenije i umjetnički direktor Međunarodnog kampa Glazbene mladeži Slovenije. Umjetnički je direktor glazbenih djelatnosti na Zavodu *Celeia* u Celju i Međunarodnog festivala zborova, a od 1988. umjetnički je ravnatelj i dirigent Celjskog gudačkog orkestra. Gostovao je na europskim festivalima, u SAD-u, Brazilu, Australiji, Rusiji, Koreji i Japanu. Njegove skladbe snimljene su na 30 nosača zvuka. Ove je godine primio nagradu Prešernova fonda, najvišega držav-

nog priznanja za kulturu.

♫ Skladba **Religioso** nastala je 2009. godine na inicijativu Gudačkog kvarteta Sebastian, kojemu je i posvećena. Ansambl je djelo praižveo u travnju iste godine na koncertu u zagrebačkoj crkvi sv. Katarine u okviru festivala Svečanosti pasionske baštine.

SILVIJE GLOJNARIĆ, skladatelj, dirigent, aranžer i bubnjar (Ladislavec, Zlatar Bistrica, 1936.), glazbenu naobrazbu stekao je na teorijsko–nastavničkom odjelu Muzičke akademije u Zagrebu. Dugogodišnji bubnjar Zagrebačkog jazz kvarteta i Zagrebačkog jazz kvinteta, u Plesni orkestar RTV Zagreb, današnji HRT, prelazi 1977. godine. Sudjelovao je na više europskih jazz festivala kao aktualni šef dirigent Big banda Hrvatske radiotelevizije i kao glazbenik u manjim sastavima, a surađivao je s Artom Farmerom, Johnnym Griffinom, Johnom Lewisom, Albertom Mangelsdorffom, Stanom Getzom i mnogim drugima. Njegov autorski opus predstavlja ga kao stvaratelja kojemu je sloboda oblikovanja i sklonost otvorenoj formi, jednako solističkih dionica, kao i onih orkestralnih, stvarni konstruktivni element glazbene cjeline čemu pridonosi i osobno izvodilačko iskustvo. Sklada glazbu za različite formacije, od komornih do big band sastava. Dobitnik je nagrade Miroslav Sedak Benčić Hrvatskog društva skladatelja (2003.) i plakete Status Hrvatske glazbene unije u povodu 60. obljetnice umjetničkog djelovanja. Nositelj je Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića.

♫ **Forelock**, komorno djelo *crossover* podrijetla i izvora, pisano je za gudački kvartet. Već u ranijim radovima (osobito *Music and Imagination*) nastojim relativizirati limitirajuće odmake, to jest *mainstream*–*Avant*–garde, jer što više vrijeme odmiče, razlike postaju irelevantne. Za ovakve se radove vrlo često koristi izraz *fusion*, međutim za moje skladbe pojam *beyond*–*Avant*–garde ima više smisla, jer je pripadnost spomenutu izvoru izraženija. Radi se svakako o novom glazbenom jeziku, on izlazi iz okvira postmoderne i koristi sve postulate suvremene glazbe, posebno jazz. Suštinski, to je proces sadržajne transformacije gdje gudački kvartet postaje amalgam u spoju *mainstream* i dosega *Avant*–garde izričaja.

Skladatelj, dirigent i pedagog **TOMISLAV UHLIK** (Zagreb, 1956.) diplomirao je teorijske glazbene predmete i dirigiranje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. I. Gjadrova, na kojoj je studirao i kompoziciju kod prof. S. Horvata. Raniju karijeru vezao je uz Ansambl Lado (u statusu univerzalna voditelja) i uz Gradsko kazalište Komedija (dirigent, s lijepim brojem premijernih naslova, osobito onih hrvatskih autora). Gostovao je u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu i Osijeku, vodio je Mješoviti pjevački zbor Lira i nastupao uz Simfonijski orkestar HRT–a, kao i Simfonijski puhački orkestar Hrvatske vojske. Sada je izvanredni profesor na Muzičkoj akademiji. Njegov opus broji više od stotinu djela za različite sastave, od komornih, simfonijskih, vokalno–instrumentalnih, zbornskih do tamburaških i harmonikaških orkestara. Istaknuti dio stvaralaštva čine djela u folklornom stilu. Neka od njih, u izvedbi ansambla Lado, obišla su svijet. Dobitnik je Vjesnikove nagrade »Josip Štolcer Slavenski« (1998.), više poticajnih priznanja Ministarstva kulture i diskografske nagrade Porin za opus *Quartetto concertante* za četiri gitare (2006.).

♫ U skladbi **Astor** isprepliću se odjeci Piazzoline glazbe s istarskim plesnim motivima. Zamišljena je kao tango s imaginarnom partnericom.

VANJA LISJAK (Našice, 1971.) diplomirao je trombon na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Marcela Fuchsa, a potom je i magistrirao. Godine 2001. proglašen je najistaknutijim solistom u okviru dvogodišnjeg solističkog studija na Hochschule für Musik und Theater u Bernu. Osnivač je Akademskog Brass Quinteta Zagreb Ljubljana, nastupa solistički. Od 1993. solist je u Simfonijskom orkestru HRT-a i suradnik Zagrebačke filharmonije. U statusu solista djelovao je u Orquestra Sinfonica Do Estado Sao Paulo, najvažnijem orkestru Južne Americi (2005.). Kao pedagog promiče metodu prof. Branimira Slokara kod kojega se usavršavao. Za Trio Vallis Aurea priređuje partiture baroknih majstora, piše aranžmane za vrlo raznolike ansamble i sklada. Partituru *Transcontinental Postcards* — tonske slike za gudački kvartet objavio je švicarski nakladnik Edition Bim 2009. godine.

🎵 ***Transcontinental Postcards*** nastao je iz ideje da slušatelju glazbom približim vlastite slike raznih dijelova svijeta u kojemu živimo. Većina impresija nastala je kao plod mojih putovanja, uvijek vezanih uz glazbu, dok su pojedini stavci inspirirani pričama kolega glazbenika sa svih strana globusa. Inovaciju je danas teško tražiti u tonskom jeziku, većinu toga izrekli su dobro poznati majstori skladanja. Njima sam zahvalan na prilici da mjestimično prepričavam svoju priču služeći se njihovim jezikom. Izvanglazbenim elementima, poput autentična tonskog zapisa javnog prometa u Bostonu (*Boston Blues*) te projekciji prepričanih »krijesnica« u svemiru, pribjegao sam kako bih djelo učinio što više trodimenzionalnim, te kako bih umjetnike i publiku pokušao na trenutak čvršće povezati optičko–auditivnim doživljajem... Budući da su svi stavci izrazito programskog obilježja, vjerujem da bih iznošenjem detalja i tumačenjem razloga pojedinih stavaka, onemogućio slušatelja u nesmetanu proputovanju kontinentima tih dvadesetak minuta, a posebno da na kraju toga putovanja svojeručno »potpiše razglednicu...« Zahvalan sam Kvartetu Sebastian na divnoj prilici početka stvaranja djela za gudače, možda jedinstvenoj zbog činjenice da će ono vremenom biti nadopunjeno novim stavcima, novim uglazbljenim dojmovima koje ću, nadam se, još dugo stjecati, diveći se veličanstvenosti svijeta u kojem živim, upoznaajući ga koliko god uspijem...

21.00 Istarsko narodno kazalište

DUBROVAČKI KANTUNI

Povodom 70 godina života Đele Jusića

Gudački kvartet Sebastian
Anđelko Krpan, violina
Korana Rucner, violina
Nebojša Floreani, viola
Zlatko Rucner, violončelo

Matija Novaković, fagot
Neva Begović, violončelo
Elizabeta Zalović, klavir
Zagrebački akademski kvartet gitara
Srđan Bulat
Mario Husnjak
Emina Trivanović
Diana Penezić

Mješovita vokalna skupina Nešpula
Sopran:
Doris Mejak
Tea Mužić
Dijana Rogulja Deltin
Alt:
Angelina Pilepić
Martina Šverko
Tenor:
Maja Lipovčić
Tatjana Merkl
Višnja Pilepić
Bariton:
Sandro Lučić
Ivan Žagar
Bas:
David Sarafimovski
Dragan Starivlah

Dirigent: Tatjana Merkl
Vinka Burić, klavir
Bruno Krajcar
Tereza Kesovija

Program — Skladbe Đele Jusića:

Koncert za fagot i orkestar (gudački kvartet)
Allegro vivace
Andante con moto
Piano tremendis
Samo za dvoje — Andante con calore*
Suita za Zagrebački akademski kvartet gitara
Obrisi nad gradom — Capriccioso
Igra galebova — Allegro con moto
Dubrovački tanac — Allegretto
Nauči nas Marijo
La musica di notte
Lero, Lero
Volim te budalo mala
Izbor uspješnica
Jedan grad, samo jedan grad

ZAGREBAČKI AKADEMSKI KVARTET GITARA djeluje od akademske godine 2008./'09. pri zagrebačkoj Muzičkoj akademiji pod mentorstvom prof. Xhevdeta Sahatxhije. Članovi kvarteta izmjenjuju se s generacijama novih studenata. U sadašnjem sastavu, Kvartet je u svibnju ove godine pobijedio na Europskom gitarističkom natjecanju *Enrico Mercatali* (Gorizia, Italija) u kategoriji komornih sastava bez dobne granice.

SRĐAN BULAT (Split, 1986.) student je četvrte godine Muzičke akademije u Zagrebu u razredu prof. Darka Petrinjaka, a prethodne tri studirao je kod prof. Gorana Listeša na Umjetničkoj akademiji u Splitu. Dobitnik je Rektorove nagrade Sveučilišta u Splitu. Nositelj je brojnih nagrada na hrvatskim i međunarodnim natjecanjima (prve nagrade na Državnim natjecanjima, prve nagrade na Međunarodnim natjecanjima *Andrés Segovia* u Velbertu, *Anna Amalia* u Weimaru, *Fernando Sor* u Rimu, prva nagrada na ovogodišnjem natjecanju *Ferdo Livadić* u Samoboru). Nastupa kao solist i zemlji i inozemstvu.

MARIO HUSNJAK (Osijek, 1987.) student je prve godine diplomskog studija na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu prof. Darka Petrinjaka. Kao izvrstan i nadareni mladi glazbenik dobio je nagradu Virovitičko-podravske županije za najboljeg učenika Osnovne glazbene škole. Srednju glazbenu školu završio je u Osijeku s odličnim uspjehom. Sudjelovao je na brojnim koncertima u organizaciji Hrvatske glazbene mladeži. Pohađao je seminare kod profesora Darka Petrinjaka i Ante Čaglja.

EMINA TRIVANOVIĆ (Koprivnica, 1988.) završila je srednjoškolsko obrazovanje Križevcima u Glazbenoj školi Alberta Štrige u klasi prof. Xhevdeta Sahatxhije. Na međunarodnom natjecanju u Goriziji, Italija, osvojila je drugu nagradu 2005., a godinu kasnije prvu nagradu na Međunarodnom natjecanju u Murskoj Soboti, Slovenija. Također je nagrađivana i u disciplini komornih sastava. Studentica je Muzičke akademije u Zagrebu u klasi prof. Darka Petrinjaka.

DIJANA PENEZIĆ (Zagreb, 1989.) već je tijekom srednjoškolskog školovanja sudjelovala na županijskim i državnim natjecanjima. Studij na Muzičkoj akademiji započela je kod prof. Ante Čaglja, a potom kod prof. Istvána Röméra. Sada je na četvrtoj godini. Nastupala je na koncertima održanim u Hrvatskom glazbenom zavodu, Hrvatskom društvu skladatelja i Hrvatskom povijesnom muzeju.

Fagotist **MATIJA NOVAKOVIĆ** (Dubrovnik, 1964.) diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. M. Kobetića te magistrirao kao prvi magistar fagota u povijesti te visokoškolske ustanove. Usavršavanje je nastavio u Moskvi na Konzervatoriju P. I. Čajkovski kod prof. Valerija Popova. Stalni je član Dubrovačkog simfonijskog orkestra i honorarni predavač na Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u Dubrovniku. Istaknute su njegove interpretacije Koncerta za fagot i orkestar Borisa Papandopula, Milka Kelemena, Brune Bjelinskog, Emila Cossetta (praižvedba), Đele Jusića (praižvedba), kao i niz tematskih recitala od baroka, klasike, romantike do glazbe 20. stoljeća. Suosnivač je i umjetnički ravnatelj Umjetničke udruge Konavle Art i Festivala *Glazba & Riječ Konavle*.

NEVA BEGOVIĆ — vidi str. 62

ELIZABETA ZALOVIĆ — vidi str. 62

TATJANA MERKL (Pula, 1969.) stekla je osnovno i srednje glazbeno obrazovanje u Glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjgova u Puli, nakon čega je studirala Glazbenu kulturu na Filozofskom fakultetu u Puli. Od 1998. godine bavi se pedagoškim radom u pulskom OKUD-u »Istra« (ranije članica Harmonikaškog orkestra). Sudionica je brojnih seminara. Piše aranžmane za klapе i zborove, dugogodišnja je korepetitorica Pjevačkog zbora *Matko Brajša Rašan*, dirigentica Komornog zbora *Rubino* iz Rovinja te članica popularne ženske klapе *Teranke* iz Pule. Jedna je od utemeljiteljica Mješovite vokalne skupine Nešpula s kojom je osvojila zlatnu plaketu na 17. International Festival of Christmas and Advent Music with Petr Eben's Price (Prag, 2007.) te srebrnu plaketu i drugo mjesto na 25. International Franz Schubert Choir Competition & Festival (Beč, 2008.).

Pulska **MJEŠOVITA VOKALNA SKUPINA NEŠPULA** osnovana je 2006. pri KUD-u *Matko Brajša Rašan* na inicijativu umjetničke voditeljice Tatjane Merkl i nekoliko entuzijasta. Postava glasova je specifična, jer tenorsku dionicu pjevaju ženski glasovi. Nešpula je drvo, tipično za Mediteran, a u njegovu nazivu krije se ime rodnoga grada — NešPULA. Skupina je održala veliki broj koncerata na festivalima i smotrama u zemlji i inozemstvu. Pobjednici su 17th International Festival of Christmas and Advent Music with Petr Eben's Prize (Prag, 2007.), te dobitnici druge nagrade na 25. International Franz Schubert Choir Competition & Festival (Beč, 2008.) u kategoriji malih zborova do 24 pjevača. Njeguju istarsku narodnu i dalmatinsku klapsku pjesmu, gospel, a na repertoar su uvrstili obrade evergrina i popularnih skladbi, polifone teme i glazbu renesanse. U svibnju ove godine nastupili su na Europskom festivalu zborova u Varni, Bugarska (po jedan zbor iz svake europske države), na kojemu se sudionici odabiru temeljem umjetničkih vrijednosti zabilježenih na studijskim snimkama pjevačkih skupina.

Skladatelj, kantautor, etno-glazbenik i producent **BRUNO KRAJCAR** (Pula, 1972.) član je Hrvatskoga društva skladatelja, Hrvatskoga društva glazbenih umjetnika, Hrvatskoga novinarskog društva i Predsjednik Hrvatske glazbene Unije za Istru. Diplomirao je orgulje u razredu Huberta Berganta na Muzičkoj akademiji u Ljubljani (1995.), a potom je radio je kao profesor klavira u Glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjgova u Puli. Od 1998. stalno je zaposlen na Hrvatskom radiju Pula kao urednik, novinar i voditelj. Svira više instrumenata. Autor je brojnih skladbi, šansona, zvorske, klapske, kazališne i dječje glazbe. Suraduje s uglednim hrvatskim i inozemnim glazbenicima; na 25. Međunarodnom festivalu etno glazbe Europske radijske unije predstavljao je Hrvatsku albumom *Istra*. Istražuje istarsku glazbenu baštinu koju primjenjuje u stvaralačkom opusu. Pokretač je i umjetnički voditelj nekoliko manifestacija s ciljem očuvanja istarske tradicijske glazbe i običaja: *Zarozgajmo na Ćićariji* u Lanišću, *Fešta pres štrumienti* u Lindaru i *Maša po starinski* u Sv. Petru u Šumi. Dobitnik je Nagrade Status Hrvatske glazbene unije za najinstrumentalista 2004., Nagrade Milivoj Körbler Hrvatskoga društva skladatelja, diskografske nagrade Porin (album na stihove Mate Balote, 2008.) i drugih.

TEREZA ANA KESOVIA (Dubrovnik, 1938.) već je za vrijeme studija na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (prof. Theo Tabaka) svirala flautu u Simfonijskom orkestru Radio Zagreba i nastupala kao pjevačica. Prvi značajniji nastup ostvarila je u zagrebačkom Varijeteu (1959.), a prvi inozemni, na festivalu Pjesma za Europu 1962. godine. Od tada je nastupala i osvajala nagrade na tada vodećim festivalima zabavne glazbe (Split, Opatija, Zagreb, Sarajevo, Beograd) izvodeći pjesme Đele Jusića, Zdenka Runjića, Nikice Kalogijere, Arsena Dedića, Kemala Montena, Stipice Kalogijere i drugih. Priznata je umjetnica i u inozemstvu. Istaknuta su njezina gostovanja na festivalima u Bratislavi, Rio de Janeiru, na Kupu Evrope u Bernu, u Meksiku, Sopotu i Antaliji, također i međunarodne turneje, jednako kao i dva sudjelovanja na Pjesmi Eurovizije (*Bien plus fort*, 1966., *Muzika i ti*, 1972.), te osobito karijera ostvarena u Francuskoj šezdesetih i sedamdesetih godina. Suradivala je sa zvijezdama: Serge Lama, Tino Rossi, Gilbert Becaud i Ritta Pavone, održala solističke koncerte u pariškoj Olympiji 1988. i 2007.; 2008. ponovno se plasirala na francusku top listu pjesmom *De la ou tu m'aimes*. Nastupa i na velikim koncertima UNICEF-a. Dobitnica je Nagrade Vlaho Paljetak (1977.), Nagrade Zlatni Zagrebfest (1995.), Nagrade Đeki Srdljenović za poseban doprinos Splitskom festivalu (2000.), Nagrade Status Hrvatske glazbene unije (2009.), Nagrade Grada Dubrovnika za životno djelo, diskografske nagrade Porin za životno djelo, regionalne Nagrade IN-DEXI za životno djelo i druge. Odlikovana je Redom Viteza visokog odličja za doprinose u kulturi (*Chevalier des Arts et Lettres*) koju dodjeljuje predsjednik Republike Francuske, a uručena joj je i Zlatna povelja humanizma (1999.). Snimila je više od 30 LP ploča, sedamdesetak SP ploča te desetak CD-ova. Osim na hrvatskom, pjesme interpretira na osam svjetskih jezika.

Hrvatski skladatelj, aranžer, dirigent i gitarist **ĐELO JUSIĆ** (1939.) rođen je u Dubrovniku gdje je i počeo glazbeno školovanje. U tom je gradu našao izvore svojih nadahnuća te oblikovao prepoznatljive značajke u melodijskoj, harmonijskoj i stilskoj fakturi svojih skladba. Kao što se u Dubrovniku prepleću utjecaji drevnih kultura i tradicije sa suvremenosti njegova gradskog života, tako se i u Jusićevoj glazbi moderan pristup tonskom slogu pretapa s odjecima nekih davnih serenada ili klasičnih plesova, dijelova dragocjene baštine. Jusićeve pjesme pripadaju mediteranskome krugu hrvatske zabavne glazbe kojemu su dale svoj vrijedan i specifičan obol. Skladati je počeo 60-tih godina prošloga stoljeća kada je utemeljio vokalne-instrumentalni sastav Dubrovački trubaduri s kojim je uspješno nastupao u domovini i u inozemstvu. Također je osnovao i Dječji zbor Mali raspijevani Dubrovnik koji je upravo obilježio 43. obljetnicu rada, a koji je nastupio i pred papom Ivanom Pavlom II. u Vatikanu (1992.). Osim za bivši Jugoton (danas Croatia Records), snimao je i za poznate svjetske diskografske kuće među kojima su Columbia, CBS, Parlophone, Electrola, Supraphone i Ensemble électronique. Snimio je 80 LP-a i 20 CD-ova na kojima se nalazi golem broj skladba. Za komercijalne uspjehe tih izdanja dobio je desetak platinastih i zlatnih ploča. Od godine 1970. do 1975. bio je u Zagrebu dopredsjednik Udruženja muzičkih radnika Hrvatske Croatia-Concert, a 1975. postao je njegovim predsjednikom. Četiri godine obavljao je dužnost glazbenoga selektora Međunarodnoga dječjeg festivala u Šibeniku. Od godine 1990. stalno boravi u Dubrovniku s kojim je podijelio i najteže ratne godine, organizirajući humanitarne i prigodne koncerte. Kao dirigent nastupao je na najpoznatijim koncertnim pozornicama, a ističe se i kao skladatelj oratorijske, kazališne, filmske i dječje glazbe. U doba rata skladao je, pored popularnih pjesama-budnica *Kad zazvone dubrovačka*

zvona ili *Sveti Vlaho molitve naše čuj*, i uspjelu šesterostavačnu, često i posvuda izvedenu suitu *Dubrovački kantuni* koju je snimio s Dubrovačkim simfonijskim orkestrom i objavio na kompaktnoj ploči, a s tim će djelom i početi večerašnji koncert. U ratnome je razdoblju skladao i oratorij *DE CIVITATE LIBERTATIS VERITAS* (Istina o Gradu slobode) za koji su tekst napisali dubrovački biskup Želimir Puljić i pjesnik Luka Paljetak. To se djelo godinama izvodilo na dan najtežega ratnog razaranja Dubrovnika (6. prosinca 1991.), a 1995. je bilo izvedeno i u Splitu, Steyeru, Beču i Zagrebu. Godine 1997. djelo je bilo izvedeno (pod autorovim ravnanjem) i na Dubrovačkim ljetnim igrama. Na osnovi velikog uspjeha te skladbe u Austriji, Međunarodni festival Chor–Festival Steyer naručio je od Jusića novo djelo za 1001. rođendan Austrije. Za tu je prigodu on stvorio trostavačni Koncert za gitaru i orkestar koji je bio praižveden 26. listopada 1997. u crkvi Sv. Mihajla u Steyeru. Djelo Jusić je stalni dirigent Dubrovačkoga simfonijskog orkestra s kojim je snimio četiri kompaktne ploče. Dobitnik je mnogobrojnih nagrada i priznanja, među kojima su Zlatna arena za glazbu na Filmskom festivalu u Puli 1999., Ivan pl. Zajc za najbolji mjuzikl (Dundo Maroje), Porin (1997.), Zlatni prsten Radio–Zagreba, a za svoje zabavne melodije bio je laureatom mnogih festivala u Splitu, Zagrebu, Opatiji i Puli. U povodu 40. obljetnice umjetničkoga djelovanja nagrađen je Rukom Svetoga Vlaho. Godine 2003. izvedena su mu dva veća djela koja je naručilo Ministarstvo kulture kantona Sarajevo: balet Katarina — bosanska kraljica i oratorij Srebrenički inferno koji je bio izveden pred američkim predsjednikom Billom Clintonom. U prosincu 2003. Matija Novaković, u suradnji s Dubrovačkim simfonijskim orkestrom, praižveo je Jusićev Koncert za fagot i orkestar. Istodobno je Jusić skladao i snimio tri CD–a s dubrovačkim klapama Ragusa i Maestral. Na natječaju Turističke zajednice Hrvatske osobito se je istaknula njegova skladba Lijepa naša Hrvatska. (*Dubravko Detoni*)

Djelo Jusić — popis djela

DJELA. Orkestralna: Dubrovački kantuni, suita; Ragusina, suita za obou i orkestar; Koncert za gitaru i orkestar, 1997.; Koncert za fagot i orkestar, 2003. — Vokalno–instrumentalna: De civitate libertatis veritas, oratorij za mezzosopran, zbor i orkestar, 1993.; Srebrenički inferno, oratorij, 2003. — Scenska: Balet: Katarina, bosanska kraljica, 2003. — Musicali: Dundo Maroje; Kišobran za dvoje; Dan od Amora, 2004. — Scenska glazba: Gospođica Julija; Maškarata ispod kuplja; Ljubovnici; Staklena menažerija i drugo — Filmska i televizijska: Moja strana svijeta; Hamlet iz Mrduše Donje; Čudesna šuma; Libar Marka Uvodića; Čovik i po i drugo — Zabavna: Oj, djevojko, dušo moja; Trubadurska serenada; Pusti da ti leut svira; Dalmatinski lero; Jedan dan; La musica di notte; Katarinčica; Dobro jutro, Margareta; Znam da ima jedna staza; Stare ljubavi; Zaboravi ako možeš; Sve se vraća, sve se plaća; Što je ostalo od ljubavi i drugo — Budnice: Kad zazvone dubrovačka zvona; Sveti Vlaho molitve naše čuj; Diskografija (izbor): 6 LP ploča dječje glazbe; Rendes–vous in Dubrovnik, serija od 5 LP–a orkestralne glazbe; Ljubavne priče gitare, serija od 5 LP–a.

♫ **Samo za dvoje — Andante con calore*** za violončelo i klavir — skladatelj je napisao posebno za ovu prigodu, upravo za Nevu Begović i Elizabetu Zalović.

12.00 Kazališna dvorana Pučkog otvorenog učilišta Poreč

POBJEDNICI MEĐUNARODNIH NATJECANJA U 2008. I 2009. GODINI

Program:

Dalibor Bukvić: *Pur le concours**

Kristian Keil, klavir

Ivana Stefanović: *A u daljini vrt pun cvijeća, IV. stavak***

Akil Mark Koci: *Reflekset***

Pavle Dešpalj: Guslački hir br. 1 za violinu solo — u povodu 75. obljetnice života autora
Dana Kahrیمان, violina

Stjepan Šulek: *Tri trubadurske* za gitaru — u povodu 95. obljetnice rođenja autora

1. Sjeta
2. Sonet
3. Svečanost

Juraj Majstorović, gitara

Nikša Njirić: *Minutne skice**

1. Pastorale
2. Burleska
3. Elegija
4. Clusteri
5. Recitativ
6. Scherzo
7. Passacaglia
8. Dijalog
9. Dinamički kontrasti
10. Uspavanka

Laura Mjeda Čuperjani: *Simple Piano Music**

Zoran Juranić: *Tri kardiološke dijagnoze**

1. Tahikardija
2. Aritmija
3. B.O.

Domagoj Guščić i Azra Medić, klavir četveroručno

Dubravko Detoni: *22 per 2 in 2'*

Marin Maras, violina i Renata Hill, klavir

Pijanist **DOMAGOJ GUŠČIĆ** (Zagreb, 1982.) glazbeno je obrazovanje stekao u Zagrebu u Glazbenoj školi Pavla Markovca u razredu prof. Jelice Kuzmin. Diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Đure Tikvice; nakon diplome kod istoga profesora završio je dva programa umjetničkog usavršavanja. Među ostalima, dobitnik je prve nagrada na Državnim natjecanjima iz komorne glazbe, prve nagrade na Međunarodnom natjecanju *Etide i skale* i na Natjecanju *Zlatko Grgošević*, apsolutni je pobjednik Međunarodnog natjecanja u Moncalieriju, Italija (1998.), s osvojenih 100 bodova, također i pobjednik Natjecanja *F. Chopin, E. Grieg i F. Mendelssohn* u Moskvi u kategoriji klavirskog dua (2009., s Azrom Medić). Nastupa kao solist i uz orkestre (Hrvatska, Norveška, Mađarska, Slovenija, Švicarska, Austrija, SAD, Rusija). Usavršavao se kod uglednih klavirskih pedagoga u Hrvatskoj, Makedoniji, Austriji, Rusiji i SAD-u.

Pijanistica **AZRA MEDIĆ** (Banjaluka, 1983.) završila je Srednju glazbenu školu u Sarajevu u klasi prof. Ranke Cecić-Jovanović, a diplomirala na sarajevskoj Muzičkoj akademiji u klasi prof. Borisa Kraljevića kao najbolja studentica Sveučilišta u Sarajevu. Usavršavala se na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Đure Tikvice. Trenutno je na postdiplomskom studiju na Muzičkoj akademiji u Kasselu (Njemačka, prof. Ivana Urvalova). Dobitnica je više nagrada na nacionalnim, federalnim i međunarodnim natjecanjima. Istaknute su prva nagrada na 2. Concorso Pianistico Internazionale *Città di Gorizia*, Italija i prva nagrada u kategoriji klavirskog dua na Otvorenom međunarodnom natjecanju pijanista i klavirskih ansambala *F. Chopin, E. Grieg, F. Mendelssohn* u Moskvi (s Domagojem Guščićem, 2009.). Sudionica je majstorskih seminara uvažениh pedagoga. Koncerte je održala u Hrvatskoj, BiH, Italiji, Grčkoj, Francuskoj, Austriji i Njemačkoj.

Gitarist **JURAJ MAJSTORVIĆ** (Zagreb, 1992.) učenik je četvrtog razreda Srednje glazbene škole Pavla Markovca u Zagrebu u razredu prof. Xhevdeti Sahatxhije, a talent je potvrdio nizom nagrada. Među njima se posebno ističu prve nagrade: Međunarodno natjecanje *Andres Segovia* u Velbertu u Njemačkoj (2008.), Regionalno natjecanje u Velikoj Gorici (2009.), Državno natjecanje u Dubrovniku (2009.) i Međunarodno natjecanje *Citta di Gorizia* u Italiji (2009.). Redovito nastupa u okviru školskih produkcija i na koncertima. Kao solist postigao je uspjeh prošlog ljeta na koncertima radionice *Jeunesses Musicales Junior Orchestra* u Grožnjanu pod vodstvom Mihaila Hohlova. Također je nastupao na *Koncertima Izvrsnosti 2009.* koje organizira Hrvatsko društvo glazbenih i plesnih pedagoga u Poreču, Opatiji, Žepču i Sarajevu.

Pijanist **KRISTIAN KEIL** (Pula, 1995.) upisao se kao desetogodišnjak u prvi razred porečke Osnovne glazbene škole Slavko Zlatić u razred prof. Jerka Crljenka. Pohađao je niz seminara u zemlji i inozemstvu, a 2008. nastupio je uz Zagrebački omladinski komorni orkestar u Eufrazijevoj bazilici u Poreču i kasnije u Čakovcu i u Zagrebu. Redovito nastupa na koncertima u okviru matične ustanove gdje trenutno pohađa šesti razred Osnovne glazbene škole. Laureat je iznimno velikog broja natjecanja. Samo u 2009. osvojio je prve nagrade na 47. Hrvatskom natjecanju učenika i studenta glazbe i plesa — Regionalno natjecanje u Varaždinu, zatim na istom natjecanju, ali na državnoj razini koje se održalo u Dubrovniku, potom na 6. Međunarodnom pijanističkom natje-

canju EPTA u Osijeku, a na 15. međunarodnom natjecanju *Lions Grand Prix* u Rijeci, uz osvojenu prvu nagradu i nagradu publike, pripala mu je titula apsolutnog pobjednika 2009. godine.

DANA KAHRIMAN (Dubrovnik, 1989.) učenje violine započela je sa sedam godina u dubrovačkoj Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u klasi prof. Ivančice Kalanj, a sada je studentica četvrte godine na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Leonida Sorokowa. Do sada je na brojnim natjecanjima, regionalnim, državnim i međunarodnim osvojila petnaest prvih i dvije druge nagrade. U listopadu prošle godine osvojila je prvu nagradu na Međunarodnom violinističkom natjecanju u Astani u Kazahstanu. Održala je mnoge koncerte u okviru različitih manifestacija i festivala širom domovine, kao i u Sloveniji, BiH, Srbiji, Italiji, Austriji, Liechtensteinu, Francuskoj, Litvi, Poljskoj, Kazahstanu i SAD-u. Nastupala je uz Dubrovački simfonijski orkestar, Varaždinski i Zadarski komorni orkestar, Zagrebačke soliste, Simfonijski orkestar HRT-a, Sarajevsku i Zagrebačku filharmoniju i Kaunašku filharmoniju. Kao pridružena članica Zagrebačkih solista gostovala je na Osorskim glazbenim večerima i Dubrovačkim ljetnim igrama. Sudionica je majstorskih seminara uglednih pedagoga.

Violinist **MARIN MARAS** (Dubrovnik, 1990.) školovao se u rodnom gradu, a kao posebno nadareni glazbenik upisao je zagrebačku Muzičku akademiju s petnaest godina; studira u klasi prof. Leonida Sorokowa. Osvojio je brojne nagrade na nacionalnim i međunarodnim natjecanjima (Rijeka, Varaždin, Rim, Zagreb, Gorizia, Dubrovnik, Moskva, Udine, St. Pölten); posebno je zapažena pobjeda na Međunarodnom violinističkom natjecanju u Novosibirsku, Rusija, u svibnju 2007. godine.

U siječnju ove godine dodijeljena mu je nagrada Fonda Stjepan Šulek za izvedbu *Ciganskih melodija* P. Sarasate. Na nedavno završenom 6. Međunarodnom natjecanju Ferdo Livadić u Samoboru osvojio je Nagradu Grada Samobora za najbolju izvedbu djela hrvatskog skladatelja (Dubravko Detoni: 22 per 2 in 2 za violinu i klavir). Zahvaljujući švicarskoj Zakladi Maggini-Stiftung, muzicira na violini talijanskog majstora Tomassa Carcassija (1751.). Sudionik je niza seminara u Hrvatskoj i inozemstvu, a uz solističke koncerte u domovini i na međunarodnoj sceni, muzicirao je s Varaždinskim komornim orkestrom, Simfonijskim orkestrom HRT-a i Zagrebačkim solistima.

Pijanistica **RENATA HIL** (Split, 1967.) završila je Srednju muzičku školu u klasi prof. Olge Račić u Splitu, a diplomu je stekla 1984. na Akademiji umjetnosti u Novom Sadu u klasi prof. Kemala Gekića. Usavršavala se na Visokoj školi Mozarteum u Salzburgu i to glasovir u klasi prof. Karl-Heinz Kaemmerlinga, a komornu glazbu u klasi prof. Erike Frieser. Aktivno je sudjelovala na seminarima klavira prof. Arba Valdme te na seminarima Lieda prof. Konrada Richtera i prof. Dunje Vejzović. Korepetitorica je na Guđačkom odjelu Muzičke akademije u Zagrebu. Kao solistica, korepetitorica i komorna glazbenica nastupala je u zemlji i inozemstvu, te snimala za radio i televiziju. Stalna je pijanistica-surađnica majstorskih seminara Aestas Musica u Varaždinu, Luka Sorkočević u Dubrovniku, ljetne škole Uzmah na Braču te natjecanja Rudolf Matz i Antonio Janigro u Poreču.

DALIBOR BUKVIĆ — vidi str. ???

♪ Skladba *Pour le concours* napisana je na narudžbu 14. međunarodnog natjecanja *Mladi virtuosi*, etide i skale za mlade pijaniste 2008. godine. Sastoji se od 5 etida od kojih je svaka skladana za jednu od pet natjecateljskih kategorija, međusobno povezanih u jednu veću samostalnu cjelinu. Na Tribini se djelo izvodi prvi puta u integralnoj verziji.

IVANA STEFANOVIĆ (Beograd, 1948.), skladateljica i pedagoginja, studirala je violinu i kompoziciju na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu, a kompoziciju je diplomirala u klasi prof. Enrika Josifa. Usavršavala se kod Gilberta Amyja na pariškom Institutu za istraživanje akustike i glazbe IRCAM (Institut de Recherche et Coordination Acoustique/Musique). Djelovala je na Radioteleviziji Beograd kao glazbena urednica, te autorica brojnih radiofonskih ostvarenja za koja je primila više međunarodnih priznanja, a u kojima se, povezujući različite medije, bavila istraživanjem na području eksperimentalnog zvuka. Godine 1985. utemeljila je Radionicu zvuka; predavala je na Fakultetu muzičke umetnosti te u Centru za ženske studije. Bila je direktorica kulturnih programa u Fondu Centra za demokraciju, odnosno umjetnička direktorica festivala Beogradske muzičke svečanosti (BEMUS). Njezini opusi predstavljeni su na festivalima i koncertnim pozornicama u Francuskoj, Velikoj Britaniji, Siriji, Danskoj, Finskoj, Nizozemskoj, Austriji, Hrvatskoj, Italiji, Španjolskoj te u SAD–U. Dobitnica je više državnih i međunarodnih nagrada (Oktobarska nagrada, Prix Monaco, Nagrada Jean Antoin–Triumph Monte Carlo, Sterijina nagrada za muziku, Nagrada Miloš Crnjanski za knjigu proze *Put za Damask...*). Živi između Damaska, Beograda i Atene. U njezinu stvaralaštvu izdvajaju se *Kabana*, kantata za tri solista, mješoviti, dječji zbor i veliki orkestar, *Hommage à François Villon* za stare instrumente i glasove, *Inkantacija* za glas i 14 instrumenata, *Fragment mogućeg reda* za šest klavijatura, *Kuda s pticom na dlanu* za udaraljke i magnetofonsku vrpcu, *Neobične scene s Homerova groba u Smirni* — *Novi prilozi za Hansa Christiana Andersena* za flautu i orkestar, *Nad vodom* za sopran, flautu i glasovir i drugi opusi.

»Ivana Stefanović pjesnikinja je intime, njezina je glazba poezija pjevana zvukom, a poetski svijet je prostor visoko moralne i humane kontemplacije u kojoj neki izvanglazbeni povod, lični doživljaj, poetski tekst, životna ili historijska situacija, razvija svoju tonsku paradigmu kao misao muzikom, misao koja od posebnog teži uopćavanju u definiranu filozofiju umjetnosti kao najuzvišenijeg produkta ljudskog duha...« (Zorica Premate)

♪ Ciklus **A u daljini vrt pun cvijeća** za solo violinu, napisan 1994., glazbena je metafora za bezizlaznost. Slika udaljena vrta, koji je nešto nalik raj, paradoksalna je i kompozitor je cinik kad o tome govori. Naslov je udaljena refleksija na knjigu Miguela Serrana koji je razgovarao s ostarjelim Jungom i ostarjelim Hesseom. Iako je četverostavačna, kompozicija se može izvoditi i u dijelovima. Posvećena je violinistu Matiji Marinkoviću, koji je premijerno izveo.

Skladatelj **AKIL MARK KOCI** (Prizren, Kosovo, 1936.) diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Sarajevu gdje je završio poslijediplomski studij. Usavršavao se od 1975. do 1977. na Visokoj glazbenoj školi u Stuttgartu kod Milka Kelemena, a kao stipendist DA-AD–a, također u Kölnu, Düsseldorfu i Berlinu. Od 1962. glavni je muzički urednik Radio Prištine; od 1974. do 1989. profesor je na prištinskoj Muzičkoj akademiji. Utemeljitelj je festivala Muzički akordi, Dani kosovske muzike i Muzička scena (njihov je višegodišnji

predsjednik). Od 1993. živi u Londonu i član je Društva skladatelja Velike Britanije. Nagrađen je Novembarskom nagradom Grada Prištine, Decembarskom nagradom SAP Kosova i Nagradom 4. jul.

♫ Skladba **Reflekset** napisana je 1971. za violinu solo, a 1973. objavio je Pokrajinski Savez muzičkih društava Kosova u Prištini. To je kratka skladba utemeljena na kratkim muzičkim sekvencama i s velikim mogućnostima slobodne interpretacije. Solistu je dana sloboda da je profiliranom strukturom izradi i kombinira kao glazbenu naraciju sa svim tehničkim komponentama. Pri tome je potrebno imati u vidu postignuće jedne cjeline kao eksplicitne simbolike subjekta, ne samo s aspekta serijalne tehnike, već i kao sublimirani spektar zvukova i šuma. Oni se isprepliću jedan pored drugoga kao simbol *sui generis* glazbene akustike. Skladbu su dosad često izvodili poznati violinisti Josip Klima, Branko Pajević i drugi, studijski je snimljena i emitirana na više od 50 radio stanica širom svijeta.

Akademik **PAVLE DEŠPALJ** (Blato na Korčuli, 1934.) odrastao je, uz brata Valtera, violončelista i sestru Maju, violinisticu, u uglednoj glazbeničkoj obitelji. Prvu poduku primio je od oca Šime, također skladatelja. Gimnaziju i glazbenu školu završio je u Zadru, pomažući ocu kao korepetitor; nastupa solistički, kao pijanist i violinist. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je kompoziciju u klasi prof. Stjepana Šuleka i ubrzo započinje dirigentsku karijeru uz Simfonijski orkestar RTZ- a, danas HRT-a, kojemu kasnije postaje šef dirigent. U Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu debitirao je 1959. godine. Osnivač je Glazbenih večeri u Donatu i Beogradskog komornog orkestra. Od 1968. stalni je dirigent, a potom i glazbeni direktor Simfonijskog orkestra i Opere u Orlando, Florida gdje je proveo četrnaest godina. Bio je stalni gost čikaškog festivala u Grant Parku; na poziv Leontyne Price 1975. ravna Pittsburškim simfonijskim orkestrom na otvorenju Philadelphijskog festivala u Amblenu. Po povratku u domovinu 1980., imenovan je šefom dirigentom Zagrebačke filharmonije i umjetničkim voditeljem glazbenog programa Dubrovačkih ljetnih igara. Bio je redoviti profesor dirigiranja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Djelovao je kao dirigent Tokyo Geidai filharmonije i kao profesor Tokijskog nacionalnog Univerziteta za lijepe umjetnosti i glazbu (podijeljeno mu je zvanje *professor emeritus*). Potpredsjednik je HAZU-A. Doživotni je počasni šef dirigent Hrvatskog komornog orkestra, počasni šef dirigent Simfonijskog orkestra HRT-a, počasni dirigent Zadarskog komornog orkestra, počasni član Varaždinskog komornog orkestra i umjetnički ravnatelj Splitskog komornog orkestra. Kao dirigent iznimno bogata repertoara simfonijske i komorne glazbe gostovao je širom svijeta ravajući velikim orkestrima poput Londonske kraljevske filharmonije, Mozarteum orkestar u Salzburgu, Budimpeštanske i Tokijske filharmonije, Simfonijskih orkestara u Frankfurtu, Milanu, Bratislavi, Bukureštu i drugdje. Dobitnik je odlikovanja Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića, životne Nagrade Vladimir Nazor, Nagrade Grada Zagreba, nagradâ Milka Trnina, »Josip Štolcer-Slavenski«, Orlando, Ivan Lukačić, diskografske nagrade Porin i drugih. Kao skladatelj odlikuje se vrijednim opusom u kojem su zapažene skladateljska invencija i izvrsno poznavanje glazbenih oblika, odnosno instrumentacije. Istaknuti opusi su Tri koralne predigre na Bachov koral, Varijacije za orkestar, *Čežnja* za komorni orkestar, Passacaglia i fuga za glasovir i gudače, Koncert za violinu i orkestar, Koncert za alt saksofon i gudače, Koncert za violončelo i gudače, Svečana parada za rogeve i orkestar, Dva guslačka hira za violinu solo i drugo. Naglašavajući veliko znanje

koje je primio od profesora Stjepana Šuleka, vlastiti stil opisao je kao neoromantičan, sa značajkama baroka i klasičke.

♫ **Guslački hir br. 1** počinje polaganim uvodom u kojemu su jako naglašene folklorne karakteristike naših starih guslara. Potom se taj spori početak postepeno ubrzava do nagloga prekida. Nakon toga nastupa prva tema virtuosne naravi i prelazi u drugu koja podsjeća na brzi valcer. Iz istoga materijala napravljena je i kodeta. Po završetku kratke provedbe nastupa repriza po svim pravilima klasične forme i završava briljantnom kodom.

STJEPAN ŠULEK — vidi str. 62

♫ **Tri trubadurske** (Sjeta, Sonet, Svečanost) napisane su za Darka Petrinjaka. Djelo je praižveo u The Shakespeare Institute u Stratford-upon-Avon 21. lipnja 1986. godine. Djelo su snimili Darko Petrinjak na kompaktnoj ploči u izdanju Hrvatskoga društva skladatelja (1997.) i Ana Vidović za Naxos (1999.).

Po završetku klasične gimnazije u rodnome gradu, skladatelj i pedagog **NIKŠA NJI-RIĆ** (Dubrovnik, 1927.) upisuje kompoziciju, koju je diplomirao na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi Krste Odaka. Kao dugogodišnji pedagog na zagrebačkoj Pedagoškoj akademiji (poslije na Odsjeku za pedagogijske znanosti Filozofskoga fakulteta), objavio je instruktivna, metodička izdanja vezana uz glazbeno obrazovanje i glazbenu kulturu. Stvaralački, u početku se oslanjao na odlike hrvatskoga glazbenog folklor, u koje je kasnije unosio suvremenija izražajna sredstva, ostajući na osoban način vezan uz pučku glazbenu baštinu. Primjeri su njegova zbornika ostvarenja nadahnuta istarsko–primorskom tradicijom. Djela mu pripadaju području orkestralne, koncertantne, komorne, vokalno–instrumentalne, vokalne i scenske glazbe, a pisao je glazbene priče i popularne pjesme. Dobitnik je više nagrada te poticajnih priznanja Ministarstva kulture.

♫ S obzirom na predložene sastave za izvedbu na ovogodišnjoj 46. Glazbenoj tribini Pula, odlučio sam napisati skladbu za klavir četveroručno. Već sam i ranije napisao nekoliko djela za takav ansambl, pa se ukazala prilika da se opet toga prihvatim. Moja sklonost ka stvaranju ciklusa minijaturnih stavaka našla je ovaj put uzor u Papandopolovoj skladbi za klavir *10x1*. **Minutne skice** mogu se shvatiti kao sastavnice potencijalno većih oblika. Ako se, primjerice, *Scherzu* doda uobičajeni trio kao srednji odsjek, prestao bi biti *minutna skica*. Od posebnih obilježja pojedinih stavaka neka je navedena dosljedna uporaba *grozdova* s tri i četiri tona u stavku *Clusteri*; neodređen, s nezavršenom kadencom, završetak *Passacaglie*; u *Dijalogu* izmjenični nastupi svirača pri čemu *secondo* tek pri kraju prihvaća motiv *prima*; u *Dinamičkim kontrastima* suprotstavljanje fortissima i pianissima, s iznenadnim kratkim nastupom *seconda* u fortissimu, dok *primo* svira pianissimo. Na toj se dinamici ostaje do kraja stavka čime se priprema smirena *Uspavanka* koja, melodijski jednostavna poput dječje pjesmice, zaokružuje cijeli ciklus.

LAURA MJEDA ČUPERJANI (Beograd, 1971.) diplomirala je kompoziciju na Fakultetu muzičkih umjetnosti u Beogradu u klasi prof. Srđana Hofmana. Njezin skladateljski opus obuhvaća orkestralna djela (*Gromade, Concerto*), komorna (*4 epizode, Trio, Im-*

pulsi, ...ili...ili...ili..., *Simple Piano Music*), vokalna (*Moja sjena, Tužbalica, Kocka*), solističke skladbe (*Transformation, Igračka, Peacock, Preludio...(moving around), Becoming*) i scensku glazbu. Sudjelovala je na Međunarodnim tribinama kompozitora u Beogradu i Novom Sadu, kao i na festivalu Videodance u Parizu. Tijekom 1994. i 1995. godine surađivala je kao profesor teorijskih predmeta u Srednjoj glazbenoj školi Josip Slavenski u Beogradu. Od 1998. do 2001. radila je na beogradskom Fakultetu muzičke umetnosti kao asistentica na Katedri za teorijske predmete. Dobitnica je nagrade *Vasilije Mokranjac* za skladbu *Concerto*. Od 2001. živi u Puli, a od 2007. radi na Glazbenom odjelu Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli.

♫ Skladba **Simple Piano Music** za klavir četveroručno nastala je 2009. godine. Njezina osnovna ideja je protok jednostavna glazbenog materijala uz minimalno razvijanje. Tri bloka — tri »stanja« s tonalnim uporištem *in de* predstavljaju neku vrstu »slobodne« improvizacije.

ZORAN JURANIĆ (Rijeka, 1947.) diplomirao je dirigiranje u razredu Igora Gjadrova, a kompoziciju u razredu Stjepana Šuleka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Kao zborovođa, dirigent i umjetnički ravnatelj djelovao je, osim u Splitu, u svim hrvatskim opernim kućama. Inicijalno snažno vezan uz teatar, operu i glazbenu scenu, kao područje željene potpune artikulacije umjetnosti glazbe, dosljedno djeluje usporedno kao dirigent — tumač, skladatelj — stvaralac i kao muzikolog — istražujući i za izvedbe priređujući (nepoznata) djela vlastite baštine. Posebno se ističe njegovo istraživanje opusa Ivana pl. Zajca i prve suvremene izvedbe; pojedinima je osobno ravnao. U skladateljskom radu slijedi vlastiti promišljaj stvarnosti glazbe u velikoj mjeri neovisno o njezinoj izvanjskoj ili na neki način objektivnoj pojavnosti. Po jakom osjećaju povijesnosti glazbe, izrazom je bliži komornosti, pounutrenosti. Skladatelju je teško prisposodibiva *interventnost*; on će prije privući pažnju, nego će je nametnuti, prije će ukazati, nego materijalizirati. Kao svjedok glazbe, uvijek će ostaviti trag, iako istom mjerom neće i doprijeti; odgovor će polučiti neizravno, često u luku prostora vremena. Njegov slog odlikuje linearnost razložna razumijevanja suvremenog jezika kao modusa refleksivne materijalizacije muzičke misli. Istovrsna pažljivost razvidna je i u reduciranoj opsežnosti njegova djela te distinktivnosti izbora, bilo sastava ili područja kojemu se posvećuje, gdje dojmljivost postiže intenzitetom usmjerenosti na izabrani osvjetljeni detalj ili pitanje. Dobitnik je godišnje Nagrade Vladimir Nazor (1990.), Vjesnikovih Nagrada »Josip Štolcer Slavenski« (1992., 2000.), Nagrade Grada Zagreba (2000.), Nagrade HAZU-a (2001.) i Povelje Grada Rijeke (2002).

♫ Iako naslov skladbe **Tri kardiološke dijagnoze** (koji, kao i raspored stavaka, pretendira i na ironičan komentar »izvanglazbene« penetracije u apsolutnost glazbenih kanona) sugerira koketiranje s takozvanom programnom glazbom, to mi nikako nije bila namjera. Zanimala me samo asocijativnost određenih ritmičkih, a donekle i psiholoških obilježja koja u sebi nose spomenuti medicinski termini. Svojevrsan ironični odmak trebao bi naglasiti i općepoznati citat u zadnjem stavku (neću ga ovdje otkriti); sve ostalo proisteklo je iz želje da sviračima, a njihovim posredstvom i slušateljima, podastrem tri minijature koje ne bježe od one odavno proskribirane, pa ponovno rehabilitirane radosti muziciranja.

DUBRAVKO DETONI — vidi str. 52

♫ Skladba **22 per 2 in 2** za violinu i glasovir nastala je u Dubrovniku godine 1983., a u Zagrebu su ju 30. siječnja 1989., u sklopu *Europhonije*, ciklusa koncerata svjetskih praižvedbi komorne glazbe, praižveli violinist Josip Klima i pijanist Antun Kraljević. Djelo predstavlja kontinuiranu seriju od 22 varijacije na kratku i jednostavnu temu s područja tada nove »lijepo zvukovnosti«, misao građenu na trozvučnim rastvorbama autentično kadencirane melodijsko–harmonijske strukture u C–duru. Tonska građa i psihološka obojenost svake varijacije odgovara nekom napreskokce odabranom ljestvičnom stupnju. Tako se liričnost u osnovi subdominantnoga prizvuka smjenjuje s agresivnošću dominantne provenijencije, a putove im mrsi varava nepokretnost raznorodnih varijanta toničkoga čimbenika. Virtuozitet je sastavni obruč centripetalne mašinerije djela zagledana u vlastitu, nerijetko usijanu nutrinu. Izraz i faktura skladbe neprestance se taru, pri čemu postupno, a uporno raste temperatura događanja; zlatni je rez takvim postupkom namjerno pomaknut na završnu varijaciju djela, briljantno apoteozni klimaks zbivanja. Skladba se izvodi u novoj verziji.

14.00 Selo Paladnjaki — Žminj

BUGARENJE

Ženska vokalna skupina Lanišće

Bruno Krajcar

Maša po starinski — Zarozgajmo na Čićariji

»Ideja manifestacije naziva **Maša po starinski** zamišljena je kao susret pučkih crkvenih pjevača, vokalnih skupina i zborova, kako bi potaknuli očuvanje crkvene pučke popijevke i pokušali afirmirati taj vid tradicijske glazbe koja je kod nas jedna od najstarijih u Europi. Naime, pučka popijevka, nakon gregorijanskog koral, najraširenija je forma crkvenog pjevanja. Nažalost, kao i mnoge druge tradicijske forme, ni ona nije dovoljno istraжена. Upravo suprotno, iz različitih razloga izumire, iako su Istra i Hrvatsko primorje dugo čuvali i njegovali upravo taj vid liturgijskog pjevanja. U praksi se danas rijetko može čuti iskonska sakralna tradicijska pjesma koja je nekad obogaćivala liturgijsko slavlje u našem narodu. Iz tih razloga pokrenuta je manifestacija pod nazivom Maša po starinski, a plodno tlo pronašla je u mjestu bogate kulturne i vjerske baštine, Sv. Petru u Šumi. Već nakon dvije uspješne godine mogu ustvrditi da manifestacija ima sve uvjete za tradicijsku smotru koja će, uz kontinuirani istraživački rad na terenu i medijsku promidžbu, uspjeti na odgovarajući način sačuvati i revalorizirati taj oblik nematerijalne kulturne baštine. Ona predstavlja sponu za razumijevanje među različitim kulturama, a u našem slučaju omogućuje istarskom čovjeku osjećaj pripadnosti i identiteta kao jedinstvena svjedoka žive kulturne tradicije.

Zarozgajmo na Ćićariji, manifestacija koja je pokrenuta 2008. , ima važnu značajku za ovaj kraj i ljude. Prije svega kroz ciljeve koje želi ostvariti, a oni su — snimiti stupanj očuvanosti specifične autohtone glazbe na Ćićariji, predstaviti lokalnom i širem auditoriju ljepotu i vrijednost te tradicije, identificirati nositelje i čuvare njezine baštine, poticati mlade na upoznavanje, prihvaćanje i daljnje očuvanje toga specifikuma te stvoriti samosvijest o ljepoti i vrijednosti tradicijske kulture. Specifičan način pjevanja, svojstven području Ćićarije je »bugarenje«, a izraz su prvi puta unijeli u stručnu terminologiju Ivan Matetić Ronjgov i Slavko Zlatić. Do današnjih dana bugarenje je ostalo gotovo neistraženo, neobrađeno i neobjašnjeno. Bugarenje je pjevanje u dvoglasju, izvodi se skupno tako da osnovni napjev u pravilu započinje jedan pjevač na kojega se kasnije nadovezuju drugi. Karakterističan je završetak pjevanja padom donje pjevačke dionice, za razliku od pjevanja na *tanko* i *debelo* koje završava unisono. U osnovi se pjeva lirsko—epski tekst i to na štokavici ili čakavici. Svatko tko ga je jednom čuo, složiti će se da je to rustikalno i gromko netemperirano pjevanje koje je na Ćićariju ušlo i u liturgiju. Živi primjer je poznata *laniška maša*, na velikim blagdanima još se uvijek može čuti u Lanišću. I taj vid dvoglasja uskih intervala Istre i Hrvatskog primorja odnedavno je ušao pod zaštitu UNESCO—a za nematerijalnu kulturnu baštinu.« (Bruno Krajcar)

*praižvedba

** praižvedba u Hrvatskoj

Nove skladbe koje je Programska komisija 46. Glazbene tribine Pula preporučila, ali zbog tehničkih razloga nisu uvrštene u program:

Silvio Foretić: Kontrapunktske varijacije*, priređeno za duo harmonika

Bogdan Gagić: Intermezzi za klavir*

Bogdan Gagić: Sonata za violončelo i klavir*

Sanda Majurec: Etida* za klavir

Vjekoslav Nježić: Duo* za violončelo i klavir

B

Bašić Valter
Begović Neva 62
Blašković Mateo
Bulat Srđan 77
Burić Vinka

Č

Čopor Mario 39
Čunko Milan 13

D

Detoni Danijel 50

E

Erman Sara

F

Fajtović Asja
Fajtović Hana
Floreani Nebojša 72

G

Gudački kvartet Sebastian 71
Gušćić Domagoj 82
Gvozdić Pavica 14

H

Haluzi Jože 13
Hil Renata 83
Horvat Davorka 39
Husnjak Mario 77

I

Ignjatović Žarko 58

K

Kahriman Đana 83
Keil Kristian 82
Kesovija Tereza 78
Kovačić Slavko (Slovenija) 58

Krajcar Bruno 78
Krpan Anđelko 71
Krpan Katarina 55
Kušan Petra 50

M

Majstorović Juraj 82
Maras Marin 83
Medić Azra (BiH) 82
Merkl Tatjana
Mlinarić Vladimir 55
Mješovita vokalna skupina Nešpula 78
Može Vlada

N

Novaković Matija 77

P

Penezić Dijana 77
Philipp Bruno 39

R

Römer István 13
Rucner Korana 72
Rucner Zlatko 72

S

Simfonijski orkestar Hrvatske
radiotelevizije 12

T

Trio Solenza 39
Trivanović Emina 77

V

Vitasović Danijel
Vitasović Diego

Z

Zagrebački akademski kvartet gitara 77
Zalović Elizabeta 62

B

Bergamo Petar 40
Bjelinski Bruno 21
Bobić Davor 41
Božičević Ivan 53
Brajković Massimo 29
Brkanović Željko 64
Bukvić Dalibor 29

C

Castilla-Ávila Augustin (Španjolska) 58

Č

Čop Viktorija 55
Čuperjani Laura Mjeda 86

D

Dedić Srđan 51
Dekleva–Radaković Đeni 15
Dešpalj Pavle 85
Detoni Dubravko 52
Drakulić Sanja 62

Đ

Đurović Frano 30

F

Firšt Nenad 73

G

Glojnarčić Silvije 74

H

Herf Franz Richter (Austrija) 59
Horvat Ana 30
Horvat Stanko 26

I

Igreć Anđelko 73
Ivičević Mirela 30

J

Jelaska Olja 39
Josipović Ivo 65
Juranić Zoran 87
Jusić Đelo 79

K

Karača Igor (BiH / Sjedinjene Američke
Države) 31
Kempf Davorin 31
Klobučar Anđelko 50
Knešaurek Ante 64
Koci Akil Mark 84
Krstičević Mirko 37
Kuljerić Igor 32

L

Lazarin Branko 65
Lesković Bogo (Slovenija) 55
Lisjak Vanja 75

M

Majurec Sanda 72
Magdić Josip 32
Marković Adalbert 17

N

Nježić Vjekoslav 33
Njirić Nikša 86

P

Parać Frano 25

R

Radica Ruben 52
Ruždjak Marko 42

S

Seletković Krešimir 33
Shehu Bashkim A. 41

Soyka Ulf–Diether (Austrija) 58

Stefanović Ivana (Srbija) 84

Š

Šaban Antun Tomislav 69

Šipuš Berislav 51

Šulek Stjepan 62

T

Tanodi Zlatko 34

Tarbuk Mladen 12

U

Uhlik Tomislav 74

Davidović Dalibor 44

Haluza Jana 44

Sedak Eva 44

Živanović Ivan 44

46. Glazbena tribina Pula 2009. ostvarena je uz potporu:

Ministarstvo kulture Republike Hrvatske
Gradski ured za obrazovanje, kulturu i šport Grada Zagreba
Upravni odjel za kulturu Grada Pule
Istarska županija
Turistička zajednica Grada Pule

46. Glazbena tribina Pula 2009. ostvarena je u suradnji:

Istarsko narodno kazalište, Pula
Crkva sv. Franje, Pula
Katedrala Uznesenja Blažene Djevice Marije, Pula
Arena Turist — Histria hotel, Pula
Pučko otvoreno učilište Poreč
Treći program Hrvatskoga radija
Hrvatski radio Pula
Nova TV
Glas Istre

Prostori

Istarsko narodno kazalište,
Pula, Laginjina 5

Hotel Histria,
Pula, Verudela bb

Circolo, Zajednica Talijana Pula / Circolo, Comunità degli Italiani — Pola
Carrarina 1 / Via Carrara 1

Crkva sv. Franje
Pula, Uspon sv. Franje Asiškog 9

Katedrala Uznesenja Blažene Djevice Marije
Pula, Kandlerova 27

Kazališna dvorana Pučkog otvorenog učilišta Poreč
Poreč, Narodni trg 1

Voditeljica 46. Glazbene tribine Pula:
Sanja Drakulić

Programski odbor:
Željko Brkanović, Sanja Drakulić, Frano Đurović

Nositelj manifestacije:
Hrvatsko društvo skladatelja

Organizacija:
Cantus d.o.o.

Nakladnik:
Cantus d.o.o.

Za nakladnika:
Mirjana Matić

Likovno oblikovanje:
Luka Gusić

Tisak:
Studio Flyer, Zagreb
Zagreb, studeni 2009.